

Zarya

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI

AT THE HIDDEN INN,
GARDEN OF THE GODS, COLORADO

A little Indian girl and her father received a big smile from President Albina Novak while wearing an Indian headgear. Mrs. Ambrozich of Minnesota and her friend are also pictured here.

The Dawn OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized December 19, 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated December 14, 1927 in the State of Illinois

SLOVENSKA ŽEN. ZVEZA V AMERIKI

Ustanovljena 19. dec., 1926 v Chicagi, Illinois
Inkorporirana 14. dec., 1927 v državi Illinois

MEMBER OF:

National Council of Catholic Women
The Catholic Association for International Peace
Women's Action for Victory and Lasting Peace
Common Council for American Unity

Spiritual Advisor — Rev. Matthew F. Kebe 223 - 57th St., Pittsburgh, Pa.
Founder-Honorary President — Marie Prislend 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
President — Albina Novak 15804 Huntmere Ave., Cleveland 10, Ohio
1. Vice-President — Josephine Livek 331 Elm Street, Oglesby, Illinois
2. Vice-President — Mary Tomsic Box 202, Strabane, Penna.
3. Vice-President — Anna Pachak 2009 Oakland St., Pueblo, Colorado
4. Vice-President — Mary Golik 3016 Gantenbein Street, Portland, Oregon
5. Vice-President — Mary Urbas 15312 Holmes Ave., Cleveland 10, Ohio
6. Vice-President — Barbara Rosandich 846 E. Chapman St., Ely, Minnesota
Secretary — Josephine Erjavec 527 North Chicago Street, Joliet, Illinois
Treasurer — Josephine Muster 714 Raub Street, Joliet, Illinois

AUDITING COMMITTEE:

President — Mary Lenich 609 Jones Street, Eveleth, Minnesota
Auditor Josephine Zeleznikar 2045 W. 23rd Street, Chicago, Illinois
Auditor — Ella Starin 17814 Dillewood Road, Cleveland 19, Ohio

ADVISORY COMMITTEE:

President — Frances Susel 15900 Holmes Avenue, Cleveland 10, Ohio
Helen Corel 67 Scholes Street, Brooklyn, New York
Rose Racher 2205 Burton St., Warren, Ohio

YOUTH AND RECREATION COMMITTEE:

Josephine Sumic 81 No. Chicago Street, Joliet, Illinois
Evelyn Krizay 83—29th Street, Barberton, Ohio
Mary Theodore 2529—4th Avenue, Hibbing, Minnesota
Zora Yurkus 9610 Avenue L, So. Chicago 17, Illinois
Mary J. Habjan Universal, Pennsylvania
MANAGING EDITOR — Albina Novak .. 15804 Huntmere Avenue, Cleveland 10, Ohio

ZARJA — THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL PUBLICATION OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

PUBLISHED MONTHLY — IZHAJA VSAK MESEC

Annual Subscription \$2.00 — Naročnima \$2.00 letno

For SWUA members \$1.20 annually — Za članice SŽZ \$1.20 letno

Publisher, "Zarja", 1637 Allport St., Chicago 8, Ill.

Managing Editor
Albina Novak

Editorial Office:
15804 Huntmere Ave., Cleveland 10, Ohio
Telephone Ivanhoe 8151

"Entered as second class matter November 13, 1946, at the post office
at Chicago, Illinois, under the Act of August 24, 1912."

All communications for publication must be in the hands of the Editor by the
tenth of the month for the next issue and must be indorsed by the writer. If typewritten
use double-space and if hand written use ink. Write plainly, especially names, and on
one side of paper only.

Vsi dopisi morajo biti v rokah urednice do 10. v mesecu za prihodnjo izdajo in
podpisani po pisateljici. Pišite s črnilom in samo na eno stran papirja. Pri imenih pasite
da so razlučno pisana.

ZARJA

LIST ZA AMERIŠKE SLOVENCE

LETO XXI—ŠT. 8

AUGUST, 1949

VOL. XXI—NO. 8

Moj iskren pozdrav in apel!

Dragé odbornice in članice:

S končano osmo redno konvencijo v Pueblo, Colorado, meseca maja, smo dodale nadaljnje poglavje zanimivi zgodovini naše Slovenske ženske zveze. Sigurna sem, da vse one, ki so konvenciji prisostvovala, bodo soglašale z mano, da je bila lepa konvencija, ki bo še dolgo ostala v srcih vseh. Gotova sem, da so naše glavne odbornice in delegatke, 74 po številu, ki so zastopale do sto naših podružnic, razsejanih po štirinajstih državah od vzhoda do zapada, skrbno preštudirale vsako razmotrivanje ter da so dobile globok vtis nad močjo in koristnostjo naše organizacije. Prepričana sem, da imamo pred seboj še večjo in boljšo bodočnost.

ALBINA NOVAK

Svetujem vam, da prečitate potek konvencije. V tem slučaju boste videle, da je bilo vse naše prizadevanje posvečeno našemu napredku in da se članstvu sleherni priliko za razširjenje izobraževalne in razvedrilne strani našega programa. Ta konvencija je razumela potrebo izvolitve energetičnega mladinskega odbora. Zdaj pričakujemo od tega odbora, da bo kmalu predložil dober in zdrav program. Ko se bo to zgodilo, upam, da ga boste vse članice z vsem srcem podprle ter mu naklonile svoje polno sodelovanje. Naše polje je v tem oziru zelo veliko. Še mnogo stvari je, s katerimi lahko priklenemo in pritegnemo našo mladino. Stari pregovor: "V sloji je moč", se bo tudi v tem primeru obnesel. Torej, drage sestre, storimo v tem oziru vse, kar nam je mogoče! Ob tej priliki bi rada navedla neko rečenico, ki sem jo nedavno slišala: Priti skupaj je pravi pričetek; delati skupaj, je napredovati; obstati skupaj, je USPEH! Če se bomo tudi mi po tem ravnale, sem prepričana, da bomo dosegle najlepše bodoče uspehe.

V teku je mladinska kampanja; prosim vas potrudite se vsepovsod, da boste imele pri podružnicah lepo skupino naraščaja. Lepo prosim pomagajte k napredku!

Ob tej priliki bi tudi rada navedla tole osebno poslanico: Zelo sem hvaležna za zaupanje, ki mi je bilo izkazano s tem, da sem bila izvoljena zopet v dva glavna urada: za predsednico in urednico. Dale ste mi veliko moč in odgovornost, kakor tudi me počastile z velikim dostojanstvom. Zagotavljam vam, da bom še nadalje delala svoje najboljše moči organizaciji ter da se bom skušala izkazati vredno vašega zaupanja. Vedno ste mi stale ob strani s svojo pomočjo, toda danes pa potrebujem bolj kot kdaj poprej vašo pomoč, če hočem uspešno nadaljevati s svojim delom. Od časa do časa se sicer pojavljajo zapreke pri našem delu, toda zavedajmo se, da ne more ničesar podreti zgradbe, ki je zgrajena s plemenitimi misli in dejanji. Torej delujmo skupno ter naredimo iz naše Zveze večni spomenik lojalnosti in prijateljstva ter dela za boljšo bodočnost slovenskega ženstva. S to zavestjo v srcih se ne bomo nikoli utrudile pri svojem delu za našo veliko stvar. Prišel bo gotovo čas, ko nas ne bo, da bi dalje gradili, zato se žrtvujemo sedaj ter dajmo vse svoje najboljše delo za bodoči obstoj naše dične Zveze! Ziskrenim pozdravom,

Vaša ljubeča odbornica,

Albina Novak

Allegro *Gorenjska zdravica* *Narodna*

1. Bratci, ve - se - li vsi, tra la la la la la la la!
 2. Glazke na - lijmo si,
 3. Nadar pa dinarcev ni,

Pesem za - pojmo mi, tra la la la la!
 Ven ga po - pijmo vsi,
 kaj pa nas to skrbi,

Od vinca sladke - ga, ko sonce, čí - ste - ga.
 En glazek al' pa dva, to nam ko - raj - jo da.
 Saj birt se kredo 'ma, bratci, le pij - mo ga!

Tra la la la la la la la tra la la la la la la
 tra la la la la la la tra la la la la la!

Marie Prislund:

OH, TA SVET...

NA POČITNICAH

NEK farmer, ki je umrl pred kakimi 50. leti, ni bil v nebesih nič kaj zadovoljen. No, saj hudo mu tem ni bilo; nič dela, nič skrbi — a vendar! Ko bi vsaj za en teden smel na zemljo, da bi spet videl svojo ljubo farmo, si je večkrat želel, in ob tej misli vsakikrat globoko vzdihnil in otožno pogledal na zemljo. Končno se je opogumil, stopil pred sv. Petra ter mu razodel svojo željo. Sv. Peter farmerja pazno premotri in ugotovi, da mož res ne izgleda kot se spodobi veselemu in srečnemu nebeškemu prebivalcu, zato obljubi, da bo o njegovi želji z Bogom Očetom govoril. Kmalu zatem dobi farmer dovoljenje, da sme iti na zemljo na počitnice za en teden.

Farmer, ves srečen, se takoj odpravi na pot in ko takole po vsemirju frfota proti svoji farmi v državi Missouri, bi nek velik, bel ptič kmalu zadel vanj. Farmer se čudi odkod tak ptič, z velikanskimi peroti in brnjenjem, ki vendar ni nikakemu ptičjemu petju podobno. Ko nekoliko pozneje "pade" na svojo farmo, spet sliši brnjenje, ki prihaja, po zdaj lepo tlakovani, široki deželjski cesti, ki je za časa njegovega bivanja na farmi, bila vsa prašna in ozka. Avto za avtom se po cesti podi; kakšne kočije, ki bi jo vlekli konji, ni videti nikjer. Še bolj pa je bil presenečen, ko se iz polja pripelje mlad mož — menda njegov vnuk — a ta mož se ne pripelje z mulami kot se je svoj čas vozil on, pač na sedli na nekem ropotilu, ki gre kar samo. Pozneje izve, da se ta reč imenuje traktor. Mladi mož vpraša farmerja odkod prihaja.

"Z nebes," reče farmer.

"Ta kraj mora biti blizu Washingtona. Odtem vedno kaj čudnega pride," komentira mladi mož ter farmerja povabi naj gre z njim v hišo. Na mizi leži časopis. Farmer z začudenjem bere, z velikimi črkami natisnjeno vest: "Vojna se bliža!"

"Kaj Španija še vedno nagaja?" vpraša svojega vnuka.

"Španija!" se čudi vnuk. "Kje si bil dobri mož, da ne veš, da smo Španijo že zdavno nabili. Nemčijo smo sfsk-sali dvakrat, Japonsko tudi in zdaj se Rusija nekaj zopredstavlja."

"Rusija! Moj Bog, kdo je pa to?"

Vnuk pojasni in stari mož se zamisli...

"Toraj mi poveš, da smo v zadnjih 50. letih bili v treh vojnah in zdaj pričakujete spet novo vojno," se čudi farmer.

"Vse je mogoče," odvrne vnuk.

"In mul, ki jih je bilo toliko na tej farmi, tudi več ne redite? Tako močne živali so bile in tako lepe, čeprav nekoliko trmaste..."

"Oh, mule! Te smo odpravili že zdavna. Obdelujemo vse s traktorji. Živimo pač v modernih časih," meni vnuk.

Stari mož vstane, globoko vzdihne ter se počasi odpravi iz hiše. Čim bolj se je od hiše oddaljeval, hitrejši je postal njegov korak. Ko pride na sredo pašnika, dvigne oči k nebu in na vso grlo zakliče: "Sv. Peter! Hitro odpri nebeška vrata! Pa na stečaj jih odpri, ker bom naglo prišel!"

Od takrat se farmerjeva otožnost ni več pojavila. Z veseljem in močnim glasom je prepeval nebeške pesmi ter hvalil Boga, da je v nebesih.

V Ameriki vsako leto praznujemo takozvani Dan amerikanstva. Ta dan se vršijo patriotski programi, kjer govorniki skušajo v izbranih besedah povedati kaj Amerikanstvo pomeni. Ob tej priliki je nek govornik izrekel sledeče značilne besede: "Moji dragi Amerikanci! Prav nobene razlike ni iz katere dežele so prišli vaši stariši ali vaši pradedje. Ni razlike če ste bili rojeni tukaj, ali pa so vaši predniki v Ameriko s prvo ladijo. Nikake razlike tudi ni v katero cerkev hodite, kakšne politične pripadnosti ste, ali kake barve je vaša koža. Vsi smo Ameriški državljani brez razlike. Morda imate sosedo, ki so prišli iz Evrope, Azije ali Afrike. Pomnite, da so ljudje njih ozadja ravnotako doprinesli svoj delež k izgradnji Amerike kot ste storili to vi in vaši predniki. Vaša prva in poglavitna dolžnost kot dobrih Amerikancev je, da ste sporazumni, prijateljski in strpni v svojem krogu."

Vi ste del družbe, v kateri ni le vlada ljudska, pač pa tudi izbrana od ljudstva, za ljudstvo. Vi ste del ljudstva, ki vlada našo deželo, zato se morate te dolžnosti tudi zavdati. Nosite to veliko odgovornost samozavestno in iskreno, da s tem pomagate ohraniti svobodščino, ki jih smatramo za podlago sreče in zadovoljnosti vseh državljanov Amerike."

* * *

Statistika, podana pričetkom tega leta, izkazuje, da je v Ameriki 26,075,697 katoličanov. Katoliška hierarhija v Ameriki šteje 4 kardinale, 21 nadškofov, 157 škofov, 32 opatov, 41,747 duhovnikov, 7,335 bratov in 141,083 sestra. Ameriški katoličani lastujejo 221 kolegijev in univerz s 220,226 študenti; višjih katoliških šol je 1,637, ljudskih pa 8,258. V te šole pohaja 2,680,609 učencev. Otročjih zavetišč je 365, kjer ima 64,373 otrok svoj dom. Katoliških bolnišnic je v Ameriki 824, z 103,173 posteljami, kjer je zadnje leto dobilo postrežbo 4,206,875 bolnikov. Bolnišar-skih katoliških šol je v Ameriki 377, bolničark pa 30,331. Katoličani vzdržujejo 248 domov za ostarele ljudi, v katerih živi 24,000 oseb. V katoliški veri je bilo lansko leto krščenih 1,929,789 otrok in odrastlih; porok je bilo 394,593, smrtnih slučajev pa 262,990. Tekom leta je v katoliško vero prestopilo 115,241 oseb.

* * *

Kdo vlada svet? Na to vprašanje je po svojih nazorih odgovoril Max Lerner, sotrudnik newyorškega dnevnika The Post Home News. Označil je 25 oseb, ki vladajo svet. Prvi štirje so: Jože Stalin, Winston Churchill, Nehru in Sv. Oče. Za moralno oporo, katero ves svet pripozna, je Mr. Lerner navedel Mrs. Eleanor Roosevelt. Toraj končno vendar ena ženska, kateri je pripoznan svetovni vpliv!

* * *

O bližajoči depresiji slišimo in beremo veliko. Ponekod se je že kar udomačila. Tem čudnejše se bere poročilo, da so razne korporacije za letošnjo četrtletje imele več dobička kot lani. General Motors družba je letos imela 136 milijonov dobička, lansko leto ob istem času pa le 96. Jeklena industrija izkazuje isto. American Steel za prve tri mesece tega leta izkazuje 79 odstotkov več dobička kot lansko leto v tem času. Bethlehem Steel Co. pa je v prvih treh mesecih imela celo 114 odstotkov več profita kot ga je pa imela lansko leto. Človek ne ve kako bi to spravil v sklad s prihajajočo depresijo, ali recesijo, ali pod kakoršnemkoli imenom že prihaja. Delavci vedo, da se čim manj dela in delavce se ponekod že za stalno odslavlja. Kompanije pa delajo vedno višje dobičke. Ali take razmere ne pospešujejo komunizem, katerega se tako bojimo? Res, čuden svet!

NA DUHOVNIH VAJAH

Rev. Matthew F. Kebe, naš duhovni svetovalec nam je sporočil, da se nahaja na duhovnih vajah in prosil, da mu oprostimo ta mesec za članek, katerega ne bo imel časa spisati. Torej prihodnji mesec bo pa zopet na vrsti, kar naj članice vzamejo v blagohodno naznanje.

Splošna znana firma Sears and Roebuck, daje svojim delavcem izredno uslugo s tem, da jim dovoli, da si lahko nabavi delnice firme. Koncem lanskega leta so delavci lastovali 4.502.523 delnic ali 19 odstotkov skupne izdaje. Vsak uslužbenec od svoje plače vsak mesec v delnice naloži 5 odstotkov, firma pa k temu iz svojega dobička pridene nadaljnjih pet odstotkov. V zadnjem letu je prispevala 18 milijonov dolarjev k delnicam svojih delavcev. Skupna vrednost vseh Sears and Roebuck delnic znaša nad 216 milijonov dolarjev.

Firma je označila primer, kako se delnice obrestujejo. Uradnik, ki je stalno vposljen vsaj 33 let in je v tem času od svoje plače v delnice naložil \$4.789,00, bo prejel izplačanih \$70.000,00, ko bo star 60 let.

Če bi si vsaka firma in tovarna nekaj takega umislila — to je, da bi odstopila vsaj malo svojega dobička delavcu, ki ta dobiček producira — bi bilo v veliko pomoč zlasti starejšim delavcem in z večjim veseljem bi delali za pravičnega delodajalca. Tak postopek bi tudi postavil najvišji plot vsaki ne — ameriški ideologiji.

* * *

Dve ženski sta se peljali na busu, ko ena opazi, da ni plačala voznine. Ko se pripravlja, da to poravnata, ji druga reče: "Kaj boš plačevala? Saj vidiš, da voznik ni ničesar opazil."

Prva pa je mnenja, da je bila še vedno poštena in bo tudi zdaj, gre in poravnava voznino. Ko se vrne na svoj sedež, dene drobiž v torbico in komentira: "Saj sem rekla, da se poštenost izplača! Vozniku sem dala en kvoder, najzaj mi je pa dal drobiža za 50 centov."

Ženski svet

AMERIČANKA ZA MINISTRA V LUKSEMBURGU

POČASI pa sigurno ženske zavzemajo važne pozicije, kar je več kot skrajni čas zato. Demokratika in zraven tega tudi velika bogatinka, Mrs. Perle Mesta iz Washingtona, je bila imenovana za ministra v Luksemburg. Senat jo je potrdil in tako bomo imeli zopet eno žensko v diplomatski službi. Upajmo, da bo ta poklic vsaj tako modro vršila, kakor se pričakuje od mož, ki vodijo usodo naroda v svojih rokah. Pravilno bi bilo, da bi se take službe oddajale izšolanim diplomatom, pa ker se do sedaj niso držali tega pravila v Ameriki, naj dajo pa še ženskam priliko, da pokažejo, če so kaj slabše ali boljše od moških državnih zastopnikov. Diplomatične službe ne nudijo visokih plač in ker so s tako službo v zvezi tudi veliki stroški, je pametno, da se izvoli tako osebo, ki ima kaj več pod palcem, da lahko na bogat način reprezentira bogato Ameriko. Mrs. Meste je bogata vdova brez otrok in ker je veliko žrtvovala in mnogo gostila začasa volilne demokratske kampanje, si je to mesto takorekoč zaslužila. Predsednik Truman ni pozabil njene pomoči tedaj, ko je večina volivcev mislila, da bodo v Belo hišo poslali drugega kandidata.

GOSPODINJA V NEMČIJI IZGINJA

V nobeni deželi na svetu se niso razmere za ženske tako naglo in temeljito spremenile, kakor so se v Nemčiji. Urednica Ženskega lista in Mladinskega lista, Mrs. Annedore Leber se nahaja na obisku v Ameriki, kjer proučuje naš način življenja in demokratske ustanove in tako govori: "Pred zadnjo vojno je bilo 85 odstotkov žensk gospodinj, danes pa vse teži v industrijo, razne profesije in poklice. Vojna je pobrala toliko moških, da je na vsakih sto moških po 143 žensk, kar je evidentno, da si morajo ženske služiti kruh izven svojega naravnega poklica — gospodinjstva. Doma pri peči ni zaslужka in tega morajo poiskati v industriji, da se morejo preživljati. Danes moštve žene ne napravi neodvisne. Ekonomsko je prisiljena iti za zaslužkom. Tudi politično so Nemke jako dobro zastopane," pravi Mrs. Leber. "V mestni zbornici mesta Berlin je izmed stotrideset članov petindvajset žensk." To je izvanredno velik odstotek. Ona ni podpirala naciste in njen mož je bil del časa v koncentracijskem taborišču. Med

tem časom je žena držala modni salon v Berlinu. Izvežbana je v krojnem i modnem risanju in to jo je držalo pri kruhu tudi med vojno. Sedaj namerava izdajati poseben magazin za ženske in je že dobila prostore za svoje novo podjetje v Berlinu.

PRVA DIPLOMATINJA IZ DRŽAVE IRAQ

Med tistimi državami, kjer se žene še vedno potegujejo za volilno pravico, je tudi Iraq, vendar pa so se tudi tam malo emancipirali in poslali v Ameriko ženo za konzularno službo. Miss Sarria Al-Khoja je absolvirala univerzo v Beirut-u v Lebanon-u, nakar je postala ravnateljica na učiteljski v Baghdad-u. Kot članica komisije Zveze Narodov je bila poslana v Ameriko, ki jo je nad vse zanimala. Sedaj bo tukaj v diplomatski službi, kar ji je jako po volji. Njene rojakinje, domačinke so to imenovanje z velikim veseljem pozdravile in so ponosne, da je vsaj ena med njimi, ki more v svet zastopati interese njihove dežele. Življenje teh žensk se precej razlikuje od našega ameriškega načina, kjer ženske svobodno izbirajo svoje poklice in se gibljejo kot enakovredni člani človeške družbe. V Orientu je ženska v jako omejenem družinskem krogu, javnost jo še bojkotira. Polagoma pa tudi tam nastopajo razne spremembe in ne bo dolgo, ko bodo ženske osvobodene vseh starinskih nazorov in predsodkov. Večini manjka večje izobrazbe in z otvoritvijo novih šol se bo temu zelo odpomoglo. Miss Al-Khoja občuduje ameriški način življenja. Vseč ji je, ker vidi, da mož pomaga ženi tudi pri hišnem delu in se ne sramuje nositi pakete iz trgovine ali voziti otroka v vozičku, kakor pač prilika nanese. Delo je tako vzajemno. Po zatrdilu te konzularke je žena v Iraq-u jako uplivna in pravzaprav ona nosi hlače v hiši. Doma ima gospodinja besedo, pa naj bo še tako zastrita s pajčolan ali obdana z obzidjem. Ima torej velik vpliv o katerem pa svet ne govori in ne razmišlja. V splošnem se ji zdi, da v njeni domovini je ženam lažje, ker jim ni treba tako hiteti, kakor vidi v Ameriki vse v taki naglici, kot da morajo vjeti zadnji trenutek življenja. Takega dirindaja Iraq ne pozna. Zato pa teče življenje tem ženam mirnejše in če prav nimajo najnovejših pripomočkov pri hišnem delu, vseeno ne ležejo k počitku tako vtružene, kakor se godi v Ameriki. Zelo cenjen predmet je šivalni stroj, katerih imajo precej. V splošnem se tudi tam zanimajo za modo in katera je količnik bolj moderna, rada preštudira modne magazine iz Amerike in kolikor more priroji svojo obleko po njih. Miss Al-Khoja sama pravi, da si je sešila marsikatero obleko dokler je imela več prostega časa zato kot diplomatinja nima ene žal besede čez nas in prav radi ji vrjame, da je rada tukaj. Kdo bi pa ne bil, saj bi se najrajši vsa Evropa preselila v Ameriko in tako ušla boljševiskemu terorju, če bi le bilo mogoče. V Iraq-u se še vedno čuti angleški vpliv, vendar pa ni nobene garancije zoper velike ambicije v Moskvi. Miss Sarria Al-Khoja pozdravljamo kot prvo diplomatko in ji želimo mnogo uspeha.

AGRIKULTURNI ODSEK IN ŽIVLJENSKI STANDARD V AMERIKI

Tajnik Charles F. Brannan ima velik načrt za dvig življenjskega standarda ameriških družin. Vlada bo postavila na prvo mesto tisto hrano, ki daje največ hranilne vrednosti. Določala bo cene prešičev, mleka in masla, ki tvorijo važen del naše prehrane. Na listi bo tudi pšenica in koruza ter material za obleke kot je bombaž in volna. Prehrana in obleka družin bo skrb agrikulturnega departmanta. Konference za dvig boljšega standarda ste se udeležile dve strokovnjakinji; Miss Frances Scudder iz Cornell univerze in Miss Gertrude S. Weiss, ravnateljica za ekonomijo in prehrano družin. Miss Weiss je povedala, da je prehrana mnogo boljša kakor je bila pred leti, ko ljudje niso polagali posebne važnosti na različnost hrane. Analiza glede prehrane obsega tisoč šest družin v osemindesetih večjih in manjših mestih in naselbinah. Primerjali so prehrano iz leta 1942 in 1948 in rezultat je jako povoljen. Ljudje so v tem pretečenem letu mnogo več dobre in tečne hrane povžili, kakor vsa leta prej. Dobili so več mleka, zelenjave, raznega sadja in citrusovih sadežev kot so paradizniki, oranže, grapefruits. Povišek je bil tudi v prehrani

mesa, perutnine, rib, jajc. Splošno mnenje teh izvedencev je, da je v Ameriki več razumevanja o vrednotah različnih hrane in zato tudi boljše izbira pri nakupovanju živeža. Tudi meščani so pokazali, da jim ni vse eno, kaj dobijo za svoj dolar. Njihova hrana izkazuje vsestranski povišek. Največji je seveda za sladščice in sladkor. Mogoče je to direktna posledica vojnih časov, ko smo dobivali sladkor na odmerke in se sedaj vsak skuša odškodovati za prejšnje pmanjkanje. Ne rečemo ali je to dobro ali slabo, res pa je, da se v Ameriki pospravi ogromne količine sladkarij. Moda za ohranitev vitke linije je menda vzrok, da se je porabilo mnogo manj krompirja, kakor bi bilo normalno. Nekdo je raztrosil to vest, da krompir redi in tako se ga ljudje čisto po nepotrebnem ogibljujejo. Res, da je krompir tečen ampak kar redi, je tista preobila zabela ali zosi v katerih krompir servira. Krompir je važna hrana in tudi dobra, če je malo osoljen in malo zabeljen. Federalna agencija je skušala dognati kako je glede obleke tekom enega leta pri različnih družinah. Popisali so nad 465 družin v Minneapolis-u in St. Paul-u Minnesota, to je v mrzlejših krajih in na jugu v Birminghamu pa nekaj nad 75 družin. Z ozirom na veliko delo s takimi popisi, se je agencija omejila na manjše družine z dvema otrokoma od dveh do petnajstih let. Vzelo bo več mesecev predno bodo mogli objaviti končni rezultat tega proučevanja glede oblek.

PISATELJICA SIGRID UNDSET PREMINULA

Izmed številnih romanov in novel, a katerimi je pokojna pisateljica obogatila norveško literaturo, je med nami v Ameriki najboljše poznana njena trilogija "Kristin Lavransdatter". Ta zgodovinska snov je bila vzeta iz srednjega veka in je pisana tako mojstrsko, da je avtorica prejela Nobelovo nagrado 1. 1928.

Sigrid Undset je bila hči jako odličnega norveškega arheologa. Njegova prezgodnja smrt je spravila rodbino v take razmere, da si je ta hčerka morala kmalu poiskati zaslužek za svoj kruh. Ves ta čas pa je tlela v njej velika želja, da bi mogla svoje bogate duševne produkte spraviti v obliki knjige med svoj narod. Pričela je z "Fru Martha Oulle" in tej so sledile številne druge, "Jenny, The Wild Orchard, The Faithful Wife, Madame Dorthen". V teh najdemo osebne probleme modernega življenja. Zgodovinska novela pa je tudi "Gunnar's Daughter" in "The Master of Hestviken".

V zakonu s slikarjem Svarstad so se rojenice trikrat oglasile. Trije otroci, dva sinova in ena hčerka so sladili življenje plodovite pisateljice. Njihov dom vrhu gore ni slutil grozeče nevihte, ki je zajela deželo od prvih zvokih nemške vojaške koračnice. Pisateljica Undset ni nikdar simpatizirala z Nemci in ti so dobro vedeli, da ni njihova prijateljica. Kopicjo njenih dragocenih knjig so vrgli na grmado in tudi njej bi se ne bilo godilo dobro, ako bi bila ostala doma. Bežala je v čolnu, na saneh in na smučkah predno se je čutila varno na Švedskem. Tekom vojne je nekaj časa živela tukaj v Ameriki, v Brooklynu, od koder se je vrnila zopet domov. Vojna je tudi njej pobrala sina in hčer in ob njeni krsti je stal edini otrok, sin, ki je preživel žalostne in slabe čase druge svetovne vojne. Vse prej imenovane knjige od pisateljice Sigrid Undset so prevedene v angleški jezik in kdor ga obvlada, naj gre v knjižnico izbrat eno izmed literarnih biserov iz Norveške.

PRIDOBIVANJE SINTETIČNEGA VITAMINA A

Eden izmed prvih vitaminov, kateremu je znanost prišla na sled, je vitamin A, ki je jako važen dodatek v naši hrani. Brez tega vitamina bi otroci zaostali v rasti in razvoju telesa. Naše oči bi trpele in razne normalne funkcije telesa bi bile prekinjene. Ta vitamin je naše najboljšo orožje proti raznim infekcijam. Če ima telo vitamin A, se lažje upira raznim bakterijam. Ker je ta vitamin tako važen, ga je vedno rajši manjkalo pa da bi ga bilo za vse dovolj na razpolago. Glavni vir tega vitamina je bilo olje iz ribjih jeter. Vojna je tudi ta produkt hudo prizadela. Nevarnost podmornic je ribolov onemogočala in ravno med vojno bi bili rabili še več tega vitamina. Avijatičarji bi ga

bili potrebovali posebno še za nočne polete in napade, ko je bilo treba imeti dober vid. Vsled tega je znanost nadaljevala svoje delo po laboratorijih in kar se jim ni tedaj v sili posrečilo, so dosegli sedaj tak način, da se vitamin A pridobiva sintetično, ki je mnogo čistejši kakor pa ga najdemo v naravi. Vsi dobro vemo kako neprijeten okus nam je pustilo ribje olje in če bi ga žiravniki tako ne priporočali, bi se ga vsak rajši ubranil. Sintetični vitamin pa nima nobenega ribjega okusa in to je veliko vredno.

Snov za ta vitamin se imenuje "Beta ionone", katero dobivajo iz travnega olja (lemon grass oil) in tudi iz vijolic. Pravijo, da je ravno ta snov tista, ki daje vijolicam tisti tako prijeten duh.

Znanstvenik dr. Paul Karrer iz Zuricha, Švice, je prvi razčlenil vitamin A v njegov sestav molekulov in atomov. Ta uspeh je potem pomagal dalje, da danes lahko v velikem obsegu pridobivajo vitamin A. Leta 1947 so se oglašili učenjaki iz Švice, Holandske in iz Združenih držav z veselo novico o novi metodi izdelovanja sintetičnega vitamina A. Dr. H. M. Wuest, ravnatelj Warner instituta v New Yorku pravi, da je tako pridobljen vitamin dva do trikrat čistejši kakor pa ta, ki ga najdemo v naravi, v ribjem olju. Warner Co. bo dala ta vitamin A na trg v obliki želatinskih kapsul. Pripomniti želim da naj nihče ne jemlje na teh, ne drugih pilul ali kapsul brez zdravniškega priporočila. Skrajno nepremišljeno bi bilo, če bi tekli v lekarno, se založili z vitamini in pričakovali sto-percentnega zdravja. Kaj manjka telesu naj določi veččak — zdravnik, ki je mnogo let posvetil tej znanosti in lažje presodi s čim bi pomagal posameznemu pacijentu. Veseli pa smo lahko, da živimo v taki dobi tako velikih odkritij v zdravilstvu in znanosti.

DOBRA KUPČIJA PRED VEČ KOT TRISTO LETI.

V mestnem muzeju na peti aveniji in 103. cesti hranijo jako staro pismo, ki pojasni kupčijo med Indijanci in nizozemskimi naseljenci za današnji New York, ki so ga tedaj imenovali Manhattan. Pismo je pisal Peter Schagen dne 6. nov. 1626. in je naslovljeno na Dutch States — General, ko so zborovali v mestu Hague.

Namen tega pisma je bil obvestiti vlado, da je ladja iz Nove Nizozemske (Amerike) srečno dospela s takim in takim tovorom. Pripeljala je mnogo raznovrstne kožuho-vine, ki je bila tudi takrat veliko cenjena. Pisano je, da se novi kolonisti dobro počutijo in v miru živijo, kar je gotovo vlado zanimalo. Mimogrede pa omeni tudi dogodek, ki je po naših pojmi najznamenitjša kupčija, ki se je izvršila med lastniki Indijanci in kolonisti Nizozemci. Otok Manhattan, ki leži ob reki Mauritius (reka Hudson) so kupili kolonisti za 60 nizozemskih goldinarjev, ki predstavljajo vrednost naših 24 dolarjev.

Naseljence je zastopal Peter Minuit in on je sklenil kupčijo s poglavarjem Canarsie Indijancev. Ti so se potem preselili v Brooklyn in na otoku Manhattan so se udomačili Nizozemci. Tudi ti so se začeli pomikati vedno dalje proti severnem delu in tam so pa zadeli ob drugo pleme, o katerem prej niso slišali. Bil je rod Weckquaesgeeks. S temi Indijanci so se kolonisti delj časa prepirali in tudi vojskovali predno so se mogli polastiti te zemlje, ki je bila precej rodovitna. Tam kjer je danes središče mesta in velik trgovski promet je tedaj rastle drevje "scrub forest" med katerim je bila velika zalega kač in raznih živalij. Pravijo da so bili tudi volkovi. Vso to divjino so kolonisti začeli čistiti in obdelovati. V tem pismu je omenjeno, da so žito posejali v sredi maja meseca in poželi v sredi avgusta. Domov so poslali vzorce pšenice, rži, ječmena, ovsa, ajde, fižola in lanu. Tako se je začelo življenje kolonistov čimdalje bolj širiti pa tudi spreminjati. Danes je ves Manhattan zazidan in ker je otok bolj ozek, se dvigajo stavbe v nebo, da se mora človek precej nagniti, če hoče videti zadnje nadstropje teh velikanov. Današnji New York ne kaže lica, da ga urejujejo in vodijo Nizozemci. Njihovi potomci so se poameričanili, pa druge narodnosti so se razmnožile, tako da se je pres vse zelo spremenilo. Če bi se kateri izmed prvih naseljencev danes vrnil, bi ne mogel vrjeti, da je to tisti otok, ki je veljal \$24.

HABAKUK

Reimmichlova povest podomačena
(Nadaljevanje)

Nekaj časa sta oba molčala. Potem je rekla Cenca:
"Že prej sem bila večkrat na tem, da ti vse odkrijem, posebno tedaj, ko si začel študirati. Ali preudarjala sem sem in tja in sem sklenila, da ti ničesar ne povem — vse življenje . . . Zdaj, ko se hočeš tako oženiti, nisem več mogla molčati."

"Bolje bi bilo, ko bi mi ne bili ničesar povedali."

"Hvaležen bi mi moral biti, da sem ti oči odprla in te obvarovala pred nesrečno ženitvijo."

"Do ženitve pride — tu ni kaj izpreminjati."

"Kaj? Kaj? . . . Ali svoji . . . Trebnikovi gospodični moraš povedati čisto resnico, moraš ji povedati, kdo je tvoj oče."

"Tega ji ni treba vedeti; nikoli naj tega ne izve!"

"To ni pošteno, to je goljufija, če dekletu take reči ne odkriješ, preden se zvežeš z njo."

Habakuk je zardel in povsili glavo. Po kratkem molku je revsknil:

"Kaj sem jaz kriv? Na noben način ni to zadržek za zakon."

"Kaj? Poskusi, povej Trebnici resnico — rečem ti, da še slišati ne bo hotela kaj o poroki! Kaj pa še celo njeni sorodniki, če še ima katere!"

"Mat! ji še živi in ujec."

"Ah, mati! Zdaj pa nekoliko preudari! Tvoj oče ji je moža ubil — ona celo misli, da je tudi njo hotel. Nikdar ne bo pustila, da ji hčerka vzame ubijalčevega sina. Če pa si ne data dopovedati in če vama ne ubranimo, bosta nesrečna, kakor je bila nesrečna tvoja mati."

Učitelj je zlezel na kup in si je z rokami podprl glavo. Težko je dihal. Ves se je tresel.

Cenca je prežala nanj in ga merila, potem mu je jela prigovarjati:

"Pameten bodi, Habakuk! Pametnemu človeku, kakršen si ti, mora biti vendar jasno, da se s kako Trebnico ne more oženiti. Ali ji resnico poveš, tedaj te ne bo hotela, ali pa ji vse to zamolčiš, tedaj ne boš imel miru, vedno si boš očital, da si ji kaj takega prikril, in ne boš srečen . . . Iz glave si izbij misel na to ženitev, najdi tak izgovor in odpiši ji! . . . Čaka te še kaj boljšega. Marička je lepša od Trebnice, morda tudi bogatejša, dobrega srca je in strašno rada te ima; od mladega se že poznata, zaradi tega se bosta dobro razumela in srečna bosta."

Učitelj je le napol poslušal, kaj mu ženska čenča. V njem je divjal vihar, misli so se podile, dvomi so jih križali.

Povedati mora Milki vse!

Ne, ne, ne! Če to napravi, ga ne bo mogla vzeti. Kako sta Milka in, še bolj, njena mati zaničljivo, neusmiljeno govorili o tistem, ki jima je ubil očeta in moža in — ki je njegov oče! Kakor peklenščkov hlapec jima je, s takim prezirom sta ga jemali na jezik.

Zdaj pa naj stopi pred njiju in naj jima pove:

Moj oče je. Sin sem njegov, ki vama je ubil . . .

Kako bi bilo! Povsodi bi se razneslo, ne le za Milko, tudi zanj bi bilo sramotno, še na kako ženitev misliti. Ljudje bi s prsti kazali za njima.

Srdito je bruhnilo iz njega:

"Ne! Nikoli! Milki tega nikoli ne povem."

"Če te ženitve ne pustiš, ji bom jaz vse povedala," je dejala Cenca odločno.

"Tega ne boste. Prepovem vam to."

"Ti mi nimaš ne ukazovati ne prepovedovati," se je zardela Cenca, ki jo je prišla jeza. "Greh bi bil, ko bi se pustila, da siliš v to ženitev. Če ti dekletu vsega ne poveš, ji povem jaz — prav gotovo — da! Postavila ti bom pred to tvojo ženitev tako lesa, da ne prideš lahko čez njo."

Habakuk je molčal in strmel predse.

Da, da, saj jo pozna, Cenca! Prej zlomiš železen kij, kakor da prepričaš in pregovoriš njo. Ne pomaga nič. Milki bi šla in vse povedala — Milka pa bo s studom in z zaničevanjem zavržla morilčevega sina.

Kaj šele, če bi izvedela, da ji je hotel resnico prikriti! Za goljufa ga bo imela in zamrzela.

To bi bilo zanj najstrašnejše, ko bi ga Milka zaničevala in mrzela. Ne, tega ne bi prenesel.

Bled kakor stena je bil, ko je stisnil roke, da so mu prsti pokali. Vzdignil je glavo in dejal:

"Pustil bom ženitev z gospodično Milko, če mi eno obljubite."

"Kaj?" je vprašala ona.

"Tiho morate biti o vsem. Živi duši ne smete povedati, kdo so moji starši."

"To ti lahko obljubim."

"Priseči mi morate."

"Če kaj obljubim, je to toliko, kakor da sem prisegla. Še nikoli nisi čul, da bi dane besede ne bila držala. Nisem taka čenčasta baba."

"Torej boste ohranili to skrivnost zase — vse svoje življenje — in nikomur ne boste nikoli ničesar povedali?"

"Da. — Ti pa — ti boš pustil ženitev s Trebnico."

"Da. — Dam besedo."

"Tudi jaz ti jo dam. Na, roko!"

Prijela je roko, ki jo je mola, in jo stisnila.

"Zdaj pa tudi midva ne bova več govorila o tej stvari," je dejal čez nekaj časa. "Ali ostanete danes tu?"

Preudarila je, potem je odgovorila:

"Ne. K Svetemu Križu sem namenjena pa moram danes vsaj še do Homa priti."

Kake pol ure je še ostala, nato sta se poslovila in ženka je šla po svojih potih.

Drugi dan je Habakuk s trudom in z muko sestavljal pismo na Milko. Dvakrat je spisal že poln list, bi obakrat ga je raztrgal. Tretjič je napisal čisto na kratko in je napisal takole:

Ljuba Milka!

Še nikoli nisem kakega pisma tako težko pisal kakor to — tudi Tebi bo bridko, ko ga boš brala, pa nič bolj kakor meni, ki ga pišem. Ali nič drugače ne morem . . . Z najino ženitvijo ne bo nič. Nekaj se je zgodilo — nekaj takega, da se midva nikoli ne moreva vzeti. Ne sprašuj me, kaj! Nikoli bi Ti ne mogel povedati. Še huje bi mi bilo, če bi Ti sama prišla sem in me spraševala. Je vse zaman! Stori mi še to na ljubo, prelepo Te prosim, dovolj naj so Ti te vrstice, vdaš se in se ne meni kaj več! Tudi jaz se moram vdati, najs! mi je še tako hudo. Ne jaz ne Ti nisva kriva za to, kar se je zgodilo. Odvežem Te Tvoje obljube in Ti želim, da še najdeš svojo srečo v življenju. Na onem svetu se bova zopet sešla in morda si bova tam spet tako dobra kakor nekdanj. To mi je edino svetlo upanje. Odpusti mi, kar sem Ti prizadel, in še zadnjič sprejmi prisrčen pozdrav!

Tvoj žalostni Habakuk.

Še ta večer je Habakuk nesel pismo v dolino in ga dal na pošto. Ko se je vračal domov, je v duhu prebiral, kar je bil napisal in poslal; tedaj je videl, da je pisal Milki preveč suho in da ji je vse premalo razodel vso bridko in veliko ljubezen svojo, zaradi katere se je odpovedal in odrekel.

S tako bridkobo v srcu je očakoval, kaj bo Milka odgovorila. Kako pa se je prestrašil, ko je že drugo jutro dobil gospodično pismo! Ali kaj kmalu je spoznal, da je Milka to pismo še prej pisala in da se je njegovo s tem njenim na poti križalo. Milka mu je pisala takole:

Moj preljubi!

Niti misliti si ne moreš, kako se že veselim na svidenje in na tisti čas, ko bova zmeraj zmeraj skup. Še šestnajst dni, potem prideš — zdaj štejem že ure. Ali Te smem nekaj prositi? Ko bi mogel, pridi, pridi že prej; če moreš, pridi že jutri! Veš, ljubi, v zadregi sem in potrebna Tvoje pomoči. Pomisli, moj predstojnik, ki sem mu povedala, da se možim, pravi, da velja trimesečna odpoved in da me prej ne pusti! Njegov sin pa mi še vedno ne da miru in me še vedno zalezuje s svojimi ženitnimi ponudbami, če-

prav ve, kako je z menoj. Hitro morava opraviti oklice, potem bodo te sitnosti vse pri kraju. O, kako bova srečna, ljubi! Zmeraj mislim nate in stotič in stotič obnavljam svoj sklep, da Ti bom pridna, pametna, ljuba, zvesta ženka. Pridi, prid, prid!

Iz vsega srca Te pozdravlja

Tvoja nevesta

Milka.

Pismo, ki je za čuda bilo osem dni na potu, je učitelja do dna duše pretreslo. Zdaj šele je s strahom očakoval, kaj mu bo Milka na njegovo pismo odgovorila.

Ali Trebnikova gospodična se ni oglasila. Habakuk je čakal osem dni, štirinajst dni, tri dne, štiri tedne — nič ni prišlo. Potem je opustil vsako upanje, da bi mu še kdaj odpisala. Ko je minulo četrto leto, pol leta, celo leto in ni bilo nobenega glasu od Milke, tedaj ni več dvomil in je verjel, da je drugega vzela in je nanj pozabila. Ni ji zametil. V srcu ji je želel vso srečo in je vsak dan molil, da bi ji bilo dobro.

Ali prav na dnu nekje ga je žgala prebridka bolečina in, namesto da bi jo pozabil, je njegova žalost za izgubljenim dekletom rastla iz dneva v dan in nesrečni učitelj se je topil v svojih trpkih mislih.

XI.

Drnikov Luka je slej ko prej migal po dolini gor in dol in modroval s svojim kljusetom. Luka in konjič sta si namreč postala tako dobra, da je Luka rekel, tole kljuse mu je skorajda še ljubše kakor rajna Luca. Kajti čeprav je bilo gluho ko zid, je znalo gospodarju z obraza brati, ali je dobre ali slabe volje, celo njegove najskritejše misli je uganilo, z glavo mu je znalo pokimati, z očmi pomežikniti, z ušesi pomigati, z zobmi poškrtniti, z repom pomahati, kakor je bilo prav, da sta se pomenila. Gristi in bencati se konj sicer ni odvalil, ali nikoli ni ugriznil ali udaril svojega gospodarja, ampak le druge ljudi. Da bi sredi poti trmasto obstal, kakor je to bila rajna Luca navajena, tega ni storil. Zato pa je pred gostilnami trdovratno počakal svoje pol ure. In Luka je bil te navade na skrivnem prav vesel; si je vsaj lahko počil, ker ni bil več tako trdnih nog kakor nekoč, in tudi za pijačo je bilo časa dovolj; povrh se je še ženi lahko izgovoril, če je kaj pozno prikreval domov, da ni mogel, ker ima konj take muhe.

Žganje, ki se ga je zaradi zdravja — kakor je rekel — lotil, ga je še najbolj pokonci držalo, je rekel, in z leti je bilo treba teh krepkih kapljic vedno več, ker — hm — za zdravje nobena reč prehuda ni ... Sicer se nikoli ni toliko napil, da bi mu bilo šlo v noge ali celo v glavo, ali tako židane volje je pa rad bil in ob takih prilikah si je kako svojo zložil, ko je smehljaje se meril korake za vozom, in si jo zapel. Najrajši je pel tole:

"Na tešče le en štamperček,
en štamperček zvečer;
opoldne pa en frakeljček
al' dva al' tri al' štir'."

Ta pesmica ga je tako veselila, da jo je venomer prepeval bodisi v gostilnah ali na cesti za vozom. Pel pa jo je včasih na glas, včasih le v mislih, včasih pa v dejanjih; kajti pri sebi je imel vedno stekleničko in pogostoma jo je nastavil in nagnil, da je naredilo: glug, glug, glug.

Če se je zgodilo, da je Luka tega svojega "zdravila" nekaj preveč zaužil, je postal čez mero zgovoren in čenčav. Tedaj je moralo vse iz njega, karkoli je vedel o ljudeh, najsi se je poprej še tako zarotil, da tega nikomur ne pove.

Na vso moč je bil Luka vesel, da se je Cenci njen veliki načrt: prodati domačijo, opustiti potovstvo in Maričko s Habakukom omožiti — tako izjalovil. Kajti prvič je z vso dušo visel na svojem vozičku in za nič na svetu ne bi bil hotel pustiti svoje poti po dolini; drugič pa je menil, da je s svojim tridesetdesetim leti trden dovolj, da še kakih dvajset let lahko opravlja svoje delo; tretjič pa ga je vsaka beseda o ženitvi v ušesih zabolela.

Ali tega svojega veselja na zunaj ni smel kazati, ampak se je moral Cenci v lice delati tako, kot da se z njo vred jezi.

Nekoč se je celo zgodilo, da ga je poslala Cenca k Sv.

Juriju, naj obišče Habakuka in naj poizve, kaj neki misli, in naj ga spomni na to, kaj je obljubil.

Za en del je Luka še kar rad ubogal in se nekega dne odpravil na pot. Voz in konja je pustil spodaj pri Jelenu, sam pa jo je mahnil navkreber k Sv. Juriju. Da bi na poti ne opešal, je vzel kos kruha s seboj pa povojenega mesa in precejšnjo steklenico žgane vode. S temi dobrotami se je grede tako okrepčal, da je prišel k Sv. Juriju zgovoren in židane volje.

Habakuk je nekoliko kislo pogledal, ko je stopil Luka v sebo. Vendar ga je pozdravil kar najbolj prijazno in takoj naročil iz gostilne jesti in piti. Jedel Luka ni Bog ve kaj, vina se pa še dotakniti ni hotel, češ da je proti alkoholu in da so mu opojne pijače že od mladega zoprne. Ko ga je učitelj le silil, je izpraznil kozarček vina, potem pa začel na dolgo in široko.

"Habakuk, zdaj pa povej, kako je s teboj!" je začel. "Videti si bolj slab. Nekaj shujšal si in pogled ti je kisel in nič tak, kakor je bil prej kdaj. Ali to je le na videz; kaj bi ti pa moglo biti? Jesti imaš, ljudje te imajo radi, povsod sem čul, da takega učitelja še niso imeli pri Sv. Juriju, otroci se mnogo naučijo, orglati znaš tako, da angelci v nebesih ne znajo lepše, in kjer koli je treba pomagati, si ljudem na roko in jim pomagaš."

"A tako, vse ste prevohali, kaj počnem," se je oglasil Habakuk.

"Ne, ne; bil sem le radoveden, če so ti moje besede kaj zalegle in če sem kaj napravil iz tebe. Kar sem čul, me zelo veseli."

"Mnogo dobrega ste mi storili in marsikak koristen nauk dali. Zato vam bom vse življenje hvaležen ... Zdaj pa se še o čem drugem pomeniva! Kako je kaj doma?"

"Moj Bog, doma? — Prav zanič mi je. Še misliti si ne moreš, kak kriz je z odraslimi ženskami in otroki. Stara je vsako leto starejša in bolj nasajena. Mlada se pa po materi ravna, očeta nič ne spoštuje in mi na vsako besedo, ki jo rečem, kaj zagodlja. Odkar ji je stara tisto z ženitvijo narezala, je taka, ko da jo je vrag pičil. Nad drugim se ne more, pa se nad mano usaja."

"Ali, ali! Lastne žene in lastnega otroka pa vendar ne smete tako obirati."

"Saj o ženi in Marički ne rečem ničesar. Nikoli ni bila moja navada, da bi koga obiral; tega greha sem se zmeraj varoval. Saj zdaj tudi nisem o kom posebej govoril, ampak kar tako počez o ženskah. Ta ali ona ženska bi še mogla biti dobra, ali ženske, če jih počez vzameš, so vse hude — vse do zadnje — njih se tiče tista prošnja v oče-našu, ko vsak dan molimo: Reši nas hudega!"

"Ali ste le zaradi tega prišli, da mi domače zatožite?"

"Saj teh ne tožim — tudi če bi imel za kaj, jih ne bi. Ali o tem in onem bi se moral s teboj pomeniti ... O tem in onem ... Cenca mi je to in ono naročila."

"Tedaj pa se nikar dolgo ne smukajte okoli, ampak kar na dan z besedo, prosim!"

"Že delj ko dve leti te ni bilo več k nam. Niti pisal nam nisi in na naše pisanje tudi nisi odgovoril."

"Priznam, da sem vas malo zanemaril; ali imel sem pač veliko dela."

"Cenca in Marička sta te dvakrat obiskali pa te obkrat nista našli."

"Me pač ni bilo doma. Pa tudi ljudem se nisem maral dati v zobe."

"Cenca je rekla, da sta se pred dvema letoma nekaj pogodila. — Ona je besedo držala, ti pa ne."

"Ali vam je tudi povedala, kaj sva se pogodila?" je vprašal Habakuk ves razburjen.

"Ne, žal, niti besede ni črhnila. — Rad pa bi vedel! Cenca ima zmeraj kake skrivnosti."

"Povejte materi tole: Ne z besedo ji nisem obljubil, da bi vzel Maričko, ampak le to, da se s Trebnikovo gospodično ne bom oženil — z nobeno se ne bom."

"Bravo, Habakuk! To je pametno. Ostani trden v tem krščanskem sklepu! Mene je ženitev skoraj ob vso krščansko vero spravila. — Najbolje bi bilo, ko bi vsi moški šli k frančiškonom ali h kapucinom, ženske pa vse k usmiljenim sestram; tedaj bi bil mir na zemlji."

Čeprav je bil učitelj jezen, se pri teh besedah le ni mogel ubraniti in se je nasmejal. Nekaj časa sta oba molčala, potem je Luka pomežiknil in menil:

"Tu si mi nekaj čednega razodel. Počasi bom Cenci le prišel na sled. Habakuk, ko si mi pol že povedal, še drugo pol mi povej! . . . Kajne, Cenca ti je povedala, kdo je tvoj pravi oče, in potem te je veselje z ženitvijo minilo? Ali je ali ni tako?"

Habakuk je ta hip prebledel, nato pa zardel kakor kuhan rak. Jezno se je zadržal na starca:

"Kaj veste o mojem očetu?"

"Ničesar, ničesar ne," se je Luka prestrašil, "nič pravega ne vem — le to, kar mi je Cenca pravila."

"Kaj je pravila?"

"Nič — nič — edino to — da je tvoj oče nekoga ubil in da je zaprt."

"Torej le ni držala besede, kakor mi je obljubila!" je zarahnel Habakuk. "Povejte ji, da je grdo naredila — feji!"

Luka je zmajal z glavo in je polagoma stiščal iz sebe:

"Ni vse tako. — Tisto o tvojem očetu mi je Cenca že davno prej povedala — že pred skoraj tridesetimi leti, takrat, ko si k nam prišel. Čudil sem se ji namreč, kako to, da ti je tako dobra."

Habakuk je starega prebadal z očmi in se še ni pomiril:

"Pozneje pa vam je vse povedala, kajne? Vse: kdo je bil moj oče in kako se je zgodilo?"

"Ni res!" je zatrjeval Luka. "Ničesar mi ni povedala; pozneje je celo vse preklicala. Ko sem jo nekoč spet izpraševal, se je zagnala vame in mi rekla, da sem neumen bik in da sem vse narobe čul. Rekla je, da ne gre za tvojega očeta, ampak za sinu očeta tvojega očeta ali za brata tvojega očeta — Bog si ga vej, jaz ne vem. Saj si še misliti ne moreš, kako zvita je Cenca in kako tolsto čuje, kadar se ji zdi."

Tedaj se je Habakuk pomiril.

Čez nekaj časa je vprašal:

"Ali mi imate še kaj drugega od doma povedati?"

"Prav za prav nič več. Le to še bi Cenca rada vedela, kakne misli kaj imaš za prihodnost."

"Za prihodnost! Kake misli? Nobenih. Ali povejte materi, naj Maričke nikar ne drži, da bi name čakala! Ne bom se ženil, z Maričko pa prav gotovo ne. Sicer pa sem učitelj pri Svetem Juriju in bom tu ostal, razen če mi pride na misel, da bi postal duhovnik."

"Bog ti požegna!" je dejal Luka slovesno. "Le nikar se ženskam ne daj v kremplje, potem bo vse dobro in boš zares gospod doma in pri delu!"

Preden se je Luka podal spat, je potegnil še krepek požirek svojega "zdravila", potem pa je postal mehek in nežen kakor raztopljeno maslo. Ginjen je rekel:

"Habakuk, pobič moj, mi ne zameri in nikar me ne zábi!"

"Zábiti? Kaj mislite?" je odgovoril učitelj. "Saj na vsem svetu nimam človeka, ki bi mi bil tako blizu kakor vi."

"Jaz pa na vsem svetu nimam človeka, ki bi ga imel rajši od tebe. Prej sem imel Maričko rajši, zdaj pa si mi ti mnogo ljubši od deklica. Če ti morem kdaj kaj dobrega storiti, kaj ustreči, če kdaj kaj potrebuješ, pridi vedno k meni! Midva morava skup stati — na skupni fronti posebno proti ženskemu stanu."

Ko je izcedil te besede, je šel spat. Drugo jutro se je navsegodaj vrnil in odkoleslal proti Tržiču.

XII.

Tri tedne pozneje se je Habakuk spet enkrat peljal v Ljubljano, da bi se udeležil učiteljskega zborovanja in si nakupil to in ono. Zborovanje je bilo prav živo in Habakuk se je večkrat oglasil in povedal kako pametno, ki so jo tovariši odobrili.

Habakuku je dobro delo, ko se je srečal s tolikimi tovariši in sošolci; posebno vesel je bil svidenja z učiteljem Kraljem iz Kort. Drug drugega sta s takim veseljem pozdravila, kakor da se že celo večnost nista videla.

Najbolj živahno pa je bilo zvečer na družabnem sestanku v restavraciji. Učitelji so vzbujali spomine na svoja študijska leta, spominjali so se raznih smešnih doživljajev, po-

snemali svoje profesorje, se mnogo smejali in veselo peli. Čeprav se je Habakuk spočetka branil, je moral sesti s pevci k eni mizi. Polagoma se je tudi on ves raztaljal in bil židane volje, kakor že davno ne več. Ko je pozna ura ločila tovariše, mu je bilo žal, da je večer tako hitro minul.

Drugi dan je dopoldne spremljal prijatelja Kralja na postajo. Šla sta po Kolodvorski ulici in sta bila tako zatopljena v razgovor, da se za okolico nista zmenila in da sta se večkrat skoraj v koga zaletela. Habakuk se je pravkar na glas zasmejal, ker je prijatelj neko smešno zinil, pa se je v hipu zdrzil. Nasproti sta jima prihajali dve ženski, prva stara, sključena in bolehná, druga mlada, ki je starko podpirala. Bila sta v črnem, obleka pa je bila uboga.

Sveta Marija, saj to sta Milka in mati!

Habakuk je maknil klobuk z glave in je brez besede pozdravil.

Milka je prebledela, potem je zagorela, bolešno je pokimala in — šli so drug mimo drugega.

Ko je bil kakih deset korakov dalje, se je Habakuk obrnil in ozrl za dekletom. Tudi ta se je v tem hipu ozrla.

Ali se naj vrne? Ali naj ji vošči besedo?

Za božjo voljo, nikar! Beseda bi dala besedo — kaj vse bi se moglo zgoditi tu sredi ceste! Po vsem tem, kar se je zgodilo, ne sme z Milko več govoriti. Nič drugega bi ne bilo, kakor njegova sramota bi se razglasila.

"Kaj ti je kar naenkrat?" je vprašal Kralj tovariša. "Ves burjen si."

"Nič — nič. Znanec sem videl, ki . . . ki si nismo več," je zajecel Habakuk.

Na postaji je bilo polno učiteljev. Tedaj se je Habakuk poslovil od prijatelja in se je vrnil v mesto.

— — — Kaj je za božjo voljo z Milko in njeno materjo? Kako prideta v Ljubljano? Ali sta tu? Kakor je videti, jima ni dobro. Morda sta celo v bedi in revščini . . .

Kaj naj stori?

Nič. Saj ne more nič, če do njih ne more.

Ne, k njima ne more. Saj bi moral vse povedati, kaj je bilo, kar ju je ločilo. Če bi jima to povedal, bi izgubila Milka še zadnjo trohico spoštovanja, ki ga morda še ima do njega.

Pa vendar — če sta v potrebi, mora kaj storiti zanj.

Preudarjal je sem in tja, nazadnje pa se je odločil in šel na policijo ter vprašal, če ne stanuje neka gospa Trebnik s hčerko v Ljubljani. Povedali so mu, da res prebiva neka Terezija Trebnik, vdova po gozdarju, s svojo samsko hčerjo Milko na Šentpetrski cesti št. . . . v podstrešju; priselila se je semkaj iz Maribora. V kakih razmerah ti dve živita, to bi mogel vedeti socialnopolitični urad mestne občine, ki za reveže skrbi. Na mestnem socialnem uradu je Habakuk izvedel, da živita Trebnici od čisto majhne pokojnine, ki bi že za zdravega človeka bila dvakrat prepičla, kaj šele za to ženo, ki je večeidel bolna in ji je treba zdravila; mestna občina jima sicer daje nekaj podpore, ali te je s pokojni nico vred komaj toliko, da jima vsaj stradati ni treba.

Ko je take reči čul, se je v Habakukovem usmiljenem srcu zganilo in vzbudila se je stara ljubezen, ki je itak nikoli ni mogel zadušiti, in je zagorela še bolj ko kdaj poprej.

Revicama mora pomagati!

Ali kako?

Dolgo je razmišljal; tedajci se mu je posvetilo in že je našel sklep. Šel je k frančiškankam, k nekdanjemu svojemu spovedniku patru Dominiku. Ta se je starega znanca, ki ga je že kot resnega, krščanskega študenta čislal, zelo razveselil in ga je jel spraševati, kako se mu kaj godi. Habakuk ni na to nič odgovoril, ampak je kar začel:

"Ljubi pater Dominik, z veliko prošnjo prihajam danes k vam. Je pa bolj sitna zadeva."

"Kar bom mogel, bom rad storil," mu je obljubil pater Dominik.

"Rad bi dvema osebama, ki sta v hudi stiski, pomagal, ali za nič na svetu ne bi smeli izvedeti, da sem jaz tisti, ki jima kaj dam. Če bi le zaslutili, da sem jaz tisti, bi se mi ves načrt izjalovil. Mislim sem si, da bi bilo najbolje, ko bi šla vsa pomoč skozi vaše roke. Tako bi vsa reč ne bila nič sumljiva."

"Za kateri osebi pa gre?"

"Za neko gospo Trebnik, vdovo po gozdarju, in njeno hčer. Stanujeta tu blizu, na Šentpetrski cesti števil . . ."

"Slučajno ju poznam," se je pater nasmehnil. "Gospodična je zelo pobožna in pogostoma prihaja v našo cerkev. Ni še dolgo, ko sem moral mater, ki jo tare hud protin, sprevideti."

"Ooooh, poznate ju? — Tedaj vas še bolj prosim, da me ne izdate in z besedo ne poveste, da sem bil pri vas."

"Bodite brez skrbi, gospod učitelj! Če mi kdo kaj zaupa, sem dolžen pred svojo vestjo, da hranim to zase. — Ali preden tako reč prevzamem, moram vedeti, zakaj je tako skrivanje potrebno."

Habakuk je nekoliko premišljeval, potem je rekel:

"Seveda — vam, svojemu nekdanjemu spovedniku, lahko vse povem, seveda, samo vam, da me boste razumeli . . . Mislim, da nič takega nisem storil, da bi me moralo biti sram."

Zdaj je jel pripovedovati in je povedal vso zgodbo svojega življenja od začetka, ko so ga našli pa do današnjega dne, ko je srečal nekdanjo svojo nevesto.

Pater ga je pazljivo poslušal in delj, ko je poslušal, bolj ga je povest zanimala. Na kraju je priznal:

"Gospod učitelj, hude reči ste preživeli in dobro ste se držali. Zato vam plačilo ne bo ušlo . . . Toda oprostite, ali bi res ne bilo mogoče, da se s svojo nekdanjo nevesto lepo pomenite?"

"Ni mogoče! Še misliti ne morem na to? O tem rajši ne govoriva," se je Habakuk razvnel. "Četudi sem vam vso zgodbo povedal, občutiti tega le ne morete tako kakor jaz. Srečanje z Milko bi bilo prehudo zame. Toda pomagati ji moram in ji hočem. Smili se mi, čudno se mi smili."

Kako si mislite, da bi ji pomagali?"

"Čisto navadno. Vsak mesec bi po pošti poslal vam, gospod pater, večji znesek denarja, vi bi ga pa dali njej ali materi. Danes vam pustim dve sto dinarjev za ta namen: toliko lahko pogrešim."

"Prav! Veliko dobro delo je to. — Da sta ženski podpore potrebni in vredni, to vam jaz pričam. Hči ne more nikamor, da bi mogla kaj zaslužiti, ker mora biti pri materi, da ji streže . . . Zame je stvar sicer nekoliko sitna. Saj veste, gospod učitelj, da frančiškani ne smemo imeti z denarjem kaj opraviti; ali za ta primer, upam, mi bo pater gvardijan dovolil."

"Bog vam povrni! — Zelo sem vam hvaležen. Le to vas še enkrat prosim: na noben način ne smeta izvedeti . . ."

"Bodite brez skrbi!" mu je pater odrezal besedo. "Bom vse tako uredil, da na vas niti pomisliti ne bosta."

Pomenila sta se še o tem in onem, potem se je Habakuk poslovil.

Nekaj dni pozneje je pater Dominik obiskal Trebnikovo gospo in ji je dal onih dve sto dinarjev, ki jih je pustil Habakuk, in je rekel, da je denar iz neke dobrodelne zbirke. Ženski sta bili obe iznenađeni; z veseljem sta sprejeli dar in nista našli dovolj besed, da bi se prav zahvalili.

Šest tednov pozneje je poslal Habakuk šest sto dinarjev, ki jih je pater zopet zanesel k sirotama. Kar ustrašili sta se in sta na vsak način hoteli vedeti, kdo je tisti, ki jima je daroval toliko denarja. Pater se je smehljaj in je dejal:

"Levica noče vedeti, kaj daje desnica. — Večkrat mi da kdo kak denar za dober namen pa nikakor noče, da bi se izvedelo, kdo je in od kod. Zadnje čase mi nekdo redno pošilja večje zneske, ali noče, da bi se denar drobil na mnoge potrebne, ampak želi, naj ga dobi ena družina, da se tej vsaj res pozna. Komu ta denar dam, to je moja reč. Zahvaliti se vama dobrotniku ni treba, le moliti morata prav mnogo zanj."

Ko je zopet nekaj tednov minulo, je prišlo sedem sto dinarjev, potem zopet šest sto dinarjev, nekoč celo osem sto dinarjev. Milka in mati sta jeli verovati, da prihaja denar od bogatega M . . . , ki je že leto dni bolehal in je zadnje mesece večkrat klical pobožnega patra Dominika zaradi duhovne tolažbe. Prosili sta patra, naj jima vsaj dovolj, da napišeta pismo, da se z njim zahvalita nezna-

nemu dobrotniku, in naj pater dobrotniku to pismo izroči. Tedaj se je pater zasmejal in je rekel:

"Ta dobrotnik je čudak. Če bi dobil takole zahvalno pismo, bi se znalo zgoditi, da ne da nič več. Sicer pa sem mu jaz že vse povedal, kako je z vama, in on hoče, da dam podpora vama. — Zahvalil se bom že jaz za vaju; kaj več pa ne kaže."

Ni pomagalo nič, ženski sta se morali vdati. Podpora jima je pa tudi prav prišla; lahko sta si privoščili tečnejšo hrano in popravili ponošeno obleko.

Pater Dominik, ki je menil, da ima Habakuk Bogve kako lepo plačo, še slutil ni, da je ta skoraj ves svoj denar pošiljal za nekdanjo svojo nevesto in da mu navadno ni ostalo več kot kakih sto dinarjev.

Odkar je Habakuk videl Milko tako ubogo in odkar je zvedel, v kaki revščini živi, ga je prevzelo sočutje in v njej je moral nanjo misliti. Videl je njeno podobo podne in še ponoči v sanjah; včasih se mu je zdela vsa mladostna, včasih zopet bleđa, uboga, sestradena. Tedaj ga je naravnost nekaj sililo, da ji da, kar največ ji more.

Njemu je šlo bolj in bolj trdo. Poleti, ko ni bilo šole, je živel večinoma od gob in črnice, pozimi pa včasih tedne in tedne ni okusil nič drugega kakor repico in kruh. Ljudje so mu sicer prinesli masla, kako jajce ali klobaso, če jim je kako pisanje sestavil, ali to so bili le redki prazniki sredi pustih postnih dni.

Prav mu je zdaj prišlo, da se je nekoliko krojačije izučil, kajti zdaj si je obleko lahko sam popravljaj. Znal si je staro obleko tako obrniti, da je bila videti kakor nova.

Ali vse to pomanjkanje ga ni potro; še veselilo ga je, ker je trpel za Milko, da bi bilo njej dobro in lepo. Na kako srečanje ali na združitev z njo ni več mislil; tolažila pa ga je vera, ker si je dejal, da bosta v nebesih kdaj srečno združena.

Da bi se kakim neumnim marnjem izognil, rajši denarja ni oddajal na domači pošti. Kadar je imel denar za patra Dominika pripravljen, je stopil v dolino, ker je že vedel, kdaj jo Luka maha s konjičem tod mimo, in je dal vso reč temu, naj jo odda na Bistrici ali v Tržiču.

Luka je radovedno spraševal, kaj je frančiškanku treba toliko denarja. Habakuk mu je odvrnil, da pater ne potrebuje denarja zase, ampak k njemu prihajajo toliki, ki so v stiski in potrebni pomoči, tudi mnogo ubogih misijonarjev je, ki se obračajo nanj; on, Habakuk, pošilja patru, kar mu ostane; saj sam nima družine in tudi skrbeti nima za nikogar, zato hoče pomagati, kjer je stiska najhujša, in upa, da si bo s tem nabral zasluženo za večnost.

Taka beseda je bila Luku močno po volji; še bolj je zaradi tega spoštoval svojega rejenka in še počaščen je bil, da sme pri takem dobrem in bogoljubnem delu pomagati.

(Dalje prihodnjič)

OH, TA SVET . . .

PRIJATELJI nas večkrat razočarajo. Zakaj? Ker od njih prevač pričakujemo!

* * *

KAJ JE POLJUB? Nič, deljeno z dvema.

* * *

POLJUBI SO RAZLIČNI: Spoštovanje poljublja roko, prijateljstvo lice, dobrohotnost čelo, hrepenenje oči, poželjivost usta, hlapčevstvo pa obleko.

* * *

TUDI NAJTEMNEJŠCI NOČ popolnoma ne zatemni vseh zvezd . . .

* * *

NAŠE VEDENJE je ogledalo, v katerem kaže vsak svojo podobo.

* * *

ŽENSKO DELO ni nikdar končano posebno, če ga mož opravlja.

* * *

DOMIŠLIJO je Bog dal človeku zato, da ga odškoduje za tisto, kar nima, in smisel za humor in dobro voljo zato, da ga potolaži za tisto, kar ima.

KAMPANJA NAS KLIČE NA NOVO DELO

Pričela se je 1. augusta.

Letos v decembru bo naša krasna organizacija Slovenska ženska zveza stara 23 let. Jaz si štejem v veliko čast biti članica te dične organizacije. Tako mislim, da čuti vsaka posamezna članica, ki resnično ljubi svojo narodnost ter ji želi spoštovanje pred svetom.

Kot članice svojih podružnic imamo lepo priliko za svoje sestanke, kjer se shajamo ter podomače malo pokramljamo in dajemo druga drugi pobudo in sočustvujemo ob raznih slučajih, ki se pojavijo med nami. Zato razširimo svoje vrste in pridobimo nove članice, vsaj 20 pri vsaki podružnici ter na ta koristen način pokažemo svoje priznanje tiskim, ki uspešno vodijo našo Zvezo. Pojdimo na delo in agitirajmo, da okrasimo našo lepo Zvezo z nadaljnjimi uspehi.

Bog živi našo Zvezo in vse naše glavne voditeljice, oziroma žene in dekleta ter našo slavno mladino. Živela stotisoč let naša lepa Zveza!

Josephine Zeleznikar,
gl. nadzornica

Št. 3, Pueblo, Colo. — Čas hitro mineva, posebno zdaj v poletnem času. Novice, katere bom poročalo so že malo zastarele, toda zadnje mesece je bilo toliko vsega, da ni bilo mogoče priti z vsemi stvarmi na vrsto, kar upam, da mi boste cenjene članice oprostile, če sem pozna s tem poročilom.

Materinski dan smo praznovali na pomenljiv način pri naši podružnici. Zelo smo bile vse vesele lepe udeležbe na seji. Počastile smo našo najstarejšo članico Gertrude Muhič. Jaz sem ji izročila lepo umetno sliko svete Cecilije za na steno. Zabavale smo se izvrstno in vsem v lepo razvedrilo.

Dne 17. aprila, na velikonočno nedeljo, je nanaglo umrla sestra Mary Košak. Šla je zgodaj k maši in še predno se je maša začela, ji je v cerkvi postalo slabo ter so jo nesli ven na zrak, pa je v par minutah umrla. Žalostna novica je pretresla vso našelbino. Spremile smo jo z gorečimi svečami kot častna straža na zadnji poti. Naj blagi sestrji sveti večna luč. Preostalom sorodnikom izrekamo globoko sožalje.

Preminul je Mr. Frank Drobnič soprog sestre Louise Drobnič. Naše sožalje. Naj počiva v miru.

Zlato poroko sta obhajala Mr. in Mrs. Martin Fear dne 19. aprila. Družina in prijatelji so se skupaj zbrali in slavnostno praznovali zlat jubilej. Bog je zakonca obdaril s 13 otroci, od katerih je živih deset. Draga zlato-poročenca! Naj vaju Bog ohrani še dolgo let zdrava med nami!

Sestra Cecilija Bradish se je pa podala meseca maja v Cleveland, Ohio, na obletnico zakonskega stanu brata Johna Fink. Naše čestitke in želje, da bi dočkala še mnogo jubilejev.

Dne 28. aprila so sinovi in hčerke, na čelu Mrs. Rose Levstik, napravili veselo presenečenje za 38 letnico zakonskega življenja staršem Joe in Angeli Krall, po domače Vidmarjevi. Dekliško ime Mrs. Krall je bilo, Komendarjeva Angelca. Rodilo se jima je 12 otrok, ki so vsi živi. Tudi jaz sem se odzvala na slavnost v dvorano sv. Jožefa. Poklonjenih je bilo mnogo daril, kar vem, da je razveselilo slavljence. Gostija je bila izvrstno izpeljana kot prava slovenska ohcet.

Naši sestri Mary Mismash iz Santa Fe in Cecilija Štebljaj sta tako lepo plesali, da ju je bilo kar prijetno gledati, kako sta bili veseli. (Veste samo pri naši podružnici imamo tako živahne dekleta, da je vedno veselje v njih družbi. Bog vas živi!)

Želimo, da bi srečna zakonca dočkala še 50 letnico v najboljšem zdravju in sreči. Naše delegatke se bodo gotovo vedno spominjale na izborni petje štirih Krall sester, ki so tako lepo prepevale na banketu naše zadnje konvencije in sodelovale na vseh naših programih. Živela, družina Krall!

V zakon so stopili tudi naši mladi pari, ki so hčerke in sinovi naših članic. Poročila se je Anna Pauchek, iz spoštovane družine John in Johane Pauchek, ženin je pa Frank Zeitz, sin Frances Gornik. Poročila se je tudi sorodnica mojega moža, Mici Peček z Albert Drobnič. Dalje se je oženil Joseph Kostele, sin Johanne Kastelic, ki je predsednica društva Krščanskih mater. Nevesta je pa Emma Jean Fabian, hčerka moje dobre prijateljice Mrs. Fabian. Poročila sta se tudi Olga Ballas in Henry Fabljan, ki vodi cvetličarno. Novo poročencem želimo blagoslov in vso srečo v novem stanu.

Naš poklon in čestitke Pauline Erjavec. Ona ima dobro šolsko podlago in je visoko izurjena bolničarka. V vojskem času je mnogokrat potovala po morju v parnikih sem in tja, ker je bila priznana bolničarka. Navy nurse. Sedaj se je pa odločila, da bo poučevala v kolegiju, namreč v New York University. Želimo, da ji bo vsak bodoči dan v veselje in zadovoljnost. Pauline je hčerka naše članice Josephine Erjavec iz Arroya Avenue.

Naša osma redna konvencija se je zaključila z lepim uspehom in v zadovoljnost nas vseh. Zborovanje in konvenčni programi je nad vse lepo izpadlo. Prijateljica mi je pisala, da ko gleda nazaj na dneve konvencije, se ji vidi kot lepe sanje ki bodo dolgo v prijetnem spominu. Gotovo se vse strinjamo z njo.

Ne vem, kako izbrati besede, da bi se zadostno zahvalila vsem, ki ste pazili, da so bile vse točke pravilno izpeljane.

Najprvo gre zahvala našemu župniku Rev. Daniel Gnidica za vso pomoč in prijaznost. Hvala vsem konvenčnim odborom in vsem članicam, ki ste na en ali drug način pomagale. Vse priznanje naj sprejmeti načelnica konvenčnega odbora Mary Kukar ter tajnica naše podružnice Josephine Erjavec. Obe sta spretno izvršili svoje naloge.

Vso pohvalo zaslužijo vse agilne in vrle nabiralke oglasov za programsko knjigo in te so bile Josephine Erjavec, Mollie Yeršin, Josephine Smrajc, Johanna Lukanich, Mary Miklich in Katie Krasovich. Zasluga gre vam, da se je vse tako uspešno izpeljalo. Najlepša zahvala sestri Evelyn Schneider in Mamie Puelgel in moji hčerki, ker so tako krasno uredile mize za naš banket. Dalje ženskemu pevskemu zboru pod vodstvom Mrs. Pauline Kline in zboru Prešeren pod vodstvom Mr. John Germa ter Kraljevim sestram. Dalje najlepša zahvala Mr. Johnu Butkovichu, ki je bil stoloravnatelj na banketu ter njegovemu sinu Joe Butkovichu, za spremljevanje na piano pri vseh pevskih točkah. Zahvala naši vrli Dorothy Meister in hčerki Barbari za nastop v glasbi in petju in Mary Rose Klemenc za podano deklamacijo.

Naša zahvala Virginia Perko, ki je vodila pet malih deklic, ki so proizvajale vaje s palčicami in to prav dovršeno, da so jih vsi navzoči občudovali in potem je tudi Virginia pokazala svojo nadarjenost.

Prisrčna hvala sestri Mary Zdravje in Jennie Babich, ki sta tako skrbno pazili za okusna jedila skozi ves čas konvencije, da so bili vsi gostje zelo zadovoljni ter pridnim natakaricam, ki so delale za baro in vsem, ki so pomagale v kuhinji in pazile za tako lep red. Vse naše kuharice zaslužijo najlepše priznanje in zahvalo.

Iskrena hvala tudi vsem kadetkam, ki so prišle iz Clevelanda in Jolietu ter pokazale svojo dovršenost v vajah, kar je napravilo na vse zelo lep vtis.

Lepa hvala Zvezinemu duhovnemu svetovalcu Rev. M. Kebetu, Dr. Ed. Koledniku in Mr. Johnu Gottlieb iz Chicago za lep obisk in prisotnost na konvenciji. Najlepša hvala tudi vsem drugim gostom, ki so prišli tiste dni med nas.

Najlepša hvala našim lokalnim listom Pueblo Chieftain, Star Journal in Monitor za lepo publiciteto pred konvencijo, ob času konvencije in po konvenciji.

Zahvaljujemo se našim trgovcem in obrtnikom, ki so dali oglase v naši programski knjigi, kar nam je bilo v veliko gnotno pomoč pri podružnici. Bog plačaj vsem, ki ste sodelovali ob času konvencije. Prav gotovo sem ne-

hote izpustila kakšno stvar, kar je naravno, ker človek ne more na vse misliti, pa tudi čeprav bi rad prav vse omenil. Torej prosim, da mi oprostite, toda bodite uverjeni, da smo iz srca hvaležne vsaki posamezni osebi za vsako najmanjšo in največjo pomoč in sodelovanje.

Sprejmite mojo najlepšo zahvalo za prijaznost, katere sem bila deležna od glavnih odborov, delegatov in vseh drugih, ki ste bili med nami ob času naše osme redne konvencije!

Anna Pachak, predsednica

Št. 4, Oregon City, Oregon — Čas je, da se oglašim s par vrsticami, da Vas malo podregam, da bi prišle v večjem številu na sejo. Bilo bi za vse boljše in posebno za tajnico, ki ima veliko družino, ki vseeno pride enkrat na mesec k seji, kar bi lahko tudi druge storile. Ako bi se malo bolj zanimala, bi lahko imele piknik ali Card Party, tako pa ni nobene živahnosti in se tudi nič ne pomaga blagajni.

Na seji v juniju nas je obiskala sestra Mary Golik, ki nam je poročala o zadnji konvenciji, za kar ji lepa hvala od vseh članic. Lepa hvala za obisk.

Meseca aprila smo imele veselo presenečenje za Mr. in Mrs. Anton Petrič, ki sta obhajala 25 letnico zakona. Mrs. Petrič je naša blagajničarka. Vsa družba in slavljenca je bila vesela duha. Petja, plesa in vseh dobrot je bilo vsem na razpolago do zgodnje ure. Želimo, da bi dočkala še mnogo let družinske sreče in veselja.

Mrs. Lužar se nahaja na bolniški listi. Bog ji daj, da se kmalu pozdravi, da bo zopet obdelovala svoj vrt in negovala lepe rože, katerih ima vseh vrst.

Meseca junija smo sklenile, da plača vsaka članica en dolar na leto v ročno blagajno, ker se nam suši. Upam, da boste vse storile svojo dolžnost.

Vse bomo vesele, če se bo še katera druga oglasila v Zarji, kar nam tudi vsem v veliko zanimanje za brati. Sprejmite vse sestre najlepše pozdrave! — Mary Polajnar, predsednica.

Št. 10, Cleveland (Collinwood), Ohio Pravi, da obljuba dolg dela. Torej jaz sem našim članicam šivalnega kluba obljubila, da bom opisala, kako smo se imele na zletu 23. junija. Zdaj pa res ne vem, kje bi začela. Verjamite mi, da nisem spala tri noči od samih skrbi, kako naj vse lepo opišem, da bodo vse zadovoljne. Rada bi bila kratka, kar je pa nemogoče, in ta šmentana vročina mi pa nagaja, da je še bolj nerodno za začeti.

Jaz se prav za prav nisem udeleževala sestankov vso zimo, ker delam ob večerih, ampak vem pa vseeno, kako so se pridno shajale vso zimo, ker sem jih parkrat obiskala in na razstavi ročnih del so tudi pokazale svojo umetnost. Pravim, da deklet kot so pri naši podružnici se ne dobi povsod!

Torej vedno so se pogovarjale, da bodo šle en dan v prosto naravo in se

imele prav dobro in tako so prišle do zaključka, da se napravi zlet. Mrs. Bokal zasluži sicer prvo zahvalo, ker je vse tako lepo uredila. Ona pozna vse povsod dobre ljudi in tako je za nas pisala in uredila, da so pripravili za vse kosilo. Zbrale smo se jutraj ob pol osmih na bus postaji in bile smo vse točno na mestu. Mrs. Salmick je imela denar, da nam preskrbi tikete in ko nas je začela šteti je prišla do številke 13, kar nas je nekatere kar ustrašilo, ker št. 13 pravi, da je nesrečna. Jaz sem v strahu rekla: "Joj, nekaj se bo gotovo pripetilo, mogoče ne bo kosila ali kaj drugega podobnega." Komaj so me pregovorile, da sem ostala. Potem sem izvedela, da manjka Mrs. Starin, ki se ni mogla pridružiti skupini in tako smo šle kar s številko 13 naprej in končno se odpeljale proti cilju. Dan je bil precej lep in bile smo vse dobre volje in vesele, da smo se za en dan umaknile od doma in pustile vse skrbi na strani.

V naši družbi smo imele tudi častne goste, namreč Martha Batich, njena hčerka Carol, Mrs. Filomena Sedej in Mrs. Vidmar. Tja smo se srečno pripeljale malo pred dvanajsto uro in smo se malo razgledale in Mrs. Batich je pridno jemala slike, da bomo imele za spomin. Imela je mnogo truda predno nas je spravila v red in nas je tudi okraceljala z domačimi cveticami, da smo bile še lepše in naročala nam je, da se moramo smejati in med tem, ko je nam naročala, da se moramo me smejati, se je ona tako sladko smejala, da se nismo mogle držati kislih obrazov. Pa kaj bi se Carol ne smejala, saj ji je komaj 20 let in skrbna mamica jo čuva kot svoje oči. Carol si je izbrala zelo težak poklic, hoče biti bolničarka. (God bless you, Carol, dear!)

Ko se je slikanje končalo, se pa prikaže Mrs. Laap, ki je imela nekaj v roki in pravi: "Sedaj pa enega stisnite na moj račun, ker ste prišle od daleč in pa, ker ste fejš dekle!" Na enkrat smo bile vse okoli nje. Dobra duša, prijazna in zelo postrežljiva in to ne samo ona, ampak vsa njena družina. Bog vas živi! Ob dvanajstih nas je pa ta veliki zvon poklical v hišo k južini. (Samo enkrat je bilo treba pozvoniti, pa smo vse bile v hiši.) odkjer nas je že poprej nagaal vonj samo dobrih jedil. Vedele smo, da bo

VESEL ROISTNI DAN!

Dne 22. avgusta bo roistni dan glavne podpredsednice in predsednice podružnice št. 10. Mrs. Mary Urbas. Dne 29. avgusta bo pa praznovala svoj dan glavna odborovnica in predsednica podružnice št. 54. Mrs. Rose Racher.

Bog daj, da bi dočkali še mnogo let in isto želimo vsem, ki bodo obhajale svoj dan v tem mesecu. Živeli!

dobro kosilo, ampak nismo si predstavljale, da bomo tako po kraljevsko postrežene. In vsega je bilo več kot preveč, ampak tisti lemonov strudel pa "tops". Vse naenkrat smo hotele recept in jaz sem priporočala, da ga Mrs. Lap pošlje v Zarjo, ker vem, da bo mnogim ustrezno.

Torej, ko smo se dobro podprle, smo se malo pretegnile in nekatere so se podale k jezeru, ker tam je znano kopališče Geneva-on-the-lake, ta bolj počasne smo se pa lepo grele na toplem soncu.

Ob sedmih smo bile pa zopet poklicane v hišo in tam se je začelo zopet od kraja. O poldne smo vse svečano obljubile, da ne bomo en teden jedle, ker je bilo takrat več kot do siteda za vsako, in ni bilo par ur po tem, ko smo zopet sedele pri obloženi mizi. Potem smo pa še malo zapele in še kakšno reklo zunaj v hladni senci in treba se je bilo posloviti od prijaznih Lapovih ljudi. Poleg naše družbe, je bilo tam še nekaj drugih ljudi, ker vsak gre rad tja, kjer so dobre kuharice in prijazna postrežba. Domov smo prišle ob desetih zvečer.

Pošiljam prav lepe pozdrave vsem članicam SZZ po širni Ameriki, posebno pa članicam šivalnih klubov želimo obilo uspeha in lepih sestankov.

Antonia Repič,
poročevalka šivalnega kluba.

PESNIKOVA MOLITEV

(Rose Conlon—"A Poet's Prayer")

Ponižno, dobri Bog Te prosim,
vpoštevaj kitice te male;
ne prosim Te svetovne slave
in tudi ne priznanja, hvale
Navdahnj dan me vsak na novo,
da pesmi moje skromne, - vero,
ljubezen v Te bi spet vžgale
v srce grešnikov vsaktero.
Čeprav ime bo nepoznano
po delu in življenju mojem,
brez vsake slave rad umrjem:
če bom zapisan v srcu Tvojem.

Ivan Zupan

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Vabim vse članice na prihodnjo sejo, ki se bo vršila 7. septembra v Šeraga's Place, 815 So. 5th Street točno ob pol osmih zvečer. Članice pridete gotovo in pripeljite s seboj tudi nove članice, da nadomestimo vrzel, ki nastane po smrti članice. Na dnevnem redu bo tudi poročilo nadzornega odbora, ker v juliju in avgustu smo prekinile s sejami.

Na bolniški listini imamo tudi več članic in med njimi je Agnes Komar, 234 West Greenfield Avenue. Vsem bolnim želimo skorajšno okrevanje.

Vsem članicam, ki praznujete v avgustu in septembru roistni dan, želimo vse najboljše!

Opozarjam vse članice, da plačate assessment in poravnate svoj dolg pravočasno, da ne bo potem nobenih sitnosti. Pozdrav vsem glavnim odborovnicam naše Zveze in članicam, posebno pa pri št. 12, vaša tajnica — Mary Schimenz.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), Ohio. Dnevi raznovrstnih počitnic se bodo polagoma zopet umaknili resnemu življenju posameznih članic SZZ; spominjati prijetnih doživljanj, pa naj bi oslajali trenutke življenjskih potov, daleč tja v zadovoljno bodočnost dokler se zopet ne povrne čas sreče in veselja! Želela bi, da bi se naše članice širom krajevnih podružnic opogumile in podale kaj zanimivega čtiva o važnih in koristnih dogodkih in doživljanj, saj ta lepa adoptirana nova domovina brani tolikanj raznovrstnosti.

K posameznim društvom sestankom vabim vse članice, saj seje in družabnost potem vpliva razvedrilno na vsako izmed nas. Skušajmo ohraniti medsebojno zavest zboljšati organizacijo prve Slovenske ženske zveze v Ameriki, ter isto ohraniti le v procvit našemu narodu! Mnogo se da doseči, kjer prevladuje skupna vzajemnost in ljubav za plemenite interese in prepričana sem, da vsaka izmed obširnega članstva naše organizacije, zna kaj koristnega svetovati. Na dan z idejami!

Tem potom v znanje, da je pri naši podružnici prestala težko operacijo priljubljena Mrs. Marolt, kateri želimo gotovo vse iz dna srca: naj bo bodočnost brez enakih težav!

Srečna mamica je zopet postala sestra Anna Strukel. Čestitke in mnogo veselja z malim novorojencem, Annie! Prijetno presenečenje so pripravili v državi Indiana številni prijatelji in znanci ob priliki 25 letnice zakona, naši predsednici, ge. Nettie Strukel in soprogu, kamor ju je spretno zvodila njuna hčerka, Helen. Še mnogo srečnih let, vama želimo tudi me sestre od št. 18.

K veselemu rojstnemu dnevu v avgustu, pa polagoma prisrčne želje za radost na mnoga leta, naši vrli ge. Mamie Hoffert, ki praznuje ob Velikem Šmarnu svoj pomembni dan. Isto želeč vsem sestrojam, katere obhajate godovne ali starostne dneve. Bog vas ohrani v popolni sreči!

V naprej vabilo na oktobrsko Card Party, vsem našim zvestim članicam in vsem prijateljem, pošilja za drugi torek, to bo 11. oktobra.

Josephine Praust, tajnica

Moji spomini na časa konvencije

Piše Josephine Erjavec,
glavna tajnica SZZ

Bili so dolgi meseci predpriprave za konvencijo, ki so minili prehitro zame; bilo je mnogo dela v glavnem uradu in drugod. Uporabljena je bila vsaka minuta, da smo razposlali vsem tajnicam certifikate konvenčne kampanje in da je bilo vse delo v kraju.

Ker imajo uniformirani krožki od podružnice št. 20 svoje stvari spravljene na mojem domu, je bilo treba vse poslati na Dolgan Dry Cleaners v Pueblo, ki so obljubili potem Mrs. Pachak, da bodo imeli vse lepo zlikano, če dobijo uniforme vsaj deset dni

pred konvencijo. Treba je bilo odpisati 34 uniform za odrasle kadetke, 22 za mladinski krožek in štiri ta male, ki so nastopile s palčicami. Vsaka uniforma za odrasle kadetke je bila v posebni baksi, nato posebej fedri, pasovi, čevlji in drugo. Za ta male smo djale po več oblek skupaj, nato še formals, bandera, itd. Bilo je več večerov trudnega in paznega dela, da ni kaj bilo pozabljeno ali manjkalo. Ko je odpeljal tovorni voz od American Express prtljago, takrat se mi je šele ohladilo od srca. Čez par dni sem dobila brzojav od Mrs. Pachak iz Pueblo, da je vse dospelo. Treba je bilo urediti še druge stvari in nazadnje po moji kovčegi in ko je bilo vse to odposlano, sem še vedno imela delo, ki je moralo biti končano pred odhodom.

Prišel je dan odhoda. Na glavnem uradu sem še enkrat pregledala, če je vse zapakano, kar bomo rabili za časa izven mesta. Ves dan je zvonil telefon za razne informacije in končno sem se tudi jaz znašla na postaji, kjer je že vse mrgolelo kadetk in spremljevalcev in tudi prijateljev, ki so prišli na postajo nam želeči srečno pot. Zdelo se mi je, kakor v Parizu, za časa prihoda v staro domovino. Nato sem oddala vsakemu njihov vojni listek in še nekaj naročil do onih, ki so ostali doma in na mestu je bil vlak iz Chicago, na katerem so že bile delegatke in kadetke od drugod. Iz Joliet je nas bilo 81 potnikov. Napolnili smo dva vagona. Na vlaku je šlo vse po redu, ker je imela vsaka potnica svoj rezerviran sedež. Takoj smo šli med številne druge potnice in se pozdravile in predstavljale. Vožnja na vlaku je bila zelo lepa in krasen razgled po novih krajih, nam je delal kratek čas. Kadetke so si krajšale čas s kartami v "Club kari" in kmalu so se znašle v lepi družbi.

Vožnja, dasiravno dolga, je kar naenkrat minila in bili smo v Denverju, kjer smo morali prenesti vlak. Na postaji so nas prišle pozdraviti odbornice od podružnice št. 63. Še par ur vožnje in smo bili v Pueblo. Na postaji so nas tam pridne odbornice in članice št. 3 hitele pozdravljati in so takoj poskrbele za našo udobnost. Najprvo smo bile povabljene za kosilo v dvorano sv. Jožefa in nato so vsako popeljali na odkazane prostore. Moja družina in jaz in kadetke smo stanovali v Congress hotelu, kjer smo bili zadovoljno postreženi. Sobe so bile čedno na novo dekorirane. Takoj, ko smo se z kadetkami nastale po svojih sobah, je bila že na mestu Miss Dolgan od čistilnice oblek z uniformami, ki so bile vse prinesene v mojo sobo. Kak dirindaj je bil, ko so kadetke prišle po svoje obleke! Moja soba je bila kakor glavni stan za kadetke. Pri meni so si likale tudi svoje obleke, ker sem imela več likalnikov s seboj ter počivale in delale načrte za prihodnje dneve, da ni bila nikdar prazna soba. Bilo je že pozno zvečer, ko smo se podali na večerjo in smo

si vsak pot našli nov kraj za zajtrk, kosilo in večerjo.

V nedeljo dopoldne je bilo še dokaj lepo vreme; okrog poldne je pa se začelo temniti in kmalu je začelo deževati kot že dolgo časa ne poprej. Toda to ni ustrašilo naših kadetk, ki so bile pripravljene podati svoje vežbe tudi v dežju, ako bi bilo potrebno, kljub temu, da so imele uniforme komaj drugič na sebi. Toda to ni bilo potrebno, ker so dobile sodelovanje od vseh navzočih, da se je vršila tekma v dvorani.

Kakor vedno tako so bili tudi tisti trenutki tekme zelo napeti, ker vsak krožek je storil svoje najboljšo. Zmagal je ponovno krožek podružnice št. 20 iz Joliet, drugo mesto imajo pa Noble kadetke od št. 49, Cleveland, Ohio. Nastopil je tudi naš mladinski krožek in baton twirlers, ki so bile: Mary Catherine Stoiber, Lorraine Nello, Marylyn Dobczyk in Caroline Barbič. Tudi ostali program v nedeljo popoldne je bil pomenljiv. Med nami na odru se je nahajala v uniformi naša ustanoviteljica in častna predsednica, Mrs. Marie Prislund, kot "commander-in-chief".

Večer je bil zopet nepozaben, ko se je vršil banket v počast delegaciji v University Clubu. Delegatke, kadetke in gostje so napolnili dvorano do zadnjega sedeža. Tu smo imeli čast spoznati se z raznimi odličnimi govorniki. Po banketu se je vršil ples in kronanje "Konvenčne Kraljice". Bilo je že pozno, ko smo se podali vsak na svoj dom.

Konvencija, oziroma zborovanje, se je pričelo v ponedeljek zjutraj in je trajalo tri dni. (O tem poteku ste itak brale v zapisniku zato ne bom na tem mestu opisovala).

V četrtek smo se pa podali na zlet v treh avtobusih. Moja skupina, po številu 18, je ostala v Colorado Springs, kjer smo že imeli rezerviran prostor v Antlers hotelu. Prisrdsi tja, nas je pozdravila skupina kadetk, ki je bila tam pred nami. Iz hotela smo videli krasen razgled po gorah in zdelo se nam je, kakor v Kufstein na Tirolskem. Pogled na vse kraje iz tega hotela je bil nepopisljivo lep ter nam nudil pravo sliko Zuricha v Švici. Srečali smo znanca iz Joliet, ki nam je pokazal svoje krasne sobe, kjer prebije vsako leto po več mesecev v tem hotelu, ki je zidan tik ob vodi ter ima prekrasno razsvetljavo ter tudi svoje gledališče. Šli smo tudi na Ice Skating Rink, kjer je bilo mrzlo kot pozimi. Bilo je že kar dovolj vseh dobrot in smo hiteli domov. Vsak izmed nas je bil mnenja, da so srečni ljudje, ki lahko preživijo svoje počitnice v tako krasnem kraju. Drugi dan smo se pa podali z zletniškimi karami na "Pike's Peak". Jaz sem bila vedno v strahu, da se prevrnemo v globok prepad. Bolj korajšne so pa bile gospe Planinšek, Bottari, Mahkovec, Papesch in Sumich. Mrs. Muster je bila istega mnenja kot jaz in se je srečno počutila, ko smo bile zopet v dolini.

Dneve, katere smo prebili v Colorado Springs ne bodo nikdar pozabljene in ter zavidam naše coloradske prebivalcem, ker živijo v tej krasni okolici.

Prihodnji dan v soboto je bil naš namen se takoj v jutru podati proti Denverju in se odzvati vabilu delegatke in predsednice podružnice št. 63, Mrs. Kovach na prigrizek v Narodni dom. Pa smo dobili poročilo, da ima vlak osem ur zamude zaradi povodnje in preobila dežja. Ker smo morali naprej, smo vzeli bus in bili prav prijazno sprejeti po odborcih in članicah podružnice št. 63. V Narodnem domu sem po več letih srečala glavnega tajnika Z.S.Z. Mr. Jeršina. Ustanovili smo se v hotelu Argonaut, ki je nasproti kapitola. Prihodnji dan, v nedeljo, smo se z Mrs. Planinšek podali na postajo, čakati na vlak s katerim so prišle gospe Prinsland, Schlossar in Rupnik. Na postajo sta prihitela tudi Mr. in Mrs. Popovich, ki sta nam razkazala svoj nov krasni dom. Mr. Popovich nas je peljal tudi k tajnici Mrs. Andolshek, ki se je ravno takrat nahajala v bolniški postelji. Čas je kar naenkrat minil in imeli smo komaj malo časa za kosilo, kajti se nam je mudilo na vlak. Hitro smo se podali iz hotela in prišli na vlak skoraj zadnje minuto.

Na vlaku smo srečali delegatki Mrs. Tomšič in Mrs. Aubel, tako nas je bilo zopet lepo število veselih potovalcev, ki smo hiteli proti domu. V Denverju smo pustili za nami še nekaj kadetk, katerim se ni mudilo domov, ker so imeli ravno takrat svoje počitnice. Pot proti domu se nam je vsem videla mnogo krajša kot tja in med prijazno družbo smo se kar prehitro približevali proti domu. Komaj dospem domov, pa vidim delo (kup pisem), kar je čakalo na mizi za časa moje odsotnosti.

Tem potom se želim v imenu moje družine zahvaliti odborcih in članicam podružnice št. 3 za njihovo prijaznost, gostoljubnost in iskrenost. Hvala vsem onim, ki so nas vozili tolikokrat sem in tja. Hvala Dolgan Cleaners za postrežbo. Hvala č.g. Gnidica za vso prijaznost ter Mr. Johnu Germu za pevske točke in razne zabave in razvedrilo ter za vso pomoč in postrežbo. Hvala gospod Pachak, J. Erjavec, Kukar, Rasket in kuharicam, ki so bile vedno prijazno postrežljive. Hvala vsem skupaj v Pueblu. Hvala Mrs. Kovach in odborcih št. 63 v Denverju in Mr. in Mrs. Popovichu ter vsakemu posebej, ki so nam na katerikoli način pokazali svojo prijaznost. Hvala tudi delegatkam in glavnim odborcih, posebno pa hvala moji skupini iz Joliet za sodelovanje, ki smo bili vedno dobre volje in enega mišljenja za izlete. Spomini na Colorado bodo ostali neizbrisljivi.

Hvala našim kadetkam za njih trud in žrtve za tako dolgo pot ter njihovo otroško ljubeznivost do mene. S tako družbo kot je bila ta, želim potovati še mnogokrat.

Me vse pa, delegatke, glavne odborcih, članice, prijatelji, spremljevalci in kadetke se zahvalimo Bogu, da smo srečno in brez nezgode prišli nazaj na svoje domove. — Josephine Erjavec.

Št. 21, Cleveland, Ohio — Poročati imam žalostno novico, da se je v nedeljo 19. junija za vedno poslovil iz tega sveta Leo Zupan, soprog sestre Josephine Zupan. Trpel je dolgočasa v mučni bolezni in zatisnil svoje trudne oči ter šel po plačilo za njegova dobra dela, katerih je imel obilo.

Leo Zupan je bil boter naši zastavi ter vedno naklonjen naši Zvezi in podružnici, a zato ga bomo težko pogrešale tudi me članice SZZ.

Težka je bila ločitev in se za vedno posloviti od ljubelega soproga, vzornega očeta in dobrega prijatelja. Toda človeška usoda je neizogibna in vsak se ji mora ukloniti, saj bo tudi kmalu naša pot za njim.

Zato, draga sestra, Josephine Zupan, hčerki Mary in Josephine ter sinovi Frank, Leo in Stanley kot drugi sorodniki, ne žalujte preveč, ker njegovo delo je dokončano. On bo v duhu vedno z vami ter bo prosil Boga za vas, saj vas je tako srčno ljubil.

Naše globoko sožalje vsem preostanim. Pokojni pa naj v miru počiva in naj mu bo lahka ameriška gruda. Me se ga bomo pa spominjale v molitvi, saj sveti križ nam govori, da vidimo se nad zvezdami!

Težko je zbolela naša sestra Mary Komar. Članice ji bi olajšale bolezen, če bi jo večkrat obiskale. Želimo ji hitrega okrevanja, kakor tudi vsem drugim bolnim sestram.

Sestra Molly Strle je postala za enkrat več stara mama. Naše čestitke, Molly!

Sestra Rose Kovach obhaja v avgustu svoj rojstni dan. Še na mnogo let zdravja, sreče in zadovoljnosti. Najlepše pozdrave vsem!

Ančka Pelčič, tajnica

Št. 27, No. Braddock, Pa. — Zopet imam za poročiti žalostno novico od naše podružnice, da nam je smrt vzela dve naši sestri in sicer Rose Damor in Anno Durali. Bili sta dobri članici naše podružnice. Zapustili ste žalujoci družini. Ljubi Bog naj jima bo dober plačnik. Naj počivati v miru božjem v zemlji naše nove domovine. Naše globoko sožalje vsem preostanim.

Draga sestre, le pogledite, kolikokrat pride smrtni slučaj med nas, ljudje padejo, kakor snopi na polju, to je naša usoda. Nihče ne ve ne dneva, ne ure. Pri vsakem smrtnem slučaju imamo pri podružnici tudi stroške, zato ste prošene, da prispevate svoj del v ročno blagajno. Pomnite, da morate biti dobro stoječe članice, če hočete prejeti tudi dobrote od Zveze. Upoštevajte ta opomin, lepo prosim!

Bolna je naša tajnica Mary Stefančič. Vse ji želimo hitro okrevanje. Bolna je tudi sestra Hrajšek in sestra Remos. Od sestre Ferdebar soprog je tudi resno bolan. Obžalujemo

vse družine, kjer je bolezen in še posebno one, kjer imajo dolgotrajno bolezen in trpljenje. Naj vam ljubi Bog pomaga iz bolezni ter vam vrne zopet zdravje.

Pozdravljene in na svidenje na seji 14. avgusta!

Anna Tomašič, predsednica

Pravi, da mati ne živi nikoli pre dolgo, četudi bi dočakala sto let, saj je tudi odraslemu otroku njen nauk ali opomin še vedno potreben in koristen. Žal, da se do dobrega zavemo te resnice šele takrat, ko matere ni več, ko so se za vedno zaprle njene trudne, ljubeče in zveste oči! Praznosta nastane v duši, plamen ljubezni ugasne in tema objame zbegano srce. A življenje gre svojo pot. Pa padajo udarci, pritiskajo križi in srce drhti v silni bolesti. Kam naj se obrne za pomoč in tolažbo? O, kako zahrepeni otrok ob takih mračnih hipih po materi, najzvestejši in najdražji! Kako rad bi položil svojo glavo v njene ljubeče dlani in izlil svojo britkost v njeno sočutno srce! Toda ni je več, prazen je njen prostor v hiši, njeno ljubeče srce pa zagrinja črna zemlja. In tako ostane največkrat sam s svojo boleščjo... Da, resnično, mati umrje vedno prezgodaj.

O vi vsi, ki ste tako srečni, da imate še žive svoje dobre matere, zahvalite Boga za to dobroto, radi jih imajte, ubogajte jih in hvaležni jim budite! Nikoli jih ne boste ljubili dovolj.

Št. 32, Euclid, Ohio — "Kako je vroče!" — tako se je slišalo od vseh strani, pa smo vseeno imele 12 članic na julijski seji. Hvala vam, ki ste se potrudile priti. Naša predsednica še vedno kaj pove, kako je bilo na konvenciji. Čestitamo novoizvoljenim glavnim odborcih ter želimo, da bi v slogi delovale za dobrobit naše Zveze.

Letos bomo obhajale 20 letnico obstanka naše podružnice. Da bo uspeh tudi za našo ročno blagajno, je bilo sklenjeno, da se pošlje vsem članicam številke za 12 lepih dobrotkov. Lepo se prosi članice, da se istih poslužite in tako vsaka nekaj pripomore. Prireditve bo 25. septembra v dvorani svete Kristine in se vam že zdaj priporoča, da si zaznamujete isti dan in pridete na veselico.

Naše čestitke sestri Zofiji Femec in soprogu ki sta v juniju obhajala 35 letnico zakonskega življenja v krogu svojih otrok in prijateljev. Dne 22. avgusta bo pa naša predsednica Terezija Potokar obhajala s soprogom 35 letnico zakona. Vsem slavljencem kliče mo: Še na mnoga leta naj vam Bog podeli zdravja in zadovoljnost.

Ella Praznovski je pa stopila dne 16. julija v zakonski stan. Želimo, da bi nova zakonca imela obilo božjega blagoslova in sreče v novem stanu.

Marilyn Koss je v juniju graduirala iz Villa Angela višje šole. Čestitamo, kot tudi vsem drugim graduankam, željo, da bi jim bila sreča naklonjena v bodočem življenju.

Sestra Antonija Nemec in soprog sta pa pokazala velikodušno srce, ko sta se zavzela za siroto vdovo in pet malih otrok v starosti 20 mesecev do 11 let, katere so dobili iz begunstva. Vdova je sestra od Mrs. Nemec. Res velika odgovornost, pa Bog bo gotovo povrnil njihovo dobroto. Zelo lepo bi bilo od članic, če bi po možnosti pripomogle za vzdrževanje teh nedolžnih žrtev vojne.

Po seji smo obhajale rojstne dneve s sladoledom in popom, in to na zdravje Ane in An Godlar, in Theresa Popovich. Bog vas ohrani v zdravju še mnogo let! Vsem našim bolnim sestram želimo ljubelega zdravja.

Vaša poročevalka — Frances Perme.

Št. 33, Duluth, Minnesota—Seja meseca julija je bila dobro obiskana. Sklenjeno je, da bomo imele Zvezin dan zadnjo nedeljo v avgustu, to bo na 28. Povabile smo našo glavno predsednico, sestro Albino Novak, ter vse upamo, da se bo gotovo odzvala vabilu in bila med nami. Vabimo tudi vse podružnice in sploh vse članice in prijatelje v državi Minnesota, da pridete to nedeljo k nam v Duluth, da vidite tudi ta mrzli kraj. Prvi teden v juliju je bilo vreme prav hladno, da smo furneze kurili in bilo je ves teden okrog 53 stopinj. Seveda, kakšen dan se pa tudi dobro pogrejejo.

Pretekli mesec smo priredile zabavo v korist naše blagajne. Zahvala gre našim pridnim članicam, ki so v resnici dobro naredile, da se je blagajna dobro opomogla.

Imamo tudi več članic na bolniški postelji. Upamo, da bodo kmalu zopet zdrave prišle med nas. Pozdrav vsem članicam in na svidenje v Duluth v nedeljo 28. avgusta. Več o programu za ta dan boste slišale pri sejah svojih podružnic. Pridimo vse skupaj, da pokažemo moč naše lepe organizacije Slovenske ženske zveze v Ameriki!

Mary Shubitz

Št. 38, Chisholm, Minn. — Pri naši podružnici ste še vedno bolni sestro Frances Plut in Mary Gonde. Vsem bolnim sestram želimo ljubelega zdravja.

Seja v juniju je bila še precej dobro obiskana. Sestra Trdan nam je poročala o konvenciji, kaj vse so razmotrile kakor tudi, da asessment ostane kakor dozdaj.

V poletju bomo imele tri mesece počitnice in to bo za julij, avgust in september. Potem bomo spet nadaljevale s sejami. V slučaju, da pride kaj posebnega na površje, bomo sklicale posebno sejo.

Poročati imam žalostno novico, da smo v kratkem času izgubile kar tri članice. Preminule so sestre Terezije Mlakar, Josephine Kmet in mlada članica Josephine Bencina. Slednja je zvečer še vaspovala pri sosedih s svojo hčerko, nič sluteč, da sta zadnjikrat skupaj. Prišli ste domov in pripravili prigrizek, pa ji je naenkrat postalo

ZVEZIN DAN V MINNESOTI

Veseli smo poročila, da bo Minnesota zopet imela svoj skupni državni dan in to bo v Duluthu — v nedeljo 28. avgusta, 1949. Podružnica št. 33 se bo potrudila prav gotovo po svoji najboljši moči, da bo sprejem prijazen in tudi v zadovoljnost vsem posetnikom.

Vaša glavna predsednica bo skušala po svoji najboljši moči biti takrat med vami, ker minilo je ravno pet let odkar je zadnjič obiskala Minnesota in to je bilo na Gilbertu, ko je št. 31 zmaga v kampanji.

Upati je, da se boste tudi letos lepo potrudile za nove članice, da bomo tudi zvezo po-častile!

Torej, pozdravljen Minnesota državni dan! Podružnicam po vsej državi se pa toplo priporoča, da se gotovo udeležite!

slabo ter je začela spreminjati barvo in je rekla hčerki: "Babe, jaz sem vsa trda!" Hčer jo pogleda in zavpije: "Daddy!" ki je ravno malo prej šel k počitku. On hitro vstane in vidi kaj se godi... oglasil se je smrtni angel in pretrgal nit življenja mladi ženi in materi, stara komaj 40 let. Bila je polna upov in nad in je morala vse zapustiti ter stopiti pred Stvarnika, vsemogočnega Sodnika, kamor ji bomo sledili vsi prej ali slej.

Draga prijateljica Pepa! Tvoja smrt je bila lepa in srečna. Prejela si zadnji sv. zakrament, poslednje olje in molitev za umirajoče. Ko si bila v zadnjih vzdihljajih sta Tvoj mož in Frank in Tvoja edina hčerka Josephine božala Ti roke in z ilhtečim srcem se poslovila od Tebe, ko je Tvoja duša plavala v večnost. Pogrešali Te bodo Tvoji domači, prijatelji in znanci. Draga Pepa, kar smo Te vprašali, nisi nikdar odrekla; rada si pomagala v vseh ozirih in rada šla na delo. Kako srčno si hrepenela, da bi še ostala s svojim soprogom in hčerko, katera si

tako ljubila. Kako lepo so Te krasili številni venci, ko si ležala v krsti. Tvoj obraz in ustnice so bile nasmehe, kakor bi nam hotela nekaj povedati. Društveni bratje in sestre, so Te zadnjikrat obiskali. Članice smo pa mogle za pokoj Tvoji duši in častno Te spremile na Tvoj zadnji kraj, kakor si sama želela, na Calvary pokopališče v Aurora, Minnesota. Umrli je 7. junija in pokopana 10. junija. Če bi bila le za trenutek odprla oči na veliko število Tvojih prijateljev, ki Te bomo vedno imeli v najlepšem spominu! Imela si tudi dosti kuvertic za sv. maše, ki se bodo brale za pokoj Tvoje duše. Zapustila si žalujočega soproga, hčerko, mater, očeta, šest sester in dva brata. Bog naj Ti bo dober plačnik. Tvojemu soprogu in hčerki, ki globoko žalujeta za Teboj, naj bo Bog tolažnik.

Z Bogom draga prijateljica, Pepa! V spominu nam ostaneš za vedno. Tvoje telo naj mirno počiva v hladni zemlji. Tvoja duša naj pa uživa blagi mir. K Tvojem grobu, draga Pepa, v duhu vsak dan misli mi hite, ker drugače mi ni mogoče. Blag imam spomin nate. Tvoja prijateljica.

Ivana Perkovich, predsednica št. 38.
12 - 2nd Street, S.W.
Chisholm, Minnesota.

Št. 41, Cleveland (Collinwood), Ohio Neznosna vročina, ki se nas tako trdovratno drži, je bila vzrok, da nismo imele seje zadnji mesec. Ker sta v tem mesecu obhajali svoj rojstni dan sestri Ann Stopar in Ančka Rebolj, sta preskrbeli raznih dobrot, s katerimi smo se sladkale in pri tem še na vročino pozabile. Bog vaju živi še mnogo let!

Po prestani težki operaciji se je vrnila iz bolnišnice sestra Milka Elbert. Bolezen je zopet obiskala sestro Mary Coprich. Obema želimo ljubelega zdravja in upamo, da se kmalu vidimo na seji.

V zadnjem dopisu se je nabralo toliko poročil, da sem nekatere važne stvari pustila za ta mesec. Namreč za poročati imam, kako lep užitek nam je nudil pevski zbor podružnice št. 2 v Chicagi, to je bilo 21. maja, na soboto večer, ko smo se vračale iz konvencije. Koncert je bil izvrstno podan. Pri tem zboru imajo same izborne pevke in ta večer je bil pa še posebno pomemben, ker so pevke prvič nastopile v novih večernih oblekah. Imeli smo v resnici zelo lep večer med njimi. Želim, da bi še mnogo let prepevale in vzbujale zanimanje za naše prelepe narodne pesmi. Bog vas živi!

Na tem mestu naj bo izrečena najsrčnejša zahvala Mrs. Mary Kovačič, ki nas je po koncertu povabila v svoje moderno urejene gostilniške prostore, katere skupno vodijo s sinom in snaho. Nerazumljivo je Mrs. Kovačič vse to, kar ste Vi v kratkem času izvršili. Mrs. Kovačič je bila na konvenciji ter komaj domov prispela tisti dan in ker je tudi pri pevskem zboru,

Mrs. Josephine Bencina

SLOVENSKA NARODNA NOŠA S PEČO.

Naša narodna noša s pečo se mnogim najbolj dopade, saj je v resnici tudi lepa. Pri fari sv. Lovrenca v Cleveland (Newburgh), Ohio, je šest naših članic, ki se pridno udeležujejo vseh javnih povork, procesij in sploh vselej kadar je za predstaviti našo nošo.

Na tej sliki vidimo sledeče gospe: Anna Gliha, Frances Jakolin, Anna Grozdanič, Theresa Jerič — Rangus, Apolonija Kic in Jennie Gnidica. (Dve te noši sta nam bili posojeni za prizor Spomin umrlim članicam na zadnji konvenciji, za kar najlepša hvala za prijaznost.)

Slišali smo, da bodo v kratkem dobile nove obleke, ki bodo zopet nekaj imenitnega. Gotovo se bodo zopet postavile kot se znajo v naši čudoviti fari sv. Lovrenca. Vsa čast našim Slovenkam!

je tudi nastopila na koncertu in po vsem tem pa nas tako izvrstno pogostila s kokošjo večerjo. Naj Vam Bog povrne za vso Vašo dobrosrčnost.

Dalje najlepša hvala Mr. in Mrs. Železnikar in hčerki Sophie za vso prijazno postrežbo. Mr. J. Železnikar nam je vedno zvesto na uslugo s svojim avtomobilom ter nas prevaža na vse konce in kraje Chicage. Iskrena hvala! Najlepša hvala tudi Mrs. Pavlini Ožbolt za poklonjeno darilce.

Prav iskrena hvala mojim dobrim prijateljem Mr. in Mrs. Frank Košak in hčerki pri katerih sem prenočevala in se počutila kot doma.

Torej vsem za vse, najiskrenejša hvala. Živeli Čikažani!

Vas vse skupaj pozdravljam.

Ella Starin, tajnica

Št. 57, Niles, Ohio — Zadnji mesec sem zamudila poročilo, ker nisem bila na seji zaradi zaposlenosti, torej upam, da mi boste članice oprostile.

Na seji v juliju je bila res lepa udeležba. Kako vesele bi bile naše uradnice, če bi se članice vedno zanimale in prišle na seje, kjer se lepo pogovorimo ter razmotrivamo v dobrobit naše podružnice in čas kar hitro poteče.

Bile smo prav vesele, ker so se naše članice potrudile in prodajale knjige za lep dobiček v prid naše ročne blagajne. Hvala vsem, ki ste se trudile in vsem, ki ste velikodušno prispevale. Prosim, da bi prišle tudi na prihodnjo sejo v lepem številu, ker bomo imele razpravo za našo oktobersko veselico. Več kot nas bo navzočih, toliko več bomo dobrega ukrenile.

Vse najboljše želimo naši vrli sestri J. Logar, ki obhaja ta mesec svoj rojstni dan! Z najlepšim pozdravom.

Johanna Prinz, poročevalka.

DIŠEČE VRTNICE ZA ROŽNI PARFUM.

Vrtnice, ki imajo močan prijeten vonj vselej rastejo na najbolj sončnem kraju vrta. Izmed rdečih so: Etoile de Hollande, E. G. Hill, Crimson Glory, Neige Parfum in Golden Dawn. Če si želimo lepo dišeče vrtnice, potem se spomnimo na ta imena in kupili bomo prave dišeče vrtnice. Kjer je največ sonca, tja jih pa vsadimo. Po več dnevih suhega vremena, porežemo cvetove zjutraj in jih obtrgamo in posušimo.

NOVO ČUDEZNO ZDRAVILO. CHLOROMYCETIN —

Jako pogostoma slišimo o novih zdravilih s katerimi zdravniki dosežajo čudezne uspehe v boju zoper razne težke in tudi nalezljive bolezni. Najnovejše zdravilo je chloromycetin ki ga umetno izdelujejo. Dr. Mildred C. Rebstock je bila prva, ki je napravila sintetično zdravilo. Chloromycetin so našli kot jako uspešno sredstvo zoper tifus, mrzlico (typhoid fever), Rocky Mountain mrzlico, in razne druge bolezni za katere ni bilo nobene pomoči do sedaj. Važno je tudi, ker na nov način lahko napravijo dovolj tega zdravila za vse slučaje in teh ni malo. Znanstveniki upajo, da bodo prišli na sled še drugim zdravilnim snovem, ki bodo mogoče še to čudežno zdravilo prekašale. Kemija v medicini odpira nove skrivnosti v prid človeštva.

ISKANJE URANIJA

Atomska znanost potrebuje rudo, ki jo imenujejo uranij in zato jo iščejo po celi Ameriki. Naša vlada je obljubila še poseben bonus \$10.000 tistemu, ki bi odkril rudnik, katerega bi se izplačalo obratovati samo radi uranija. Te rude ni nikjer posebno veliko čeprav je spojena v raznih drugih rudah ampak v tako majhnih količinah, da se ne splača proces. V New Yorku ima atomska komisija poseben laboratorij v katerem je zaposlenih osem žensk, ki preiskujejo rudo poslano iz raznih krajev v manjših in večjih paketih. Pod vodstvom geologinje Mrs. Muriel Mathez je vsak kamenček in kamen skrbno preštudiran in preiskan samo radi te potrebne rude za atomsko energijo. Že osemnajst mesecev obstaja ta laboratorij pa do danes ni še nihče odkril kakšno bogato zalogo uranija in tako bonus desetih tisočev še čaka srečnega rudarja. Mrs. Mathez pravi, da čistega, srebrno barvnega uranija ni, pač pa je vselej pomešan z različnimi drugimi mineralijami. Največje zaloge uranija pridobivajo iz črne, težke snovi "pitchblende" in v karnotitu, ki se najde v peščenem kamenju. Podoben laboratorij je tudi v Grand Junction, Colo., kamor prihajajo vzorci poslani iz Colorado, Arizona, Utah in New Mexico.

Lenoba je vseh grdob grdoba.

*

Čim višje opica pleza, tem bolj kaže svoj rep.

*

Podarjenemu konju ne glej na zobe.

*

Sila kola lomí.

Mrs. Agnes Mahovlich, članica podružnice št. 16 in zdaj 95, South Chicago, Illinois, je bila kronana za prvo "Konvenčno Kraljico", to je bilo v Milwaukee, Wisconsin leta 1936. Za ta častni naslov, je pridobila v predkonvenčni kampanji, lepo število 175 novih članic.

Na prvi sliki vidimo prizor ob kronanju "Konvenčne Kraljice"—Mrs. Agnes Mahovlich po glavni predsednici Mrs. Marie Prislund. Pri obredu je prisostvovala Miss Alice Glavan, članica podružnice št. 12.

Na drugi sliki je pa Mrs. Agnes Mahovlich, ko je bila proglašena za "Kraljico."

Mrs. Mahovlich je ena izmed treh članic v prvem razredu Častnega reda in je tekom svojega članstva pridobila Zvez 569 novih članic.

Zveza se bo vedno z hvaležnostjo spominjalo pridnih in požrtvovalnih članic, ki so se trudile na vso moč za Zvezin napredek v prvih letih obstoja. Tako bo ostalo tudi ime Mrs. Agnes Mahovlich vedno zapisano v zlatih črkah v zgodovini naše organizacije.

Mrs. Mahovlich je zadnje čase rahlejša zdrava, pa se je v navzlic svoji boleznj potrudila tudi v zadnji predkonvenčni kampanji in pridobila 19 članic. Za njo velja rek: enkrat pridna — vedno pridna!

Zelo lepo bi bilo od naših odbornic in članic, če bi se spomnile na sestro Mahovlich in ji v teh dnevih boleznj poslali voščilo k zdravju. Izkažimo ji sedaj, ko lahko še vidi in občuti našo hvaležnost, vsaj z majhnim spominčkom. Ako ne morete članice to storiti posamezno, bi pa na svoji prihodnji seji se spomnili na njo in ji skupaj poslale kartico ali že kaj drugega. Vsak najmanjši spomin bo gotovo z veseljem sprejet.

Naslov je: Mrs. Agnes Mahovlich.
9625 Ewing ave.
So. Chicago, Illinois

Mrs. Mahovlich "1936 Convention Queen."

Mrs. Mahovlich is now in ill health and we wish her a speedy recovery. We suggest you remember her with get-well wishes!

Mrs. Agnes Mahovlich was our first "Convention Queen." She was honored with this title at the convention in 1936 held in Milwaukee, Wisconsin. She secured 175 new members to gain first place in the Pre-convention campaign. Mrs. Mahovlich is a member of the First Degree on Zveza's Honor Roll and during her membership secured 569 new members. She at one time belonged to no. 16 but is now a member of no. 95 So. Chicago.

Št. 64, Kansas City, Kansas — Že dolgo časa se nisem oglasila v naši priljubljeni Zarji. Najprvo vas lepo pozdravljam, draga sestre, podružnicam želim pa veliko napredka.

Sporočam, da smo pristopile k skupnemu obhajilu pri peti maši dne 26. julija in s tem počastile sveto Ano, patrono naše podružnice, ki je tudi patrona vseh krščanskih mater. Zvečer smo pa imele lepo domačo zabavo za članice.

Pri naši podružnici imamo po vsaki seji malo veselja, zato je treba, da se udeležujete sej. Upati je tudi, da se boste potrudile za nove članice zdaj, ko je zopet v teku kampanja. Vsem tistim članicam, ki se lepo trudijo za napredek pri svojih podružnicah gre najlepše priznanje. Posebno priznanje in veliko čast zasluži "Zvezina Kraljica" Mrs. Mary Terlep, ki nas je že sedaj tretjič presenetila s tako velikim številom članic. Le tako naprej še do večjih uspehov! Saj si luštna kot prijazna in Ti lepo pristojajo biti "Kraljica SZZ".

Lepi spomini iz konvencije bodo vedno ostali v mojem srcu. Bilo je zelo lepo seznaniti se s delegatkami od vse povesod in slediti zanimivi konvenciji. Jaz sem stanovala pri Mrs. Kolbezen in njen sin nas je vozil vsak večer okrog, tako sem vidla vse lepe

HRVAŠKA NARODNA NOŠA.

Na tej sliki pa vidimo naše sestre v hrvaški narodni noši, ki je tudi zelo slikovita. Na teh nošah se vidi najbolj lične in v vseh barvah ročno izdelane motive, ki krasijo te noše. Marsikdaj smo že občudovali krasoto ročnih del na teh nošah in kadar nastopijo v javnosti, takrat jih tudi Amerikanci občudujejo in izrekajo lepe poklone.

parke in druge znamenitosti. Lepa hvala sestrji Kolbezen in vrlému sinu, kakor tudi Mrs. Perše in soprogu, ki ste nas vsako jutro peljali do konvenčne dvorane. Potem smo se tudi vozile na busih, da smo si še bolj ogledale Colorado in tiste visoke hribe in gore. Bilo je treba visoko glavo dvigniti, da se je videl vrh gore. Mislila sem si: "tukaj je tudi dosti velikih kamnitih hribov in skal in bi se tudi lahko na nje napisalo deset božjih zapovedi, kakor so jih na gori sijonski, ko jih je Bog zapisal ob gromu in blisku.

Ko pišem te vrstice leži na mrtvaškem odru Mr. Math Švab, star 79 let, ki je zapustil ženo Mary, pet sinov, hčer ter brata Johna Schwab. Sin od pokojnika je pel novo mašo dne 12. junija ob veliki udeležbi faranov. Vsi smo z veseljem čakali prve nove maše, ki se je vršila s krasnim programom. Društva so se odzvala z banderami, šolski otroci so bili v procesiji v oblekah, z vencem na glavah in rokah so držale lepo rožice neveste in tovarišice. Navzočih je bilo tudi lepo število duhovnikov. Nov duhovnik Rev. Allen Schwab spada k Holy Cross Abbey, Canon City, Colorado. Po maši smo članice Oltarnega društva priredile banket v počast novomašniku, katerega se je udeležila vsa fara. Tako veličastnega banketa nismo še imeli in vse je bilo zadovoljno in smo se poslovili veselih obrazov.

Novomašniku želimo veliko uspeha in veselja v njihovem delovanju v Vinogradu Gospodovem. Hvala gre tudi našim duhovnikom, Rev. Danielu Gnidica in Rev. Louis Potočniku, ki sta se udeležila nove maše iz Colorado.

Najlepše pozdrave vsem članicam SŽZ!

Theresa Cvitkovich, predsednica

Št. 79, Enumclaw, Wash. — Seja dne 16. junija je bila prav lepo obiskana, ker članice so prišle, da slišijo poročilo od konvencije. Jaz sem poročala vse najboljše in članice so bile vse zadovoljne. Upam, da ste se, drage delegatke, odpočile in da ste se vse zdrave vrnille na svoje domove. Moj mož in jaz sva bila v Pueblu zopet na 18. junija, na poročni slavnosti svoje sorodnice. Bilo je malo daleč za na svatbo, pa vsa se vsedla na tistega železnega ptiča, ki je došel v osmih urah od Seattle, Washington do Denverja in tam sva vzela bus do Pueblo, pa sva vseeno prišla petnajst minut prekasno za v cerkev. Moj mož je rekel kot tisti Ribničan: če sem mašo zamudil, pa "fruska" ne bo! — toda mi dva sva prišla ob pravem času za "fruske", kar je bilo vsem v veselje presenečenje. Navzoč je bil tudi župnik Rev. Daniel Gnidica, ki je kar debelo gledal, ko je videl, da sem se tako hitro vrnila v Pueblo. Imeli smo se zelo dobro tri dni in nato se morali posloviti in nato nazaj v Denver, kjer je na naju čakal že železni ptič in sva se srečno vrnila v Washington, (kjer farmarji seno sušijo na dežju.) Ko to pišem tako dež pada, da se ne vidi skozi okno. Tiste dneve, ko sva bila v Pueblu je bila neznosna vročina. Toplomer je kazal 94 stopinj vročine.

Najlepše pozdrave pošiljam vsem delegatkam, glavnim odbornicam in članicam SŽZ! — Mary Mihelich.

Št. 88, Johnstown, Pa. — Drage sestre! Na zadnji seji je bila premajhna udeležba, da bi se ukrenilo kaj koristnega, zato ste vljudno vabljeni na prihodnje seje, da bomo lažje kaj dobrega naredile v prid naše ročne blagajne. Pri vsakem društvu so tudi stroški, zato je treba kaj ukreniti, da se ne bo blagajna popolnoma izčrpala.

Kampanja za nove članice se je pričela s prvim avgustom. Lepo bi bilo, če bi vsaka pridobila vsaj eno novo članico, ako jih pa dobite kaj več, boste pa deležne lepe nagrade. V zadnji kampanji je dobila Mrs. Anna Loushe krasno broško in verižico, ki jo lahko nosi na vratu ali kot broško. Ako jo katera želi videti naj pride na sejo, ki se ji bo gotovo dopadla in se bo gotovo vsaka potrudila, da dobi tri nove članice, da postane deležne te krasne broške. Najbolj ponosne bi pa bile, ker bi se naša podružnica pomnožila v številu. Tako drage sestre, že zdaj začnite misliti, kam se boste namenile, da boste vpisale nove članice. Ko boste enkrat začele, saj ne bo šlo težko naprej, ker le začetek je najbolj počasen.

Naši sestre Mrs. Jennie Rozman (Noszak), je teta štoklja prinesla krepkega sinčka. Čestitamo!

V bolnišnici je bila Mrs. Mary Polantz, kateri se polagoma zdravje vračuje. Zdaj se zdravi na domu. Njej in vsem bolnim želimo, da bi kmalu popolnoma okrevale. Pozdrav vsem članicam SŽZ! — Mary Lovše, tajnica.

**KAMPANJA ZA NOVE ČLANICE SE JE PRIČELA
1. AVGUSTA. POGOJI SO IZVRSTNI! BERITE NA
STRANI 243.**

DOMAČA KUHINJA

BOJ PROTI RAZNIM ŠKODLJIVIM PRIMESIM V HRANI

V Ameriki dajo mnogo na oči. Če je vablivo za oči, naj bi bilo dobro tudi za telo. To pa v resnici ne drži. Po pekarijah vidimo krasno vzdrušene štruce in hlebce kruha in razno mamljivo lepo okinčano pecivo. Vse zgle-da jako okusno in dobro. Pravijo pa, da peki rabijo posebno kemikalijo bread softener, ki napravi kruh tako rahel in se drži delj časa svež.

Kongresnik Frank B. Keefe iz države Wisconsin, je odločen nasprotnik vseh škodljivih dodatkov posebno še če ljudstvo ne ve, kaj kupuje. Ta kongresnik je za to, da se spravi z trga vsako zdravju škodljivo primes, ki se rabi tudi v sladoledu, bonbonih in pi-nacovem maslu. Mogoče je še več takih fabrikacij, ki gredo ljudem oči, ne pa brez škode skozi želodec. Tega kongresnika podpirajmo, da bo res pospravljen vse take škodljive substituite, ki so jih omislili nemški znanstveniki tekom vojne. The Food and Drug Administration vodi razna zaslišanja in danes vemo, da se na milijone funtov takih preparatov proda tudi v Ameri-ki. Nespametni bi bili ako bi se uprli proti vsaki prodaji hrane, ki ima škodljive sintetične dodatke v sebi. Postava o hrani zahteva, da vsak izdelovalec na ovitku označi vsebino paketa ali kante. Prečitajmo tudi če je vse drobno tiskano. Če nam ni kaj jasno, pa povprašajmo, da bomo vedeli kaj kupujemo. Držimo se zdravih produktov in ogiblajmo se vsem takim o katerih ne vemo resnice.

MARMELADA IZ JAGOD

Obribaj rumeno lupino od ene pomaranče in ene limone. Te lupince stresi v lonec, v katerem je tričetrtine šale vode in eno šestnajstinko čajne žličke pecivne sode (baking soda). Postavi lonček nad ogenj, kjer naj se pokrito kuha deset minut. Od pomaranče in limone odstrani ves bel olupke, ker ta je grenak. Razreži na koščke in odstrani vse peške in kar je trde mrence ali koščice. To razreži na krožniku, da ohraniš tudi ves sok. Stresi med kuhano lupinco in kuhaj deset minut delj. Oprane in čiste jagode preteri z lesenim betcem in jih odmeri za tri šale vrednosti in stresi med oranžo in limono. Ko zavre, stresi notri škatljico pektinovega praška (powdered fruit pectin). Premešaj in počakaj, da začne dobro vreti potem pa zasuj že prej pregretega sladkorja štiri šale. Naglo naj vre eno minuto, potem pa z zajemalko napolni pripravljene tople kozarce, katere zalij s parafinom povrhu. Poveži še z voščenim papirjem, ko so kozarci hladni.

JUHA IZ KOPRIV IN REGRADA.

Čitala sem o nekem 80 let starim Angležem kateremu so zdravniku pri-sodili samo še par mesecev življenja. Ta pa jim ni vrjel in se je spomnil

na regrad in koprive katerih je bilo povsod dovolj in zastoj. Vsak dan si je skuhal eno porcijo juhe iz re-grada in kopriv in jih je pojedel kot svoje posebno domače zdravilo. Pra-vi da mu je čudovito pomagalo, ker začeli so mu rasti novi zobje, lasje so dobili prvotno barvo in postal je tako krepak da vsak teden prehodi vsega skupaj osemdeset milj, kar je izvan-redno dosti za njegovo starost. Ne bom trdila, da se je vse to res zgodilo, vem pa, da so starejši ljudje cenili regrad kot prvo pomladansko sola-to in tudi koprive so priporočali za umivanje las, češ, da pospešujejo rast. Pripravljen je kot špinača so pa tudi okusne in če še zraven kaj pomagajo za barvo las in za nove zobe, toliko boljše. Če že ne bi pomagalo, škodilo tudi ne bo.

Žolica iz breskev.

En zavitek navadne želatine (gela-tine) namoči v četrt šale mrzle vode. To zlij v eno šalo vroče vode. Premešaj in zasuj eno tretjino šale sladkorja in ščepec soli. Prilij pol šale oranžnegasoka in žlico soka od limone. Postavi ta sirup v ledenico. Ko se začneja strjati kot žolica, pa zamešaj v ta sirup dve šali zelo tenko narezanih in olupljenih breskev. Če imaš prav dobro zrele breskve jih tudi lahko pretlačiš skozi rešetke in to mezgo stresi med sirup. Drobnji narezki breskev podajo lepšo obliko, dobro je pa tudi če so breskve pretlačene.

Raztopi par žlic margarine ali ma-sla in v njem prepraži poldrugo šalo zdrobljenih krekerjev. Te mrve stresi na dno pripravnega modelčka in vrhu zlij breskve v sirupu. Po vrhu potresi nekaj maslenih drobtin in postavi v ledenico, da se strdi.

Sladko kiselkaste breskve

Poldrugo šalo jesiha, ki ni prehud, ravno toliko vode, tri in eno četrt šale sladkorja, pet palčic cimeta in dve žlički klinčkov (cloves). Dišave zaveži v redko tkaninasto vrečico in vse sku-paj postavi na ogenj kjer naj se kuha in vre pet minut.

Potakni v vrel krop tri funte malih breskev od katerih ne gre koščica proč (klingsone) preplahni jih z mrzlo vo-do in potegni doli olupke. Tako pri-pravljene breskve stresi v sirup in kuhaj vse skupaj kakšnih pet minut, da se breskve skuhaajo. Odstavi lonec in pusti pokrito čez noč. Zjutraj si-rup ocedi in ga zopet prevri. Breskve vloži z razkužene steklenice s širokim vratom ter jih zalij z vrelin sirupom do vrha. Trdno zapri vsako stekleni-co povezni da vidiš če ne drži pokrov-ček, potem pa obriši in postavi v pro-stor izven prepilja. Tako prezervirane breskve so dober kompot k mesnim pe-čenkam.

VEČJI SLADKORNI PRIDELEK

Odkar smo dobivali sladkor na od-merke, pojмимо, kako važen produkt je to v naši jedi in pijači. Ker smo razvajeni, nam je sladkorja večkrat rajši manjkalo kakor preostajalo. Var-

čevali in skoparili smo z njim v voj-nih letih in vsak je bil malo prikraja-šan na tej dobroti. V sedanjih časih: se sladkorja dovolj pridela, da ni po-manjkaja, vsaj ne tukaj. Na plan-tazah sladkornega trsa pa tudi študi-rajajo kako bi dobili še večji pridelek sladkorja. Znanstveniki so dognali, da gre dosti sladkorja v nič na račun: cvetja. Spoznali so, da je treba cvet preprečiti in to so dosegli na ta na-čin, da so rastline takorekoč prebudili z obsevanjem. Na Hawajskem otočju začne trsje cvesti v jeseni. Tedaj je ravno pravo vreme in čas, da so do-volj dolge noči in dnevi. Tedaj se zač-ne razvijati hormoni, ki so potrebni za cvet. Tvorenje hormonov pa takoj pre-neha, če rastlino prebudimo s tem, da posvetimo z lučjo nekaj minut. Na raz-ličnih poskusnih potojankah plantaž so ob polnoči prižgali luč in če so bi-le rastline prebudjene le nekaj minut, niso več mislile na cvet. Vse trsje, ki je bilo obsevano in s tem premoteno, je dalo večjo količino sladkorja. Tr-sje rabi počitka za razvoj cvetja in če tega ni, potem je rastlina iz svoje-ga naravnega reda in ne dela cvetja. Tako vidimo se človek bori proti ma-teri naravi in za svoj dobiček jo tudi goljufa.

Ali znate speči dober paj?

Nekje v državi Washington je mož dobil razporoko samo zaradi slabega paja. To je bil prvi in zadnji paj, ka-terega mu je spekla njegova žena s katero je bil poročen samo deset ted-nov.

ZAUPNO MED NAMI

Kdor se često vozi v železnici ali av-tobusu ali mora biti sicer večkrat v prostorih, kjer je zbranih mnogo ljudi, ta bo gotovo razumel geslo "Dajte te-le-su več zdravega zraka!" Zakaj nje-govi vohalni organi so izpostavljeni hudi preizkušnji. To je najrazličnejša zmes vonja in smrada in le izkuš-enos razpozna smrad neprezračenih oblek, oblek, ki so prišle nedavno iz omare, kjer so bile med globolom in naftalinom, smrad prepotene obleke, premaščenih klobukov, in po vonju lahko določi, ali je bil ta ali oni snoči v gostilni.

Te napake v higieni niso odpustljive pri moških, kaj šele pri ženskah. Vsak dan pustite obleko, ki jo slečete, naj se dalje časa zrači, nikoli je ne obesite še "tople" v omaro. Ne pozabite na zračenje obleke zlasti tedaj, ako ste bili v njej dalje časa v zakajenem pro-storu. Tako obleko morate dolgo, če treba, tudi dva dni zračiti. Obrnite jo narobe in obesite ven ali vsaj v predsobo.

Nadaljnji sovražnik obleke je pot, ki se da odpraviti pri nekaterih oble-kah s pranjem, pri drugih pa samo s kemičnim čiščenjem. Kakor hitro pa obleko prepotite, je že za večno za-znamovana in izgubi na vrednosti. Uporabljajte torej potrnce, toda tudi

te morate večkrat menjati, ker bi sicer trpela higiena telesa in bi še tako skrbno umivanje poteni dosti ne pomagalo. V dandanašnjih časih, ko je naglica temelj našega življenja, ni dovolj, če se umijemo samo zjutraj. Saj se lahko dopoldne tako uženemo in spotimo, da ne more škodovati, če se v opoldanskem odmoru spet umijemo. Delajte to že z ozirom na svojo obleko, na svoje sodelavke in sopotnike in nazadnje tudi zavoljo sebe, saj vas umitje osveži in zmanjša utrujenost. Če ste zaposleni izven doma, bi vam svetovala, da si opoldne doma tudi obleko preoblečete ali pa vsaj bluzo ali sviter. Tako se vam bo obleka dobro prezračila in vam bo dalje časa vzdržala.

Seveda — obleka se ni vse; najvažnejše je menjavanje perila. O tem menda ni treba razpravljati, vsakdo mora sam najbolje vedeti, kdaj mora perilo preobleči.

In zdaj še o nečem, kar se mora dobro zračiti — o vašem stanovanju. Zlasti če je stanovanje ves dan zaprto, ga morate zjutraj temeljito prezračiti, preden odidete, in spet opoldne ter zvečer. In kadar povabite goste, skrbite, da bo v stanovanju svež zrak, zakaj nič ne vpliva na prišleca tako slabo, kakor če ga peljete v sebo, ki že ves dan ni bila prezračena. Če ste pred prihodom gostov zakurili, to še ni razlog, da bi ne smeli za trenutek odpreti oken. Trohica toplote, ki vam uide skozi okna, se hitro nadomesti, ker se sveži zrak laže in hitreje ogreje.

Zelo važna je temperatura, v kateri spimo. Spalnica, v kateri se tresemo od mraza in ne moremo niti četrte ure čitati časopisa (kaj šele knjigo!), je nekaj skrajno neprijetnega in tudi ne posebno zdravega. Nekdo pravi temu "zdravo spanje", drugi "utrjevanje telesa" in tretji morda "varčevanje s kurivom"... toda v resnici je to tratenje telesne energije, ki je potrebna, da se človek sam ogreje.

Ne samo prijetna, temveč tudi zdrava je dobro zračena spalnica, kjer vsak dan zmerno kurimo. To vas ne sili, da se morate z vso naglico kakor za stavo slačiti, ni vam treba hitro skočiti pod odejo. Nekoliko udobnosti si moramo pač vsi privoščiti — ali menite, da ne? Dandanašnji človek, ki mora kar najbolj napenjati svoje moči in živce, potrebuje tudi nekoliko nege in bi bil več ko nespameten, če bi si po celodnevem delu ne privoščil vsaj nekoliko osebne udobnosti.

Prijetna, sverla zmerno topla spalnica je kopel za utrujene živce, mehka, topla a pri tem lahka odeja je pogoj za zračnost postelje, udobno spanje z neskrčenim telesom je pa potrebno za pravilni obtok krvi. Da bo spanje globoko, moramo hoditi pravočasno spat ter spati nepretrgoma vsaj osem ur.

KAMPANJA MLADINSKEGA ODDELKA

S prvim avgustom se je pričela kampanja za nove članice v mladinski oddelek, ki bo trajala do 31. decembra. V tej dobi, namreč od 1. avgusta do 31. decembra, bomo imele izredno lepo priliko podvojiti članstvo v mladinskem oddelku, kar se prav lahko doseže, če se boste količkaj potrudile pri svojih podružnicah. Jasno dejstvo je, da imamo po vseh naselbinah lep naraščaj in z majhnim trudom, lahko pridobimo vse deklice pod okrilje naše Zveze. To naj bi bil naš cilj!

V mladinski oddelek se sprejema deklice, ki so zdrave (zdravniške preiskave se ne zahteva, ampak le častna beseda osebe, ki jo vpiše), od rojstva do 18 let starosti. Asesment za mladinski oddelek je samo DESET CENTOV NA MESEC. Zavarovalnina znesi STO DOLARJEV. Vsaka deklica, ki je pri Zvezi včlanjena DESET LET in ko pristopi v odrasli oddelek, dobi od Zveze \$50.00 VEČ K SMRTNINI, to je odločila zadnja konvencija. Tiste, ki dopolnijo 18 let pred desetimi leti včlanjenja, pa dobijo za vsako leto en mesec prost asesment v odraslem oddelku. Torej za vse, kar se plača za deklice v obliki asesmenta, se dobi lep popust v gotovih letih.

Novorojene deklice so pa proste od rojstva do enega leta. Gotovo je med članicami še veliko slučajev novorojenk, ki niso bile vpisane v Zvezo. Sporočite svoji tajnici čim prej, da se izpolnijo pristopne listine, ki so na razpolago in ne stane mater ničesar, da je njene hčerka članica SZZ.

NAGRADE ZA MLADINSKE ČLANICE, KI SO AKTIVNE V TEJ KAMPANJI SO SLEDEČE:

- Za tri nove članice — SAMOPOJNO PERO (genuine ball pen);
- Za pet novih članic — KRASEN PRSTAN Z ZAČETNO ČRKO (signet ring);
- Za deset novih članic — SPOMINSKI TROFEJ (beautiful trophy);
- Za petnajst članic — LEPA ZAPESTNICA Z ZVEZNIM ZNAKOM (bracelet with SZZ emblem).

Katera članica pridobi na primer osem članic bo dobila dve nagradi, namreč pero in prstan in če dobi še več članic, dobi toliko nagrad, kolikor je dobila novih članic po gornjem redu.

PODRUŽNICE BODO DOBILE DENARNE NAGRADE.

Vsaka podružnica, ki bo pridobila v tej kampanji 15 novih članic bo deležna pet dolarjev nagrade v gotovini; za dvajset članic \$7.50 in za petindvajset članic deset dolarjev.

Nagrade za odrasle članice so pa sledeče:

- Za tri nove članice pero ali broško s kamenčki;
 - Za pet novih članic Zvezino broško;
 - Za deset novih članic pet dolarjev v denarju;
 - Za petnajst novih članic navratna verižica z zvezinim znakom ali pa \$7.50 v denarju;
 - Za dvajset novih članic deset dolarjev v gotovini ali zlat rožni venec;
 - Za 25 novih članic pa \$15.00 v denarju ali kovčeg.
- Posebna nagrada za kegljačice:
- Za 30 novih članic je nagrada kegljaška krogla z vrečo (bowling ball with bag);
 - Za 50 novih članic pa \$30.00 v gotovini in spominski trofej.

PODRUŽNICE BODO DELEŽNE POSEBNIH DENARNIH NAGRAD

Prva nagrada za največ novih članic deset dolarjev v gotovini; druga nagrada \$7.50; tretja nagrada pet dolarjev v denarju.

Nagrade se razdelijo tri mesece po zaključku po kampanji.

Tista, ki bo pridobila največ novih članic, bodisi v mladinskem ali odraslem oddelku, bo pa počastena s sliko v Zarji in tudi s posebnim darilom, od glavne predsednice.

Uspeh te kampanje je velikega pomena za našo Zvezo!

Ne odložite niti en dan, ampak pojdite takoj na delo!

PRISRČNA HVALA

Važno je tudi duševno razpoloženje, v katerem gremo v posteljo. Leči bi prav za prav morali tako, da na nič ne mislimo ali pa samo na prijetne reči. Kakor hitro zadremljemo, ne smejo naši možgani več premišljati. Zlasti skrbi so najhujše sovražnice mirnega in zdravega spanja.

Vsem dragim sestram izrekam prisrčno zahvalo za lepa voščila k mojemu začetku nove dobe v uradu. Uverjene bodite, da mi je vselej v največje veselje dobite od Vas prijazno voščilo in sem Vam iz srca hvaležna.

A. Novak

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

MY SINCERE GREETINGS!

Dear officers and members:

With the passing of the Eight National Convention in Pueblo, Colorado, in May, we have added another chapter of interesting history to our Slovenian Women's Union in America. I am certain that those who attended will agree with me, that it was a very fine convention, one which will live long in the hearts of all. I know that the officers and delegates, 74 in number representing our 100 branches, spread through fourteen States, reaching from the east to the west, carefully studied every discussion and were also impressed with the strength and usefulness of our organization. I am sure they were satisfied that in our past achievements lay the promise of an even greater future.

May I suggest that you take time to read the proceedings of this past convention. I'm certain that you will be convinced that every effort has been devoted to our progress and also to give our members every opportunity to broaden the educational and recreational phase of our program. This convention understood the necessity of electing an energetic Youth Committee. We are going to look forward with fondest anticipations for this Committee to propose a wholesome program. When it is announced, I hope that every member will give it wholehearted support and full cooperation. Our field is large in this respect. There are so many things we can do to attract our youth to join our ranks. That age old proverb: "In Unity there is strength!" will hold more firm now than ever before. Let us join hands, my dear officers and members and try to fulfill our aims and purposes. I would like to repeat a worthy slogan which I heard not so long ago, and certainly worthwhile and most significant also for us to follow and it is this: Coming together is beginning; working together is progress; staying together is success! If we follow these three steps conscientiously, I am sure that we will be well rewarded in all our endeavors.

In conclusion I would like to add this personal message: I am most grateful for the confidence bestowed upon me by re-electing me to the two most important offices: Presidency and Editorship. I have been entrusted with power of authority and honored with dignity. I want to assure you, that I will continue to give my best service to the organization and prove worthy of your trust. You have all been very helpful to me in the past and have responded most generously to every appeal but now is the time when I need your help more than ever before because we are faced with problems which require determination and perseverance in our work. We have had to confront with many obstacles from time to time and it has been proven to us that nothing will break down a structure which is built on noble thoughts and good deeds. So let us really work hard together and make our Union an eternal monument of loyalty

REPRESENTING FOUR STATES

On this picture we see representatives from four states of our jurisdiction. Left to right: Mrs. Mary Golik, newly elected supreme vice-president and president of branch no. 45, Portland, Oregon; Mrs. Albina Novak, Supreme President who comes from Ohio; Mrs. Mary Kovach, delegate and president of branch no. 63, Denver, Colorado and Mrs. Mary Mihelich, delegate of branch no. 79, Enumclaw, Washington. Picture was taken during the convention in Pueblo, Colo.

MINUTES OF THE EIGHTH NATIONAL CONVENTION HELD AT PUEBLO, COLORADO, MAY 16 - 18, 1949.

(Continuation)

Monday afternoon May 16, 1949

Convention President Albina Novak called the Convention to order at 1:30 P.M. It was a pleasant surprise to every member of the Assembly to be greeted by Rev. Matthew F. Kebe, Zveza's Spiritual Advisor who made the trip from Pittsburgh, Pa. Rev. Kebe offered the Invocation and delivered an impressive address with best wishes for a successful outcome of the conclave.

Secretary Mrs. Erjavec reported that all the officers and delegates were in their places and read the telegrams and messages of greetings and congratulations received by the convention. She also read a letter from the office of the League of Catholic Slovenes mailed from Cleveland, Ohio in which was expressed appreciation for the past

and friendship and be worthy associates in our work for the betterment and welfare of Slovene womanhood. With this objective in mind, we will never get tired working for our great cause. Let's all try to do our best and more is not expected from any of us. I'll always be

Your loving and sincere friend,
Albina Novak

support and a request was made for continued cooperation.

It was reported that Mrs. Konte, member of branch no. 66, Canon City was in an automobile accident and is confined at Corwin Hospital. The Assembly voted to send Mrs. Konte get well wishes and flowers.

Marie Floryan, president of the Greetings Committee read the report of names submitted to the committee to send convention greetings. The Assembly approved the following: To President Truman; Bishop G. Rozman; Rt. Rev. J. J. Oman, who was celebrating his birthday; Frank J. Lausche, Governor of Ohio; Bishop McNamara of Joliet; Rev. Cyril Zupan, pioneer clergyman; former supreme vice-president Mrs. Frances Rupert who has been convalescing for a number of years; composer and poet Mr. Ivan Zorman, Cleveland, Ohio; Congressman John Blatnik, Minnesota; Mayor of Pueblo; Governor of Colorado.

Mrs. Novak reminded the delegates to carefully read the supreme officers' reports which were published in the May edition of Zarja. Questions on the reports may be made at the session the following morning.

BRANCH REPORTS

Reports from the branches was the next order of business. Delegates of nos. 10, 25, 32 and 41 made a favorable report on the progress made by the sewing circles which were started during the past year. No. 47-49 gave a report on the activities of their respective drill teams. Cleveland delegates also reported on the successful events which were sponsored by the united Cleveland branches for the benefit of the League of Catholic Slovenes and that three thousand dollars was raised through picnics which were held in 1947 and 1948. All branches were asked to do all they can for this worthy cause, the Catholic League.

Branch no. 2 reported on the success of the choral club which made many public appearances (and also presented a concert and minstrel show in Cleveland, Ohio). They highly recommend all branches, wherever exists the love for folk songs, to organize choral groups and thereby uplift the love for our folk songs and also offer excellent entertainment to those who love to sing.

Branches nos. 15-16 reported on the activities of their drill teams and social functions by the younger groups. No. 16 is reorganizing its drill team and no. 15 will also make every effort to do likewise. Nos. 20, 26 and 32 also reported on their activities.

Because of the assignments of the various convention committees, it was suggested by the President, to adjourn earlier to give the committees time to meet. The Assembly agreed to the suggestion. Mrs. Novak further reminded the delegates of the evening program which will include the Memorial Service and presentation of the Honor Roll members and awards in the membership campaign.

Mrs. Prislund, president of the committee on By-Laws, wanted the Assembly to discuss the special convention assessment of 50 cents which she recommended in her report, because many of the sections in the By-Laws lean on this decision. The committee will know then how to proceed with its work.

Convention president Mrs. Albina Novak requested of the supreme secretary to read the complete report which she received from the Actuary so that the Assembly will have a clear picture on the standing of the funds. Secretary Mrs. Erjavec read the report. Mrs. Novak thereupon made a full explanation on the Actuary's report who is offering a suggestion on how to help our expense fund with the reserve in the mortuary fund, specifically in Class B which is over 200 per cent solvent.

The Assembly voted against the special assessment and it was decided that a certain amount per member be allocated to the expense fund as suggested by the Actuary. The Committee on Resolutions was given the assignment to propose a resolution in this respect the following morning.

Convention President Mrs. Novak also suggested that this Convention institutes a Special Convention Fund, the amount to be taken from the interest in order to avoid the

constant wrangling because of the convention expenses. The Assembly enthusiastically supported this suggestion and the final decision was to be made the following day and the Committee on Resolutions was assigned to propose the necessary resolution.

The meeting adjourned at 4:15 P.M. Mrs. Novak made an appeal to the committees to immediately go to work so they'll have some reports ready the following morning. She also asked the delegates to bring their articles of needlecraft for the exhibition which will be held in the evening, preceding the program on the stage. Again she mentioned the Memorial services and also reported that the famous "Preseren" choral group, under the direction of Mr. John Germ, Supreme President of KSKJ, will present a vocal program. The admission will be free and they may also bring their friends. The program will commence promptly at 8 P.M.

Tuesday May 17, 1949

The third session of the eighth triennial convention began at St. Joseph's Hall, Pueblo, Colorado, Tuesday 9:30 A.M. (The officers and delegates attended Holy Mass at 8 A.M. which was offered by Rev. Matthew F. Kebe, Zvezda's Spiritual Advisor).

Secretary Mrs. Erjavec called the roll of officers and delegates. All were present except Rose Champeau, delegate of no. 78. Rev. Kebe offered the invocation.

Minutes of the previous day were read and accepted with a few minor corrections. Delegates Marie Schlamann and Frances Puhek comprised the reception committee.

President Mrs. Novak introduced Mr. John Gottlieb of Chicago, Illinois, editor of the monthly magazine "Novi Svet". Mr. Gottlieb expressed his sincere greetings and wishes for a successful convention. He also made an earnest appeal for new subscribers to the magazine, which is one of the few Catholic periodicals in America. Rev. Kolednik, a refugee priest, who was also present, is the representative of the periodical and he will be glad to accept subscriptions. Mrs. Novak thanked Mr. Gottlieb for his visit and hopes that the delegates will respond to the request for subscriptions most favorably. (Mr. John Gottlieb, incidentally was one of the pioneer supporters of our organization. In its inception, it was Mr. John Gottlieb who worked untiringly for the circulation of interest among the Slovene women in America to organize and she also served as the first Supreme Secretary. — Ed.'s Note.)

Fr. Daniel Gnidica, O.S.B.

Rev. Daniel Gnidica, Pastor of St. Mary's Church sent word to us that in the afternoon we will be visited by His Eminence, Joseph C. Willging, the Bishop of Pueblo, and the Assembly was very happy to be honored with such a distinguished visit.

Most Rev. Joseph C. Willging Bishop of Pueblo

Mrs. Novak expressed appreciation and gratitude to all who took part and attended the program on Monday evening. The Memorial service was very impressive. Tribute was paid to 336 members who passed away since the last convention three years ago. We are also deeply thankful to the ladies choral club under the direction of Mrs. Pauline Klink and to the Preseren choral club under the direction of Mr. John Germ for their wonderful participation and also to Mr. Joseph Butkovich, who accompanied the singers on the piano.

Appreciation is also extended to all the delegates who brought various articles of needlework and Mrs. Ella Starin, who was the manager of the exhibition. Sincere thankfulness is also expressed to President Mrs. Albina Novak, who arranged the program and was also the Mistress of Ceremonies for the entire program.

President Mrs. Novak asked if any of the committees were ready to make a report. Since the committees were not ready to report, the president announced a recess until 1 P.M. to give the committees the necessary time to complete their work.

Tuesday afternoon

President Mrs. Novak called the session to order at 1 P.M. Rev. Kebe prayed. Secretary Mrs. Erjavec read the telegrams and congratulatory notes. Several beautiful baskets of flowers were brought in and placed on the stage and the officers received lovely corsages. Sincere thanks are expressed by the President to all who gave us such beautiful floral greetings.

The reception committee announced that Bishop Joseph C. Willging is entering. He was accompanied by Rev. Matthew F. Kebe and Rev. Daniel Gnidica. His Eminence,

Bishop Willging, made a brief and impressive address. He extended his welcome to us and told us that the selection of Pueblo as the place for our eighth triennial national convention brought great distinction to the community and the city of Pueblo and the Catholic people particularly feel honored by being accorded this recognition. He said: "the welcome we extend to you is in the bands of the brotherhood of our one faith, the defense of which is the most single purpose of your Union, and in the bond of common charity that organizations such as yours are striving to preserve in this nation in order to give it greater permanence and influence, and which we are prayerfully hoping to re-vitalize in other lands. Such is the message that our Holy Father would wish to transmit to you, and such is the blessing that we ask our common Father in heaven to send down upon the deliberations of your Convention. With all earnestness we impart our own blessing for a very auspicious meeting. We welcome you heartily for all the good you will accomplish by your deliberations during these days. May the traditions of your church and national heritage be your guiding light and unfailing authority."

Mrs. Novak thanked His Eminence, Bishop Willging, for his inspiring visit and assured him that the Assembly will make every effort in its deliberations to follow his good instructions and that of the Church. She also said that the delegates will be much richer in their impressions and memories for having the wonderful privilege of meeting him in person. Since many of the campaign workers received rosaries as awards, Mrs. Novak asked the Bishop to bless the religious articles that the delegates have on hand to which request he amiably responded. The officers and delegates were most grateful to Rev. Gnidica who was responsible for the Bishops' visit.

The Committee on Resolutions was the first committee called for a report. Helen Tomazic, president, presented the following resolution which was prepared by Honorary President Marie Prisland.

RESOLUTION

WHEREAS, the enactment of the Social Security Program in 1936 has proved to be a progressive and a beneficial act for the welfare of the people of this nation, and

WHEREAS, the operation of the law has revealed the necessity as well as desirability for the broadening of its applicability (especially with reference to retirement) to include those presently not covered, and

WHEREAS, experience and present economic trends make imperative that the eligible age be lowered from sixty-five to sixty years and the benefits payable be raised to permit a standard of living conformable to our way of life, and, THEREFORE,

BE IT RESOLVED by the National Convention of the Slovenian Women's Union of America, assembled at Pueblo, Colorado, This 17th day of May, A.D., 1949, and representing 13,000 members, that this organization express itself as being in firm agreement with legislation pending before the Congress of the United States, which would provide for the inclusion or consideration of agricultural, domestic, professional and self-employed individuals and employees within the operation of the Social Security Act and which would effect a lowering of age limit and raising of monthly payments, and

BE IT FURTHER RESOLVED, That the Supreme Secretary cause certified copies hereof to be forwarded to the Chairmen of legislative committees studying these matters, as well as to publicize this resolution among our membership with view of having local branches adopt parallel resolutions for submission to their senators and congressmen.

Committee on Resolutions

Resolution was seconded and approved.

THIS IS TO CERTIFY THAT THE FOREGOING IS A TRUE AND EXACT COPY OF A RESOLUTION ADOPTED AT THE 1949 NATIONAL CONVENTION OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA.

Josephine Erjavec, Supreme Secretary.

Mrs. Josephine Praust, Secretary of the Committee on Resolutions presented the following resolutions for adoption.

Appreciation to branch No. 3, individuals and groups

The officers and delegates of the eighth national SWU convention express their heartfelt gratitude for the genial reception, hospitality, excellent service and all around kindness to the local branch no. 3 and to all the individuals members and committees on arrangements;

To Rev. Daniel Gnidica, pastor of St. Mary's Church for all his assistance and congenial cooperation;

To Rev. Kebe and to Rev. Kolednik for their friendliness;

they should be convinced that we, members of SWU carry in our hearts the perception that our Catholic background will remain forever the gem of the dearest memories on those across the ocean.

To the Pueblo Newspapers goes our deepest appreciation for the generous amount of publicity.

We further express our deepest gratefulness to everyone in Pueblo. We fully comprehend your untiring efforts and the wonderful success is the result of your excellent work and help.

The resolution was unanimously accepted.

Vote of Confidence to the Supreme Officers

Resolved that a vote of confidence be expressed to the Supreme officers for their exemplary and successful work during the past three years for the benefit of the membership and our Union.

Resolution seconded and approved.

Allocation to Expense Fund

On the basis of the Actuary's report on the solvency and reserve in the Union's mortuary fund, and

Because the delegates have orders from their branches not to impose any special assessments in consideration of this order we propose

That 55 cents per member be allocated from the reserve and put into the general expense fund.

Resolution seconded and approved.

Establishment of a Convention Fund

According to the decision of the Assembly on the previous day, to establish a special fund for the convention expenditures, be it proposed

That a convention fund be started in the amount of \$4,000.00, this money to be taken from the interest on investments in bonds and bank deposits.

Resolution seconded and adopted.

(The following day there was an amendment added to this resolution to allocate five cents per member annually from the reserve to the convention fund.)

Supreme President's Resignation

Supreme President, Albina Novak tendered her resignation from the office of president through our official organ Zarja, therefore we propose the following resolution:

Because the President's resignation was not formally accepted, we beg that Mrs. Novak withdraws her resignation and completes her term of office, which according to the By-Laws, ends on July 1, 1949. It is the wish of the Assembly that Mrs. Novak reconsiders her step.

Resolution seconded and adopted.

To this resolution, committee secretary Mrs. Josephine Praust adds a personal comment. Because this resignation came about on account of unforeseen reasons, it is her opinion that the organization needs as its leader a person, who is capable of handling the duties of this responsible office for the future progress and success of our SWU.

Mrs. Novak seeing this display of confidence and sincere wish of the majority for her to complete her term of office, concedes to the wish of the majority.

The Assembly was in full accord with this reconsideration.

Since no other committee was ready with a report, the meeting was adjourned for the afternoon and because of the heavy program for the final day of the convention, President Mrs. Novak suggested that there be an evening session to which suggestion the Assembly fully agreed. The evening meeting was called for 6 P.M.

Tuesday evening

The evening session was called to order by President Mrs. Novak at 6:15 P.M. Secretary Mrs. Erjavec ascertained that all the officers and delegates were present with the exception of one delegate who was excused for an hour. This report was accepted.

President Mrs. Novak asked the By-Law committee for its report. Mrs. Marie Prislant was chairman of this committee, who reported that the committee was ready to report.

The changes to the By-Laws were read by Mrs. Mary Stusek, secretary of the committee, who proposed the following changes:

It was reported that 32 branches sent in various recommendations for changes to the by-laws. Those pertaining to the by-laws were given every possible consideration.

To Section 10 we propose an addition . . . and the first supreme vice-president and omit convention vice-president. Accepted.

To Section 15 be added . . . founder and first supreme vice-president. Accepted.

To Section 19 be added . . . Vote of such branches is valid if 80 members are represented. Accepted.

To Section 29 be added . . . Founder and editor and five members of the educational committee be changed to five members of the youth and recreation committee. Accepted.

To Section 36 . . . Supreme Officers, delegates and branch officers must be practical Catholics. Accepted.

Section 37 . . . which pertains to one person holding two offices on the Supreme Board was again repealed with 37 votes against 17. Section 37 remains repealed.

Section 40 be changed to read . . . Supreme officers must give a full report on their work, which should be published in Zarja two months before the convention.

To Section 49 be added . . . Founder. Accepted.

To Section 156 be added . . . Must be member of Union one year before being elected to office. Accepted.

Section 202 . . . dates be changed to correspond with the dates of this convention, that is 16-17-18, 1949 at Pueblo, Colorado. Accepted.

These changes were proposed by the Committee on By-Laws, which suggests that new books be printed which will include all the changes at this and the 1946 convention at which time only supplementary sheets were printed in Zarja. Accepted. The number of the books should be decided upon by the Directors. It is the desire of the Committee on By-Laws that Mrs. Prislant arranges and prepares the by-laws for the printer. The Assembly accepts this suggestion.

It was decided that a picture of the Assembly be taken Wednesday afternoon at 4 o'clock.

President Mrs. Novak closed the evening session at 8:30 P.M.

Albina Novak, President
Frances Susel, Recording Secretary
(To be continued)

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

THE J. Z. FUELS BOWLING TEAM, CHICAGO, ILLINOIS

Branch no. 2, Chicago, Illinois, has been holding a very good record in our Bowling Association. The branch has been very well represented in the Midwest Bowling Tournaments for many years and has sponsored its own League for a number of years. This season four of the teams were really fighting it very closely for first place most of the season and no one could predict who would be the final winners. That is why the J. Z. FUELS have every reason to boast about their victory because "it wasn't easy" this season. We are very proud to present the girls who bowled on this team, because they deserve a big hand from all of us, and also the best wishes for a good season in the 1949-1950 line up.

The champs on this picture are left to right: Sophie Zeleznikar (Her dad, incidentally, is the backer of this champion team). Theresa Banich, Ann Bogolin, Marie Rom and Jennie Terselich. Here is hoping that the J. Z. FUELS will have enough heat and steam all next season (with luck, of course), to beat of every other pressure. Good luck, girls! Congratulations to all the Chicago sports!

No. 13, San Francisco, California. — This is my first attempt to greet my many friends and members as president of branch no. 13 through this medium. I truly hope that I'll not omit any of the important items I have in mind.

First and foremost, we extend our sincere congratulations to President Albina Novak, on her re-election to office and hope that she will find much happiness in her new term. (Thank you, dearly. A. N.)

Our delegate, Bara Kramer, returned from the convention with a complete report on all the happenings and with the wonderful news of the pleasures she enjoyed in Colorado. Bara was thrilled with the flowers I wired her from San Francisco. We feel that Bara did a real good job and was a most worthy representative of our branch.

Here is a reminder to all our members who happen to be on the sick list: Please inform any of the officers, so that we can remember you with a card and also report in our monthly article.

This is my first opportunity to tell the members, how much I enjoy working with you. It has been a pleasure and everyone has been very congenial

and generous in assisting whenever called upon. I do wish that our older members would cultivate the habit of attending the meetings every month and renew our friendships. The larger the group, the more fun for all; and as each month we have games, needless to mention, the groups could be more merry if you would all attend.

Thank you for the lovely card from the convention, Marie Priskand. I enjoyed your thoughtfulness and although I've not had the pleasure of a personal meeting with you, I feel I know you through your work.

In closing let me say, I'll be looking forward to a larger attendance at the next meeting.

Rose Skoff, President.

San Francisco, Calif. — It is with great sorrow that I report the death of our member Veronica Golob who passed away June 28, 1949. Our sincere sympathy to her three good sons, whom Ronnie raised alone since early childhood, due to the death of her husband. Ronnie did a grand job which will always be a credit to her memory. The sons served their country overseas and were decorated for heroism. She will be mourned by all who knew her and especially by her

family, mother, sisters, brothers and relatives. We know your loss cannot be described in words and the sorrow will be endless. We can only say: we too, feel the great loss and hope that we can be of some help to the bereaved. May she be rewarded in heaven for her abundant good deeds on earth. We will always pay tribute to her memory!

Frances E. Chiodo, Reporter.

DAMON AND PYTHIAS

Damon and Pythias, fellow initiates in the Pythagorean mysteries, contracted so faithful a friendship for one another that, when Dionysius, then tyrant of Syracuse in Sicily, took it in mind to put one of them to death and yet gave his consent that the condemned man should return to his home to put his affairs in order, the other did not hesitate to give himself up as a hostage for his friend's return. They so loved one another that they lived together and held everything either owned as the property of both. He whose neck was endangered was now at large; and he whose safety was secure him was now in danger of the sword. Everybody therefore in general, and Dionysius in particular, were wondering what was to be the outcome of this unusual and doubtful predicament. As the day of execution drew nearer and nearer and the condemned man was still far away, everyone condemned the one who had stood as hostage as both stupid and rash. Nevertheless, he insisted that with such a friend he had nothing to fear in the matter of constancy.

So it fell out: On the moment and the hour fixed by Dionysius the one of the two friends who had been given leave to absent himself was at the place assigned to meet his fate. The tyrant, in admiration of the staunchness of them both, remitted the sentence that had so tried their loyalty. This done, he asked them in return to receive him into the bonds of their friendship.

Let It Rain

When skies are overcast and when the rain comes pouring down, I like to walk with you along the avenues and the town. I do not mind the weather that belongs to nature's art, while we are here together and I whisper to your heart; I only want to see your face and hear you talk to me and have the lasting pleasure of your loving company. And it may rain and thunder and the lightning may appear, but nothing ever bothers me whenever you are near, because I know that in their time the skies will all be blue and nothing matters anyway as long as I have you.

JOLIET BOWLING LEAGUE

Joliet, Ill.

The Branch #20 S.W.U. Joliet Bowling League will open its 15th season at the Rivals Bowling Alleys, Joliet on Monday, September 19, 1949 at 7:00 P.M.

The league is considered one of the pioneer groups in the vicinity and it is acclaimed as one of the most foremost units in this sport in Illinois. All the members of the league who wish to bowl again this year are requested to report to Frances Gaspich, the secretary, by Sept. 1.

There may be openings for any new-comers and they are requested to register with the secretary before Sept. 1st. The requisites for membership in the league are that the prospects must be members in good standing of branch #20 S.W.U.

We feel assured that this the 15th year of our organization will be a banner one. The good fellowship and sportsmanship that has continually prevailed amongst us will more than compensate for any efforts made.

Josephine Sumic, President

Branch #20 is proud of the Mahkovec Tavern team which came in first place at the recent Mid West S.W.U. Bowling tournament held in Milwaukee. The team, lead by Ann Mahkovec is composed of the finest sports in our S.W.U. Joliet league — everyone of us congratulates them and we wish them many more happy returns.

J. Sumic, president

WINNERS MIDWEST BOWLING TOURNAMENT MAHKOVEC TAVERN — NO. 20, Joliet, Illinois

The Mahkovec Tavern team came through with the highest score in the annual midwest bowling tournament which was held in Milwaukee, Wisconsin April 2-3, 1949. The team had a magnificent score of 2341. Individually, the scores were as follows: Rothlisberger 503; Murtaugh 457; Mahkovec 446; Kostelz 421 and Karcz 514. Congratulations!

On this picture we see standing left to right: Helen Karcz, Lorraine Rothlisberger and Jean Murtaugh. Seated are: Captain Ann Mahkovec and Bernice Kostelz.

The Midwest Bowling Association had an important meeting in Lemont, Illinois on Sunday, July 17, 1949. New officers were elected and many things added to the already successful association. We are hoping that the coming season will be the most interesting one in the long history of our SWU Bowling League.

No. 20, Joliet, Ill. — Our very first wienie roast held the evening of June 14 turned out very wet. Yet the shelter house at Hammel Woods gave us the necessary protection and accommodations for a wonderful time.

Much singing and dancing was enjoyed with our manager Bob Kostelz providing the music with his accordion. He also provided us with the eats and drinks, a responsibility most of us dislike to undertake. We look forward to our next one served without rain.

Our young aspiring soprano singer Mary Ann Kostelz appeared in the Joliet Township High School production of Victor Herbert's "Fortune Teller." She enacted the second leading role of Pom Pom, an opera star, by singing arias from Verdi's "La Traviata" and a part of Faust's Jewel Song.

For the past two years she had been studying at the Cosmopolitan School

of Music in Chicago, appearing recently in a concert singing Mozart's "Alleluia." Her future will take her through the College of St. Francis where she will be a major in Music.

Of great interest in the Joliet circles is the happy and romantic news announcing the engagement and forthcoming marriage of my sister Mildred Erjavec and Rudolph J. Pucel.

The bride-to-be's parents are Mr. and Mrs. Joseph Erjavec, while Mr. and Mrs. Joseph Pucel are the parents of the groom.

The wedding bells will peal the morning of Saturday, September 3, in St. Joseph's church at nine o'clock. A reception will be held in the bride's home in the evening.

The cadets are looking forward to a wonderful day, Sunday, August 14, with many of our friends and boosters in attendance.

OLGA ANCEL.

BRANCH NO. 20 WELCOMES FRANCES JANCER

Joliet, Ill.

Branch #20 is most proud to acclaim and welcome Frances Jancer its long time member in good standing as the editor of the column, "Womens Glory — the kitchen."

Frances has become renown in many American Slovenian circles as "La Sallita." She also plays a major part in the Catholic Daughters of America. In this organization she has become an honored and highly respected supreme officer. She takes a great delight in being of service to her many fellow American Slovenian friends and associates. She will endeavor to do all she can to keep the S.W.U. ladies abreast in all mechanics of the kitchen.

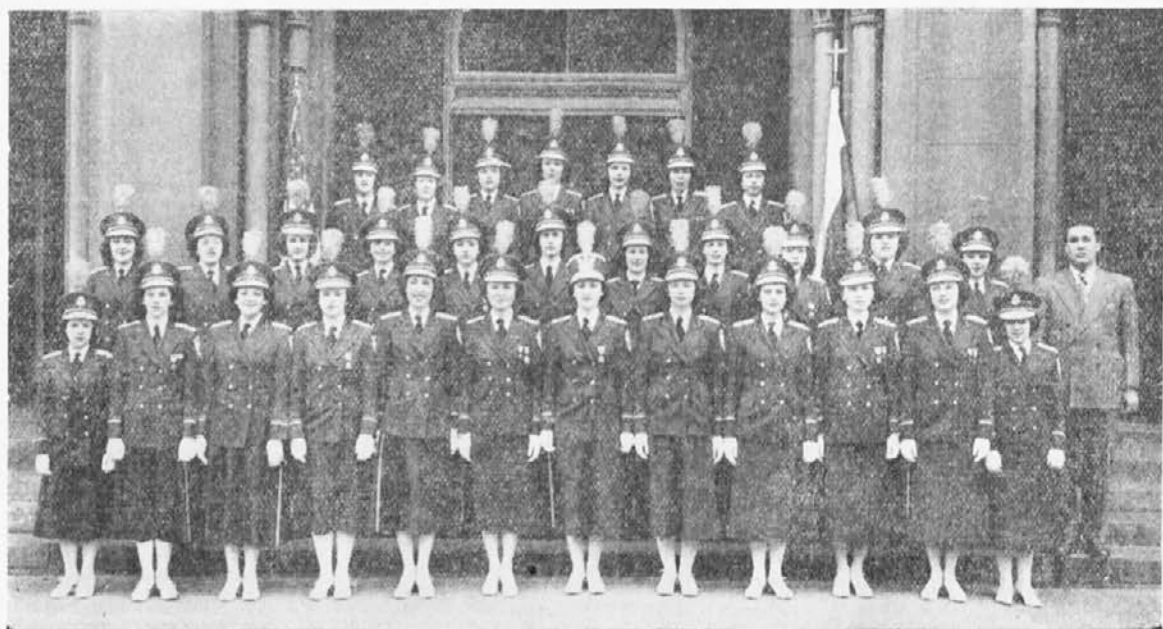
Even though she lives in LaSalle, Frances is most closely associated with the Joliet community which congratulates her upon her many enviable attainments. She made a recent trip to Joliet to be highly honored by her fellow #20 S.W.U. members.

Josephine Sumic

BOWLING BALL WITH BAG — CAMPAIGN AWARD

On August 1, we started a new campaign for members and we are offering a special prize to those who are interested in bowling and it is: A BOWLING BALL WITH BAG to everyone who secures 30 new members until Dec. 31. How about trying?

CHAMPIONSHIP CADETS NO. 20, JOLIET, ILL.

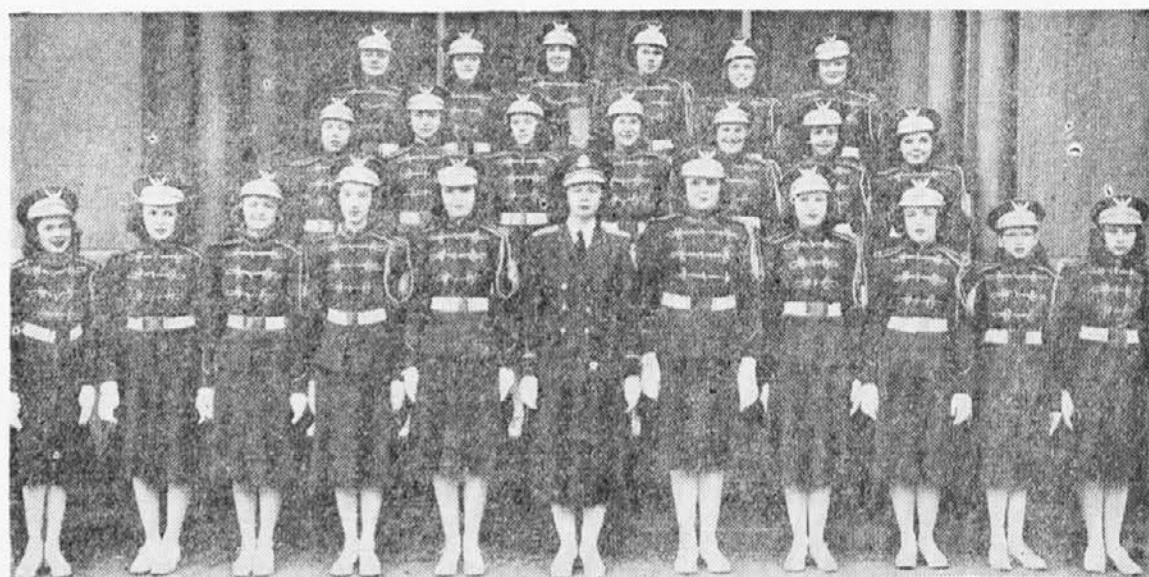

Reading from left to right—FIRST ROW: Dorothy Bostjancic, Rita Stukel Lightner (charter member), vice-president Lorraine Benedick, sergeant-at-arms Gloria Ann Papesch, treasurer Jean Govednik, president Mildred Erjavec (charter member), captain Dorothy Govednik, 1st lieutenant Bernice Metesh, secretary Theresa Mikolic, reporter Olga Erjavec Ancel (charter member), Bernice Kuzma Kostelec and Dolores Bostjancic.

SECOND ROW: Dolores Troppe, Betty Vershay, Irene Planinsek, Ann Snitzer, Lucille Gregorash, Marian Metesh, Evelyn Mutz Pagnusat, Jean Gombac, Elleen Ferkol, Marge Petric, Marian Juricic and Manager Robert G. Kostelec.

THIRD ROW: Virginia Remus, Marge Mlakar Attaway, Rosemary Hrvatin, Therese Metesh, Sylvia Metesh, Marie Metesh Malnerick and Catherine Skoff.

Not present at the picture taking: 2nd lieutenant Helen Zadel, Isabelle Musich (charter member), Mary Bostjancic Klein, Agnes Schmidberger Lovati, Vida Mikolic, Jeanette Mutz, Stella Pomykala, Genevieve Schmidberger and Fred Pearson, drillmaster.

At the triennial national convention of the Slovenian Women's Union of America at Pueblo, Colo., the Joliet branch's junior drill team of 21 girls presented an exhibition drill under the command of the championship drill team's first lieutenant, Bernice "Bea" Metesh. The junior cadets are, left to right: First row — Camille Rogel, treasurer Jonita Erjavec, lieutenant Jane Hankovcak, secretary Shirley Mae Sukley, reporter Elaine Troppe, drillmaster of the Juniors and first lieutenant of the championship Cadets Bernice Metesh, sergeant-at-arms Bernice Nemanich, president Jean Matkovic, vice president Bernadine Mlakar, Virginia Terlep and Eugenia Jackinowski; second row—Mary Ann Hylka, Evelyn Benco, Evelyn Kuzminski, Joan Popek, Patsy Glavan, Janet Dobczyk and Helen Verbischer; third row — Arlene Paris, Vida Mikolic, Jean Strainer, Lois Szczepaniak, Jeanette Czerkies and Dolores Brulc. Not in picture: Reporter Carole Pruss and Veronica Schiltz.

MR. AND MRS. ROBERT K. REAM (ANNE THERESA KLUN) AND BRIDAL PARTY.

No. 21, Cleveland (West Park), Ohio. — Miss Anne Theresa Klun, daughter of Mr. and Mrs. Joseph Klun, 3147 W. 104th Street, Cleveland, Ohio was married to Mr. Robert K. Ream at St. Ignatius by Father Byrider. Miss Rosemary Lesco was maid of honor and Miss Jean Zajdak the bridesmaid. The bride's brother, Joseph Jr., was best man and Mr. Jack Dempsey, the usher.

The bride wore white satin trimmed with wide lace and fingertip veil edged with matching lace. Her crown was trimmed with orange blossoms and seed pearls and she carried a

bouquet of white roses and gladiola tips. The maid of honor was dressed in aqua taffeta with an aqua sequins crown and the bouquet consisted of yellow roses and gladiola tips. A yellow taffeta gown with a crown of gold sequins was chosen by the bridesmaid and she carried a bouquet of yellow roses with glad tips.

The reception was held at the West Side Pythian Hall. Their honeymoon was spent in New York. The couple is now residing at 19208 Orchard Avenue, Cleveland, Ohio.

The members of Branch no. 21, West Park, extend their best wishes for many years of future happiness and good health to the newlyweds!

AFTER BABY'S ILLNESS

MY HEART is singing, singing all the day
A glad refrain;
The long, long anxious nights have passed away,
Gone is the strain;
Rejoicing in his cunning baby ways
In these glad days,
I shall forget the heartache and the pain,
But I shall not forget my song of praise:
Thank God, my child is well and strong again.

No. 23, Ely, Minn. — Now, that all celebrating is over, I guess everyone is settling back to normal living. We had one of our "Roaring Stony" celebrations and I must say it was bigger and better than last year.

We hope to have a better attendance at our next meeting because we will have an important discussion on the plans for our annual outing.

Birthdays celebrated were: Mary Skufca and Margaret Skubitz. Many happy returns of the day!

I received my Zveza emblem pin which I shall always wear with great pride and will always cherish as a significant award. Respectfully,

Angela Godec, Reporter

HUMILIATE NO ONE

The hurt is deep in ne who is openly humiliated by another. Why is it done? Why do we do anything by which, through word or act, someone else is given an inward wound? That's the mystery. Neither you nor I enjoy being humiliated by someone else. It reacts in two ways. The one who causes it is lowered in self-respect, and the one humiliated silently suffers.

Humiliate no one — and you will be a friend sought and loved.

Few, however, ever escape being humiliated many times, even time and again, but every strong character rises above it, especially the truly great. How many a historic figure has been humiliated by a lesser-figure, enobling himself in humility, over the latter.

To be humiliated in the presence of another — or many — is to be thrice, and more humiliated. The cut sinks deeper. When are we to learn

brotherhood-kinship with our own? Lincoln was often humiliated by those about him. Their strut and jealousy, however, were blotted out by the light of his unbiased understanding.

A child is easily humiliated. Its senses are so alive and natural. Whenever the honesty or sincerity of another human being is questioned, that one is humiliated and hurt in heart. It is impossible to measure the damage done. Often it results in the loss of a valuable friend. Even our faithful friend, the dog, feels humiliation.

Christ was humiliated before Pilate — but he answered in silence. That was something Pilate couldn't understand. The best defense for humiliation is just this — **silence**. Silence has this about it, too, it helps to heal the humiliation. Nothing else can do it so well.

Many a one has been humiliated by careless gossip, falsehoods and aside remarks made solely to embarrass that one. The fine services of many a public man have been sniped at by those who would curtail his influence. But the only ones who are seriously hurt are the ones who do the sniping. Humiliate no one. Lend a helpful hand.

BABY SHOES

A BABY'S SHOES—what happy thoughts it brings
The mother who has rocked the sleepy head,
and tucked him into bed,
And now is folding tiny garments
while she sings!

BABY SHOES—what pictures they recall
To the mother who is left to dream alone,
Whose children are all grown,
Of days too swiftly flown when
they are small.

BABY SHOES—what memories sad and sweet
They bring the mother who could keep her child
Only a little while—
No shoes are needed now for angel feet!

These have their peace, their remembered joy to keep.
Uncomforted I weep—
I have no little shoes!

NO. 45 PORTLAND, OREGON.

At our last meeting it was decided to omit the July and August meetings. The next meeting will be held September 2nd at Mrs. Golik's residence. All members who are behind in their dues, please attend this meeting and pay up.

MOST PLEASED WITH ASSOCIATES

Joliet, Ill. — I am most pleased with the results of our 8th convention at which there were elected to the Youth and Recreation Committee the finest and most intelligent of our American Slovenian womanhood.

I can foresee that the S.W.U. will progress and become most successful with this fine group heading its recreational activities. The future of the S.W.U. will be assured by this group in making the general aims and purposes of the S.W.U. known to the youthful element of the organization thru participation in the American way of life. Its primary aim is to include a thorough education of the fine values perpetrated by the S.W.U. in its fraternal fields, and its secondary aim is to perpetuate this knowledge thru sports and all other means that are appealing to the young American Slovenian womanhood.

The subject on hand and in season to discuss is bowling. More S.W.U. members are interested in bowling than in any other activity. In fact

bowling has become a national pastime—there are more bowling enthusiasts and participants than in any other sport.

My office as Athletic Director is open to all suggestions regarding bowling and its value to the S.W.U. Any advice regarding this sport that may be requested by any branch in whatever respect will be forthcoming from me upon the asking. The S.W.U. already enjoys a most enviable bowling organization in the Mid West. It is recognized by the National Women's Bowling Association as one of its first and most successful units.

So if your respective branch, wherever it be, wants to engage in this activity I consider it my sacred duty to the S.W.U. to be available in all ways in helping to promote it.

The youth and recreational supreme committee intends to inaugurate a most systematized scheme thru which each and every branch will be more or less united to promote such activities for its respective membership.

J. Sumic, Athletic Director.

Mr. and Mrs. Frank Golik Sr. vacationed in the east, visiting Chicago and other eastern cities. We hope they enjoyed their trip.

Mr. and Mrs. George Mesetich were visiting their daughter, son-in-law, and their two lovely grand daughters in California. Mrs. Mesetich reported that they had a wonderful time.

Mrs. Sercely also returned from California where she was visiting her daughter, son-in-law and grand daughter. She also had a very nice trip.

Frances Zaversnik recently changed her name from Miss to Mrs. Details about the wedding will appear in a future article.

Our sympathy goes to Mrs. Davich and family concerning the loss of Mr. Davich who recently passed away.

This is all the news for this time, but remember the next meeting, September 2nd. I'll see you all there!

Louise Struznik, Sec'y

Note: My new address is

9224 No. Hudson St.
Portland, Oregon

No. 57, Niles, Ohio — Sorry I missed our meeting in June because of too much work. I was most happy to see such a big attendance at our July meeting. Here's hoping that all our future meetings will be attended as well. Remember, that we will have many more good discussions and also wholesome conclusions if we have a large attendance every month.

Our thanks go to everyone who helped with the tickets which netted our treasury a good profit. At our next meeting we will discuss plans

for our October dance, so please be present.

Happy birthday to J. Logar, who celebrates her big day this month.

Greetings to all!

Johanna Prinz, reporter

No. 105, Detroit, Michigan. — Our last meeting for the summer was held on June 23, at the home of Mrs. Helen Wawrzyniak, who lives in the lovely city of East Detroit. In the name of all the members I wish to thank Sister Wawrzyniak for her gracious hospitality; I can assure you we certainly had a pleasant time. Thank you once again.

At the meeting we approved the Social Security resolution adopted at the Convention, and sent copies of it to Senators Vandenberg and Ferguson, and to Representative Sadowski. We also sent letters to Washington, expressing our protest against the discriminatory "Barden Aid to Education Bill."

We have heard the good news that the next S.W.U.A. Convention will be held in Detroit. We are already now eagerly awaiting that day when we shall be privileged to welcome and to meet our Supreme Officers and our sister members, the delegates.

Congratulations and sincere best wishes to the newly-weds Mr. and Mrs. Arnold Carl Mogensen, who spoke their nuptial vows on May the seventh. Mrs. Mogensen is the former Harriet Rose Jamnik, daughter of our member Mrs. Rose Jamnik and Mr. John Jamnik.

We hope you are all enjoying your vacation.

Sincerely,

Marie Bombach

WOMEN'S GLORY

The Kitchen

Frances Jancer

All recipes
are tested
and
contributed
by

Frances Jancer

The dessert, in spite of the fact that it comes from a French word, meaning "to clear the table" is something to be anticipated. It may be nothing more elaborate than a bowl of brightly polished fruit. But it should invite enjoyment by its color or general attractiveness. Nutritionally, the dessert should round out a meal. Substantial meals may be followed by light desserts, such as gelatins, fresh fruit, custards or ice cream. Light meals, otherwise low in calorie values, require heartier desserts like steamed puddings, pastries and rich cakes.

QUEEN OF PUDDINGS

1 cup fine, dry bread crumbs, 1 pint of milk, 2 tablespoons butter, $\frac{3}{4}$ cup sugar, 3 eggs, separated, 1 pint raspberries.

Soak crumbs in milk 5 minutes or until thickened. Cream butter, stir in $\frac{1}{2}$ cup sugar and add well-beaten egg yolks. Stir into soaked crumbs; turn into greased casserole, place in pan of hot water and bake in moderate oven for 1 hour, or until firm. Place berries on top. Make meringue of egg whites and remaining sugar; pile on berries and bake 10 minutes longer or until delicately browned. Cool thoroughly before serving. 6 portions.

BUTTERFINGER ICE CREAM

10 marshmallows, 1 cup milk, $\frac{1}{2}$ pint cream, 1 five cent butterfinger candy bar.

Put marshmallows and milk in a pan and melt over the fire—stir so the marshmallows will not settle. When completely melted remove from fire and chill until cold. Whip the cream until stiff and then put the candy, that has been crushed until very fine, in the mixture and put this in a long loaf pan and freeze in refrigerator. Stir once in a while so candy will not settle.

RHUBARB ORANGE PIE

$1\frac{1}{2}$ cups granulated sugar, $1\frac{1}{4}$ teaspoon salt, 4 teaspoons quick-cooking tapioca, 4 teaspoons flour, 2 tablespoons grated orange rind, 4 cups unpeeled rhubarb, cut in 1" pieces, 1

tablespoon melted margarine or butter, pastry for two crusts.

Line a 9" pie plate with your favorite pastry, fill with all the above ingredients which have been combined. Adjust lattice crust on top and bake in hot oven for 30 to 40 minutes or until brown. Makes 1 nine inch pie.

Apple Gingerale Salad

Combine and let stand about 5 minutes: 2 tblsp. plain gelatin, 2 tblsp. cold water. Add and dissolve: $\frac{1}{2}$ cup boiling water. Stir in: 1 cup gingerale, $\frac{1}{4}$ cup lemon juice, 2 tblsp. sugar, dash of salt. Let stand until mixture begins to set. Then fold in: $\frac{1}{2}$ cup chopped celery, $\frac{1}{2}$ cup chopped apple, 2 tblsp. candied ginger, 4 tblsp. canned pineapple. Chill until firm. Serve with tart salad dressing.

Celery with Avocado

Cut avocado into halves. Remove seed. Scoop out pulp, mash and blend with four tblsp. pickle relish, a dash each of plain and celery salt. Pile lightly into celery stalks. Cut in short lengths if using for a salad. Leave in longer lengths for appetizer.

Honey and Raisin Sauce

Wash and coarsely chop two-thirds cup seedless raisins. Blend into one-half cup honey. Add one-fourth cup melted butter or margarine and one teaspoon grated orange rind.

Tasty Sandwich

Toast a slice of bread (crusts trimmed on one side. Spread untoasted side with Mayonnaise. Cover with slices of peeled tomato and a thick slice of American cheese. Top with two strips of partially broiled bacon. Put in moderate (350 degree) oven or under low broiler heat until the bacon is crisp, and the cheese is melted.

There is certainly nothing new about French toast, but it has a new tang served with honey and raisin sauce.

HELPFUL HINTS

When your enamel ware becomes discolored, clean with paste made of salt and vinegar.

Do not leave spoon or other metal in pot that you want to come to a boil quickly. Metal deflects the heat and lengthens the time of reaching the boiling point.

If you want your glass and crystal ware to have a real polish, dry and then rub with paper napkin.

When you have a lot of silver to clean in a hurry, try putting it into an aluminum dish, filled with boiling salt water. Polish with a soft cloth or chamois.

If an egg breaks on one end, crack the other end and you can boil without the contents coming out of the shell.

When you cannot find your funnel, an egg shell with a hole through the small end makes a satisfactory substitute.

Put your kitchen table on casters, you can then roll it where you want it and save yourself many steps.

Try putting a little vinegar into the water in which you soak your slightly wilted vegetables and see how crisp and fresh it makes them.

Good for you—if your old appliances are still faithful! Keep petting them. Or if you're the lucky owner of new plug-in helpers fresh off the production lines—keep them working! More repair bills stem from lack of care than from wear.

Bone up on those directions that came with your new appliance. This one may be different from your last, even tho made by the same company. Keep your guarantee and your sales slip. They're like a birth certificate. Something wrong? If possible go back to your dealer for repairs, or check with the manufacturer. He'll fix your appliance or send you to his authorized agent.

But no tinkering! It voids the guarantee. If you must ship it for repair, insure it and cushion it all around in soft packing. Write your name and address plainly on the box and on a tag on the appliance too.

Iron. — A fall is your iron's greatest hazard, so never set it near the edge of the board or let the cord dangle. Someone may trip over it. Keep cord and iron well out of reach of toddlers. Tilt your iron on a level, bump-free surface. A wobbly iron or ironing board may cause a painful burn or dangerous fire.

Especially when you travel, know before you plug in whether your irons is marked AC or DC. And know what kind of current the building has. This goes for all appliances. If your appliance isn't marked, it generally means you can use it either on AC or DC. If your iron says AC only, the thermostat mechanism may be damaged if it is plugged in on DC.

Keep your iron clean. To remove a light starch film and to smooth your path, glide your warm iron over waxed paper. If starch sticks to the iron, disconnect and let cool. Soften starch on the sole plate with paraffin, then wipe off with a damp cloth and silver polish. Clean the upper part with silver polish and dry thoroly. Sometimes a faster ironing stroke helps avoid starch sticking.

Don't leave your iron for even a minute unless it's disconnected at the wall plug. Make it a habit and you'll never have to worry about overheating or fires. Keep the cord away from heated iron. To store, cool the iron thoroly, loop the cord into a loose figure 8 to prevent kinks, place it in its covered box. Never wrap the cord around the iron. As you love your pretty, bright iron, don't let it stand uncovered in the kitchen to acquire that "kitchen haze."

Juniors' Page

1949 JUNIOR MEMBERSHIP CAMPAIGN NOW ON

Dear Juniors:

Our 1949 campaign for new members started August 1, 1949. Wonderful prizes are offered to all the Juniors who will help secure new members. If you have a friend who would like to know more about our organization, take her to see your secretary who will be glad to call at her home and talk to her parents about this very important matter. You have a wonderful opportunity of earning a worthwhile prize for your efforts.

Keep this campaign in mind whenever you are visiting with your girl friends who do not as yet belong to your circle. Your officers will extend a most cordial welcome to them. Help liven up your circle with new members.

I shall be deeply grateful to every member for cooperation and help!

Your loving friend,

Albina Novak
Supreme President

VERA MAE ANCEL celebrated her golden birthday June 2. She is the youngest member of the Joliet branch's baton twirling group. Recently she appeared in the style show sponsored by the Auxiliary of St. Joseph's park post no. 1080 of the American Legion. Her parents are Mr. and Mrs. Edward Ancel, while her grandmother is the supreme secretary Mrs. Josephine Erjavec. Vera also had a darling 8-month old brother named Joseph Edward.

No. 20, Joliet, Illinois — On June 25, the junior cadets had a most enjoyable time at the picnic which was held at Inwood. The day was sunny and warm; the girls came dressed in shirts and slacks. Everyone enjoyed herself by playing baseball and tennis. We all had large lunches and also pop, ice cream and candy which was given to us. We came home rather tired and some of us showed a slight sunburn. — Reporters

Carol Pruss - Elaine Trophe

QUESTIONS

What can pass between you and the sun without making a shadow?

What happens when you place a stick of wood in water at an angle of 45 degrees?

What is in patches but never made a hole?

THE WIND

The wind travels far and wide,
Everywhere it does abide;
It sees strange things, hears strange tales,
While it sadly sighs and wails.

Why do you not stop and tell
Of the things you know so well?
Oh wind, why do you just sigh,
And so quickly pass us by?

Marie Bombach
Member of S.W.U.A.
Branch 105
Detroit 11, Michigan

ON A LONG JOURNEY

What child, large or small, doesn't tire of a long motor or train journey?

Before leaving home put a deck of bridge cards, one of Rook, and one of Old Maid or other card games in a small hand bag. When the scenery grows monotonous you begin wishing you were there, take out the cards and a large magazine to lay across your laps. You will be thrilled to have something to do. You can play solitaire and other games. Often time is passed quicker, by playing guessing games. One child begins, "I am thinking of an object in this bus (or train or car) which begins with a 'G'." The other child, after guessing, "glass, gloves," etc., finally guesses, "girl," which happens to be correct, and she then thinks of a word, and so on. For variety sometimes use the names of colors, fruits, or vegetables instead of objects on the bus, or car, or train.

LEAVES AND OTHER THINGS

Kenneth and Bertram had to rake the leaves from the yard before they could leave the house. They divided the lot into two equal parts. Kenneth taking the left-hand side of the house and Bertram the right. Kenneth began in the farthest corner.

"I'm not going to rake the corners first; they are hardest," shouted Bertram, waving his rake.

Kenneth raked steadily. Bertram took a nap under the tree, and then started to rake next to the house. The leaves were so thick that he thought he would try over by the fence. Soon he moved along the front walk. Wherever he raked, he thought it looked as though the leaves were less in some other spot. When he went around the house at ten, he was surprised to see the large place Kenneth had cleared.

"But then I have cleared a dozen small places," he told himself. "I'll get through just as quickly and it won't be so hard."

After dinner Kenneth finished his task. Just as he placed the last leaf in the pile behind the barn, a group of the boys came to invite the brothers nutting.

"Kenneth can go," said their father, "but Bertram has done nothing at all."

Oh, yes, I have. Look at all the spots I have raked."

"There are a lot of them to be sure but one good whiff of wind would scatter the leaves back as they were in the first place. It will take you a long time to rake all of the small piles together. Kenneth finished his task in half the time by not scattering his efforts, but working steadily."

Bertram was disappointed as the others went on without him but when he saw the neatly raked other half of the yard, he realized that his father was right. "I'll do my work Kenneth's way after this," he decided.

ANSWERS TO QUESTIONS

The wind. It gets wet. Cabbage.

CHICKEN PARTY GAMES

CHATTERING CHICKS — The players are chicks and at a signal, all begin chattering as fast as possible. They may recite poems, recite lessons, say anything they like—but they MUST keep talking. Those who laugh are out. The last to laugh wins the game.

MR. AND MRS. CHICKEN—The boys and girls are divided into two lines facing each other. The roosters try to make the hens laugh. Each one who does so is out of the game. The last to laugh wins. Then the tables are turned — and the hens try to make the roosters laugh.

FEEDING THE CHICKENS — The players are divided into two lines, with a hen and rooster at each end. A basket of peanuts is placed at the head of each line. (Both baskets contain the same number of nuts.) At a signal, the players start passing the nuts down the line as fast as they can. The first to finish wins.

RIDDLES

1. It is possible for two persons to stand on one sheet of newspaper, a single page, which is placed in such a position that the two persons will be unable to touch one another.

Can you do it?

2. Three boys — Al, Bill and Joe — each had a bag of marbles. Each boy gave each of the others one-fifth the number of marbles he had in his bag. When they counted their marbles at the end, Al had 740, Bill 580 and Joe 380. Can you tell how many each had in the beginning?

3. Waving their tomahawks, the big Indian and the little Indian came dashing down the road. The little Indian was the son of the big Indian. Yet the big Indian was not the father of the little Indian. Can you explain this?

Mary: What kind of nuts have no shells?
Ann: I don't know. What kind?
Mary: Doughnuts.

Boy—I haven't slept a wink in days.
Teacher — Why not?
Boy — I sleep nights.

Donald — What does it say on that sign?
Ronald — It says: GIRLS READY TO WEAR DRESSES.

Donald — Well, I'm glad, I'm tired of seeing them wear slacks.

Answers to Riddles

1. Place the paper over a door sill, half in one room and half in another. One person stands in each room with a closed door between them.

2. Al, 100; Bill, 600; Joe, 100.

3. It was his mother.

Finančno poročilo S. Ž. Z. za mesec Junij 1949 Monthly Report of the S. W. U. for the Month of June 1949

Štev.	Dohodki: Podružnica	Mesečnina		Družabne In "Zarja" Članice		Razno	Skupaj	Štev. Članic	
		Redni	Mladinski					Redni	Mladinski
1.	SHEBOYGAN, WIS.	\$ 65.05	3.30	.10		.10	68.55	173	33
2.	CHICAGO, ILL.	136.45	8.60	.20			145.25	352	89
3.	PUEBLO, COLO.	90.75	5.80				96.55	230	58
4.	OREGON CITY, ORE.	9.95	.10				10.05	27	1
5.	INDIANAPOLIS, IND.							128	10
6.	BARBERTON, OHIO	66.10	2.00	.30			68.40	181	22
7.	FOREST CITY, PA.	51.85	3.30	.10			55.25	137	33
8.	STEELTON, PA.	33.40					33.40	89	
9.	DETROIT, MICH.	19.70	.40				20.10	51	4
10.	COLLINWOOD, OHIO	207.45	5.50				212.95	550	59
12.	MILWAUKEE, WIS.	123.90	6.10				130.00	348	61
13.	SAN FRANCISCO, CAL.	54.95	.20				55.15	137	2
14.	NOTTINGHAM, OHIO	138.85	6.40	.40		.25	145.90	377	69
15.	NEWBURGH, OHIO	130.75	7.90			.25	138.90	329	79
16.	SOUTH CHICAGO, ILL.	81.65	3.90	.10			85.65	203	39
17.	WEST ALLIS, WIS.	65.35	2.10				67.45	172	22
18.	CLEVELAND, OHIO	39.00	1.00				40.00	106	10
19.	EVELETH, MINN.	63.30	8.40				71.70	165	87
20.	JOLIET, ILL.	246.60	29.40	.10			276.10	678	298
21.	CLEVELAND, OHIO	41.70	2.60				44.30	117	29
22.	BRADLEY, ILL.	24.80					24.80	29	*
23.	ELY, MINN.	85.50	1.30			.25	87.05	230	13
24.	LASALLE, ILL.	73.90	3.20	.10			77.20	200	32
25.	CLEVELAND, OHIO	361.55	11.20	.10			372.85	924	113
26.	PITTSBURGH, PA.	53.45	2.70				56.15	147	28
27.	NORTH BRADDOCK, PA.	30.25	1.80				32.05	74	18
28.	CALUMET, MICH.	36.75	.70	.30			37.75	100	7
29.	BROWDALE, PA.	15.60	1.40				17.00	41	14**
30.	AURORA, ILL.	11.45	.20				11.65	31	2
31.	GILBERT, MINN.	48.45	3.60	.30			52.35	122	36
32.	EUCLID, OHIO	62.90	2.00				64.90	154	20
33.	NEW DULUTH, MINN.	28.55	.60				29.15	78	7
34.	SOUDAN, MINN.	8.75		.10			8.85	26	
35.	AURORA, MINN.	44.80	2.90	.10			47.80	98	31
36.	McKINLEY, MINN.	4.20		.10			4.30	13	
37.	GREANEY, MINN.	15.75	1.00	.10		.35	17.20	44	10
38.	CHISHOLM, MINN.	67.85	.10	.40		.25	68.60	187	1
39.	BIWABIK, MINN.	9.80		.10			9.90	29	
40.	LORAIN, OHIO	44.85	.90	.50			46.25	114	9
41.	COLLINWOOD, OHIO	92.50	1.10				93.60	256	11
42.	MAPLE HEIGHTS, O.	15.00					15.00	40	
43.	MILWAUKEE, WIS.	39.00	2.50			.25	41.75	106	25
45.	PORTLAND, ORE.	24.90	.10	.10			25.10	64	1
46.	ST. LOUIS, MO.	11.70	.10				11.80	32	1
47.	GARFIELD HEIGHTS, O.	51.05	3.30				54.35	133	25
48.	BUHL, MINN.	6.90	.10			.25	7.25	19	1
49.	NOBLE, OHIO	31.10	1.20	.20			32.50	81	12
50.	CLEVELAND, OHIO							92	21
51.	KENMORE, OHIO	13.50	.40				13.90	30	4
52.	KITZVILLE, MINN.	16.60	.20				16.80	41	2
53.	BROOKLYN, OHIO	15.95	.50				16.45	42	5
54.	WARREN, OHIO	28.60	2.20				30.80	76	22
55.	GIRARD, OHIO	30.25	1.00				31.25	80	10
56.	HIBBING, MINN.	44.60	.90				45.50	118	9
57.	NILES, OHIO	23.95	2.00			.25	26.20	62	20
59.	BURGETTSTOWN PA.	12.70	.50				13.20	32	5
61.	BRADDOCK, PA.	15.95	1.10				17.05	42	11
62.	CONNEAUT, OHIO	9.45		.10			9.55	27	
63.	DENVER, COLO.	33.90	2.40	.30			36.60	89	24
64.	KANSAS CITY, KANS.	20.65	2.40				23.05	60	24
65.	VIRGINIA, MINN.	27.75	1.90				29.65	75	20
66.	CANON CITY, COLO.	18.45	1.00				19.45	47	10
67.	BESSEMER, PA.	32.90	.70	.30			33.90	79	7
68.	FAIRPORT HARBOR, O.	14.50					14.50	30	
70.	WEST ALIQUippa, PA.	6.00	.20	.20			6.40	15	2
71.	STRABANE, PA.	48.40	.20				48.60	119	2
72.	PULLMAN, ILL.	19.95	1.00				20.95	52	10
73.	WARRENSVILLE, OHIO	22.75	.40				23.15	65	4
74.	AMBRIDGE, PA.	27.90	.40				28.30	59	4
77.	N. S. PITTSBURGH, PA.	22.85	.70			2.50	26.05	65	9

Štev.	Dohodki: Podružnica	Mesečnina		Družabne in "Zarja" članice		Skupaj	Štev. članic	
		Redni	Mladinski		Razno		Redni	Mladinski
78.	LEADVILLE, COLO.	54.10	5.90			60.00	46	19***
79.	ENUMCLAW, WASH.	18.20	2.10	.80		21.10	47	22
80.	MOON RUN, PA.	12.95				12.95	32	
81.	KEEWATIN, MINN.	13.65	.10			13.75	39	1
83.	CROSBY, MINN.	8.65		.20		8.85	24	
84.	NEW YORK, N. Y.	33.80		.70	.50	35.00	86	
85.	DePUE, ILL.	13.00	.30	.10		13.40	35	4
86.	NASHWAUK, MINN.						10	
88.	JOHNSTOWN, PA.	30.50	2.90	.60		34.00	75	30
89.	OGLESBY, ILL.	28.70	1.70	.20		30.60	82	17
90.	BRIDGEVILLE, PA.	23.00	.60	.20	.25	24.05	65	6
91.	VERONA, PA.	18.45	.50			19.05	42	6
92.	CRESTED BUTTE, COLO.						35	
93.	BROOKLYN, N. Y.	36.60	.70	.40		37.70	94	7
94.	CANTON, OHIO						23	27
95.	SOUTH CHICAGO, ILL.						172	46
96.	UNIVERSAL, PA.	23.35	.30	.50		24.15	56	3
97.	CAIRNBROOK, PA.	13.70	.60			14.30	32	6
99.	ELMHURST, ILL.	10.50				10.50	25	
102.	WILLARD, WIS.	3.85				3.85	11	
104.	JOHNSTOWN, PA.	12.95		.20		13.15	37	
105.	DETROIT, MICH.	4.55	.30	.30		5.15	13	3
106.	MEADOWLANDS, PA.						25	
Skupaj		\$3,836.10	175.20	8.90	5.45	\$4,025.65	10425	1844

Prodane voščilne kartice	\$ 10.50
Črtan ček štev. 495	1.00
Obresti od bančnih vlog	1,300.00
Obresti od bondov	387.50
Skupni dohodki	\$5,724.65

*Asesment za junij in julij; **Asesment za maj; ***Asesment za april, maj in junij.

STROŠKI:

Za umrlo Amelia Pavlich, podr. št. 9, Detroit, Mich.	\$ 100.00
Za umrlo Mary Jevnikar, podr. št. 10, Cleveland, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Josephine Malnar, podr. št. 10, Cleveland, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Mary Tomsic, podr. št. 10, Cleveland, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Agnes Bregar, podr. št. 12, Milwaukee, Wis.	\$ 100.00
Za umrlo Jennie Gnidica, podr. št. 15, Cleveland, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Kata Borko, podr. št. 17, West Allis, Wis.	\$ 100.00
Za umrlo Frances Stibler, podr. št. 17, West Allis, Wis.	\$ 100.00
Za umrlo Anna Kinkela, podr. št. 19, Eveleth, Minn.	\$ 100.00
Za umrlo Antonia Cepek, podr. št. 25, Cleveland, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Mary Hocevar, podr. št. 25, Cleveland, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Angeline Kovachich, podr. št. 28, Calumet, Mich.	\$ 100.00
Za umrlo Helen Slavich, podr. št. 31, Gilbert, Minn.	\$ 100.00
Za umrlo Josephine Benchina, podr. št. 38, Chisholm, Minn.	\$ 250.00
Za umrlo Josephine Erchul, podr. št. 38, Chisholm, Minn.	\$ 100.00
Za umrlo Theresa Mlaker, podr. št. 38, Chisholm, Minn.	\$ 100.00
Za umrlo Rose Fundak, podr. št. 40, Loraine, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Regina Markac, podr. št. 40, Lorain, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Angela Simonich, podr. št. 40, Lorain, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Pearl Hutkowski, podr. št. 65, Virginia, Minn.	\$ 100.00
Bohemian Benedictine Press: Za tiskanje in razpošiljanje \$875.00; poština in delo na imeniku \$78.50	953.50
Mesečne plače po odštetu davka: Predsednica-urednica \$306.55; tajnica \$184.40; predsednica	
finančnega odbora \$21.00 pomoč v gl. uradu \$66.90	578.85
Social security davek od 1. aprila do 30. maja 1949	37.80
Pridržan davek od 1. aprila do 30. maja 1949	134.55
Pol-letna plača duhovnem svetovalcu in gl. blagajničarki	125.00
Letna plača ostalim gl. odbornic	365.00
Tri-mesečni telefon gl. predsednici-urednici, tajnici, blagajničarki in predsednici finančnega odbora	109.36
Razni uradni stroški	89.28
Skupni stroški	\$4,543.34

Ostalo v blagajni 1. junija 1949 — Balance June 1, 1949	\$237,513.75
Dohodki v juniju — June income	5,724.65
Skupaj — Total	\$243,238.40
Stroški v juniju — June disbursements	4,543.34
Preostanek 30. junija 1949 — Balance June 30, 1949	\$238,695.06

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

Zapojmo!

ZBIRKA PESMI

IZDALA

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA V AMERIKI

SAMO ŠE NEKAJ IZVODOV

V zalogi imamo samo še nekaj izvodov pesmaric "Zapojmo" v kateri najdete besedilo za 215 najbolj priljubljenih slovenskih pesmi. Knjižica je žepne velikosti in se prodaja po 50 centov komad. Ko naročite po pošti, priložite svoto v znamkah in bo najmanj sitnosti za vas in za nas. K svoti 50 centov priložite še tri cente za pošto.

Naročila pošljite na urednico

Albina Novak
15804 Huntmere Avenue
Cleveland 10, Ohio

WORDS TO SLOVENIAN FOLK SONGS

If you would like to have words to the most popular Slovenian folk songs, you can get them in a pocket size booklet which sells for 50 cents plus three cents postage. There are about 215 songs in the booklet. Mail your order to the Editor

Albina Novak
15804 Huntmere Avenue
Cleveland 10, Ohio

There is just a limited supply available. Don't delay your order but write for the song book today.

SLOVENSKO-AMERIŠKA KUCHARICA,

katero je izdala Mrs. Ivanka Zakrajšek v New Yorku, ki je članica SŽZ, Podružnica št. 84.

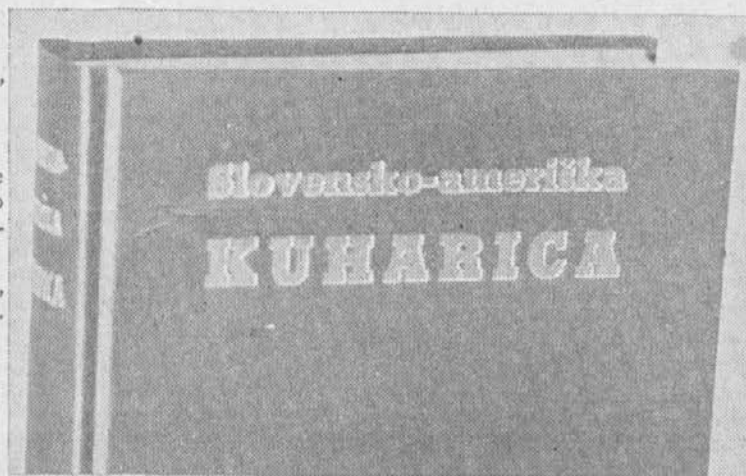
ZA DARILO

Za svojo mater, za svojo ženo in druge sorodnice ter prijateljice boste težko našli primernejše darilo za tako nizko ceno kot je ta koristna knjiga, s katero bo vaša obdarovanka prav gotovo zadovoljna.

Ako še ni te knjige v vaši kuhinji je v vašo korist, da si jo takoj naročite. Stane \$5. - skupno s poštnino. Pošilja se tudi COD.

Naročilo pošljite na:

MRS. ALBINA NOVAK,
15804 HUNTMERE AVENUE
CLEVELAND 10, OHIO

PARK VIEW WET WASH LAUNDRY COMPANY

A Service to Fit Every Budget

1727-31 W. 21st Street

CAnal 6-7172-73

CHICAGO

JOS. ZELE & SONS

FUNERAL DIRECTORS

Invalid Car Service

5502 ST. CLAIR AVE.

452 EAST 152nd ST.

ENdicott 0583

IVanhoe 3118

Cleveland, Ohio

R. JERIN & SON

HOME OF CHOICE MEATS & GROCERIES

1952 W. 22nd Place

Phone Virginia 6689

Chicago 8, Illinois

Za simpatično postrežbo se obrnite na

Zakrajšek Funeral Home, Inc.

6016 St. Clair Avenue.

Cleveland 8, Ohio

LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD

Invalid Car Service.

Postrežba noč in dan.

Automobile so vse prilike.

Tel.: ENdicott 3118.

DR. FRANK T. GRILL
PHYSICIAN and SURGEON

Office 1858 W. Cermak Rd., Phone Canal 4955
Chicago 8, Illinois

JOHN ZELEZNIKAR and SONS
COAL & OIL

2045 W. 23rd St. Phone VIr. 7-6891
Chicago 8, Illinois

NOVIELLI MEMORIALS

Nick Novielli, Prop.

Markers • Monuments
• Mausoleums

You will enjoy seeing our beautiful granite memorial values and will always find a pleasant welcome here

412 S. Chicago St., Joliet Illinois DIAL 9376

GEREND'S FUNERAL HOME

Phone 7012

SHEBOYGAN, WISCONSIN

Bolezen nesreča smrt

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti.
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

**KRANJSKO-SLOVENSKO
KATOLIŠKO JEDNOTO**

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Posluje že. 55 leto

Članstvo: 41,500 Premoženje: nad \$7,500,000.00

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta
pod svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnici vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD

351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

DR. MARGARET GUSTAFSON

75 Scott St.
Joliet, Illinois

EYES EXAMINED
GLASSES FITTED
LENS DUPLICATED

DR. GUSTAFSON,
Slovenian Optometrist.

I speak Slovenian and will give good service. Feel free to come in to talk with me about your eyes at any time.

ZEFRAN FUNERAL HOME

Elizabeth Zefran, Registered Embalmer
Louis Zefran — Funeral Director

1941 W. Cermak Rd. Phone Virginia 6688
Chicago, Illinois

Ermenc Funeral Home

5325 W. Greenfield Ave. Phone Evergreen 3-5060

Milwaukee, Wisconsin

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 46 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja;
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Tel.: HEnderson 2088. Cleveland 3, Ohio.

Podružnica: 15301-07 Waterloo Rd.

Tel.: KEmore 1235 Cleveland 10, Ohio.

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street.

Tel. HEnderson 2088 Cleveland 3, Ohio.